

การพัฒนาความสามารถด้าน ไวยากรณ์ภาษาอังกฤษของนักเรียน
วิทยาลัยช่างศิลป์ด้วยแบบฝึกทักษะตามกรอบมาตรฐาน CEFR

อนุศิริ ชินศิริ

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร
คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา
สิงหาคม 2560
ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยบูรพา

การพัฒนาความสามารถด้าน ไวยากรณ์ภาษาอังกฤษของนักเรียน
วิทยาลัยช่างศิลป์ด้วยแบบฝึกทักษะตามกรอบมาตรฐาน CEFR

อนุศิริ ชินศิริ

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร
คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา
สิงหาคม 2560
ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยบูรพา

คณะกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์และคณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ ได้พิจารณา
วิทยานิพนธ์ของ อนุศิริ ชินศรี ฉบับนี้แล้ว เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ของมหาวิทยาลัยบูรพาได้

คณะกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์

..... อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก

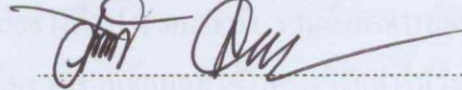
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สมบูรณ์ เจตนจำลอง)

..... อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม

(ดร.ณัฐภัทร พัฒนา)

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

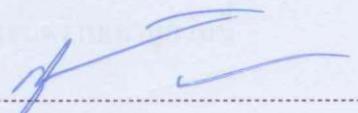
..... ประธาน

(ดร.วไลพร ฉายา)

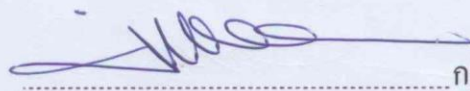
..... กรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สมบูรณ์ เจตนจำลอง)

..... กรรมการ

(ดร.ณัฐภัทร พัฒนา)

..... กรรมการ

(ดร.เด่นชัย ปราบจันดี)

คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ อนุมัติให้รับวิทยานิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของ
การศึกษาตามหลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ของ
มหาวิทยาลัยบูรพา

..... คณบดีคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.บุญรอด บุญเกิด)

วันที่ 3 เดือน สิงหาคม พ.ศ. 2560

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลงได้ด้วยความช่วยเหลือจาก ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สมบูรณ์ เจตนจำลอง ที่ปรึกษาหลัก ดร.ณัฐภัทร พัฒนา อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม ที่กรุณาให้คำปรึกษาแนะนำแนวทางที่ถูกต้อง ตลอดจนแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ ด้วยความละเอียดถี่ถ้วนและเอาใจใส่ด้วยดีเสมอมา ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งเป็นอย่างยิ่ง จึงขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ โอกาสนี้

ขอขอบพระคุณ ดร.วไลพร ฉายา และ ดร.เด่นชัย ปราบจันดี ประธานและกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ ที่กรุณาให้ความรู้ ให้คำปรึกษา ตรวจสอบแก้ไขและวิจารณ์ผลงานทำให้งานวิจัยมีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้นและผู้ทรงคุณวุฒิทุกท่านที่ให้ความอนุเคราะห์ในการตรวจสอบ รวมทั้งให้คำแนะนำแก้ไขเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยให้มีคุณภาพ นอกจากนี้ ยังได้รับความอนุเคราะห์จากท่านผู้อำนวยการวิทยาลัยช่างศิลป์ ลาดกระบัง รวมถึงอาจารย์อัจฉรา พิมสกุล ที่ให้ความช่วยเหลือในหลายๆด้าน ในการเก็บรวบรวมข้อมูลที่ใช้ในการวิจัยทำให้วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จได้ด้วยดี

ขอกราบขอบพระคุณ คุณพ่อ คุณแม่ พี่สาว พี่ชาย และผู้มีส่วนเกี่ยวข้องทุกคนที่ทำให้กำลังใจและสนับสนุนผู้วิจัยเสมอมา

คุณค่าและประโยชน์ของวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยขอมอบเป็นกตัญญูกตเวทิตาแด่ บพกาฬี บูรพาจารย์ และผู้มีพระคุณทุกท่านทั้งในอดีตและปัจจุบัน ที่ทำให้ข้าพเจ้าเป็นผู้มีการศึกษา และประสบความสำเร็จมาจนตราบนานเท่านานนี้

อนุศิริ ชินศิริ

53921471: สาขาวิชา: ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร; ศศ.ม. (ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร)

คำสำคัญ: ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน/ไวยากรณ์/ภาษาอังกฤษ/ แบบฝึกทักษะ/ CEFR/นักเรียน ปวช.

อนุศิริ ชินศรี: การพัฒนาความสามารถด้านไวยากรณ์ภาษาอังกฤษของนักเรียนวิทยาลัย
ช่างศิลป์ด้วยแบบฝึกทักษะตามกรอบมาตรฐาน CEFR(THE DEVELOPMENT OF ENGLISH
GRAMMAR PROFICIENCY OF COLLEGE OF FINE ARTS STUDENTS USING
WORKSHEETS BASED ON CEFR)คณะกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์: สมบูรณ์ เจตน์จำลอง,
Ph.D., อนุรักษ์ พัฒนา, ศศ.ด. 101 หน้า.ปี พ.ศ. 2560.

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1. เปรียบเทียบผลการทดสอบความสามารถด้านไวยากรณ์
ภาษาอังกฤษตามกรอบมาตรฐาน CEFR ก่อนการใช้แบบฝึกทักษะไวยากรณ์ตามกรอบมาตรฐาน
CEFR เรียนระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม 2.เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไวยากรณ์
ภาษาอังกฤษก่อนและหลังการใช้แบบฝึกทักษะไวยากรณ์ตามกรอบมาตรฐาน CEFR ในกลุ่ม
ทดลอง 3. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษตามกรอบมาตรฐาน
CEFR ก่อนและหลังเรียนในกลุ่มควบคุม และ 4. เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์หลังเรียนไวยากรณ์
ภาษาอังกฤษตามกรอบมาตรฐาน CEFR ระหว่างนักเรียนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม กลุ่มตัวอย่าง
ที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือนักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยช่างศิลป์เขต
ลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร จำนวน 68 คน แบ่งเป็นกลุ่มทดลองจำนวน 34 คนและกลุ่มควบคุม
จำนวน 34 กลุ่มตัวอย่างทั้งสองกลุ่มได้ทำแบบทดสอบก่อนและหลังเรียนด้วยแบบทดสอบ
ไวยากรณ์ตามกรอบมาตรฐาน CEFR ระดับ B1หลังจากการเรียนเป็นเวลา 5 สัปดาห์โดยผู้สอนคน
เดียวกัน จากนั้นนำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์ใช้ค่าทางสถิติ คือ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบน
มาตรฐานและใช้ค่า t -Test for dependent samples และindependent samples ผลการวิจัยพบว่า 1.
คะแนนเฉลี่ยก่อนเรียนของนักเรียนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมไม่แตกต่างกัน 2. คะแนนเฉลี่ยหลัง
เรียนของนักเรียนกลุ่มทดลองสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .01 3. คะแนนเฉลี่ยหลัง
เรียนของนักเรียนกลุ่มควบคุมสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .01 และ 4. คะแนนเฉลี่ย
หลังเรียนของนักเรียนกลุ่มทดลองสูงกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .01

53921471: MAJOR: ENGLISH FOR COMMUNICATION; M.A. (ENGLISH FOR COMMUNICATION)

KEYWORDS: ACHIEVEMENT/ GRAMMAR/ENGLISH/WORKSHEETS/ CEFR / CERTIFICATE STUDENTS

ANUSIRI CHINASRI: THE DEVELOPMENT OF ENGLISH GRAMMAR PROFICIENCY OF COLLEGE OF FINE ARTS STUDENTS USING WORKSHEETS BASED ON CEFR. ADVISORY COMMITTEE: SOMBOON CHETCHUMLONG, Ph.D., NATTAPAT PATTANA, D.A. 101 P. 2017.

The purposes of this research were 1. to compare the pretest mean scores of CEFR grammatical test between the experimental group and the control group before using CEFR-based worksheets; 2. to compare the pretest and posttest mean scores before and after using grammatical worksheets based on CEFR within the experimental group; 3. to compare the pretest and posttest mean scores within the control group, and 4. to compare the posttest mean scores between the experimental group and the control group. The sample was the 68 first year students of College of Fine Arts, Lardkrabang, Bangkok. They were selected through a purposive sampling technique consisting of 34 students in the experimental group and 34 students in the control group. Both groups did a pretest and a posttest. The pretest and posttest scores of both groups were analyzed through the statistical application of percentage, mean standard deviation and *t*-test for dependent and independent samples. The results were 1. the overall pretest mean scores of the experimental group and the control group were not different ; 2. the overall posttest mean scores of the experimental group were significantly higher than the pretest mean scores at the level of .01; 3. the overall posttest mean scores of the control group were significantly higher than the pretest mean scores at the level of .01, and 4. the posttest mean scores of the experimental group were significantly higher than the posttest mean scores of the control group at the level of .01.

สารบัญ

หน้า

บทคัดย่อภาษาไทย	ก
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	ข
สารบัญ	ค
สารบัญตาราง	จ
บทที่	
1 บทนำ	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
วัตถุประสงค์ของการวิจัย	3
คำถามการวิจัย.....	3
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับการวิจัย	4
ขอบเขตของการวิจัย	4
นิยามศัพท์เฉพาะ	4
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	6
กรอบมาตรฐาน CEFR.....	6
แนวคิดเกี่ยวกับการเรียนการสอนไวยากรณ์	14
แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับแบบฝึกทักษะ	18
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	22
3 วิธีดำเนินการวิจัย	27
ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย	27
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	27
การเก็บรวบรวมและการวิเคราะห์ข้อมูล	30
สถิติที่ใช้ในการวิจัยและการวิเคราะห์ข้อมูล	31
4 ผลการวิจัย	32
ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษตามกรอบ มาตรฐาน CEFR ก่อนเรียนของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยช่างศิลป์กลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม	32

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษก่อนและหลังการใช้แบบฝึกทักษะไวยากรณ์ตามกรอบมาตรฐาน CEFR ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยช่างศิลป์กลุ่มทดลองที่ได้รับแบบฝึกทักษะไวยากรณ์ตามกรอบมาตรฐาน CEFR.....	32
ผลเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยช่างศิลป์กลุ่มควบคุมที่ไม่ได้รับแบบฝึกทักษะไวยากรณ์ตามกรอบมาตรฐาน CEFR.....	33
ผลเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษหลังเรียนของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยช่างศิลป์กลุ่มทดลองกับกลุ่มควบคุม.....	34
5 สรุปและอภิปรายผล.....	40
อภิปรายผล.....	41
ข้อเสนอแนะ	42
บรรณานุกรม	44
ภาคผนวก	49
ภาคผนวก ก.....	50
ภาคผนวก ข.....	54
ภาคผนวก ค.....	61
ภาคผนวก ง.....	85
ภาคผนวก จ.....	90
ภาคผนวก ฉ.....	93
ภาคผนวก ช.....	96
ภาคผนวก ซ.....	99
ประวัติย่อของผู้วิจัย	101

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
1 การจำแนกผู้เรียนและการแบ่งระดับความสามารถของผู้เรียนตาม CEFR.....	9
2 ระดับความสามารถทางภาษาของผู้เรียนในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน.....	10
3 คะแนนเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไวยากรณ์ ภาษาอังกฤษก่อนเรียนและหลังเรียนของกลุ่มทดลองเปรียบเทียบกับกลุ่มควบคุม	32
4 คะแนนเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไวยากรณ์ ภาษาอังกฤษก่อนเรียนและหลังการใช้แบบฝึกทักษะไวยากรณ์ตามกรอบมาตรฐาน CEFRของกลุ่มทดลอง	33
5 คะแนนเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไวยากรณ์ ภาษาอังกฤษก่อนเรียนและหลังเรียนของกลุ่มควบคุม	33
6 คะแนนเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไวยากรณ์ ภาษาอังกฤษก่อนเรียนและหลังเรียนของกลุ่มทดลองเปรียบเทียบกับกลุ่มควบคุม	34
7 ความแตกต่างของร้อยละของคะแนนแยกหัวข้อตามกรอบ CEFR และผลต่าง..... ระหว่างกลุ่มของกลุ่มทดลองกับกลุ่มควบคุม	35
8 คะแนนรวมและค่าร้อยละของคะแนนแบบฝึกทักษะของนักเรียนกลุ่มทดลองจาก คะแนนเต็ม 445 คะแนน	36
9 ค่าร้อยละของคะแนนแบบฝึกทักษะไวยากรณ์ตามกรอบมาตรฐาน CEFR และค่า ร้อยละของคะแนนแบบทดสอบไวยากรณ์ตามกรอบมาตรฐาน CEFR ของกลุ่ม ทดลอง	38
10 ค่าอำนาจจำแนกและค่าความยากง่ายของแบบทดสอบไวยากรณ์ตาม กรอบมาตรฐาน CEFR.....	86
11 คะแนนก่อนเรียนเปรียบเทียบกับคะแนนหลังเรียนของนักเรียนกลุ่มทดลอง	91
12 คะแนนก่อนเรียนเปรียบเทียบกับคะแนนหลังเรียนของนักเรียนกลุ่ม ควบคุม.....	94
13 คะแนนก่อนเรียนเปรียบเทียบกับคะแนนหลังเรียนของนักเรียนกลุ่ม ทดลองเปรียบเทียบกับกลุ่มควบคุม	97
14 ค่าความแตกต่างของร้อยละของคะแนนก่อนและหลังเรียนของกลุ่มทดลองและ กลุ่มควบคุมแยกตามหัวข้อตามกรอบมาตรฐาน CEFR	100

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การศึกษาภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศของประเทศไทยในปัจจุบัน ได้ตระหนักถึงความสำคัญของการพัฒนาความสามารถด้านการใช้ภาษาอังกฤษของผู้เรียน และพบว่าภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศที่เป็นวิชาบังคับที่ต้องสอนในหลักสูตรของโรงเรียน วิทยาลัย และมหาวิทยาลัย (กระทรวงศึกษาธิการ, 2549) โดยมีการพัฒนาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษอย่างต่อเนื่องเพื่อให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวันได้ยิ่งไปกว่านั้น เพื่อให้การสื่อสารภาษาอังกฤษของผู้เรียนชาวไทยเป็นไปตามระดับมาตรฐานการสื่อสารที่เป็นสากล กระทรวงศึกษาธิการจึงได้นำแนวคิดการวัดผลโดยอ้างอิงการใช้กรอบมาตรฐานความสามารถทางภาษาอังกฤษของ The Common European Framework of Reference for Languages (CEFR) และนำมาตรฐาน CEFR มาใช้เป็นกรอบความคิดหลักในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในประเทศไทยเพื่อให้เป็นไปตามมาตรฐานสากลที่ทั่วโลกยอมรับ (สถาบันภาษาอังกฤษ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2558)

ในการประเมินความสามารถทางภาษาอังกฤษของผู้เรียนตามกรอบแนวคิดของ CEFR ประกอบด้วย การประเมินทักษะการสื่อสารทั้ง การพูด การฟัง การอ่าน การเขียนและการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารอื่น ๆ นั้น จึงพบว่าทักษะทางด้านไวยากรณ์เป็นองค์ประกอบสำคัญประการหนึ่งของการสื่อสารทุกด้าน อาจกล่าวได้ว่าไวยากรณ์เป็นทักษะทางภาษาที่ต้องให้ความสำคัญเป็นอันดับแรกไม่ว่าจะเป็นการวัดผลแบบใดก็ตาม เนื่องจากเป็น โครงสร้างที่อธิบายความหมายของภาษา หรือเป็นพื้นฐานที่ช่วยให้ผู้เรียนหรือผู้สื่อสารภาษาต่างประเทศประสบความสำเร็จในการสื่อสาร (นิธิตา อธิภักทรนันท์, 2548) และสรรเสริญ สุวรรณประเทศ (2543, บทนำ) กล่าวถึงความสำคัญของไวยากรณ์ว่า หัวใจสำคัญของการสื่อสารคือการจดจำกฎเกณฑ์หรือไวยากรณ์เพื่อนำไปใช้ในการสื่อสาร การสื่อสารอาจไม่บรรลุผลหากไม่มีกฎเกณฑ์หรือไวยากรณ์ เพื่อให้ผู้สื่อสารทั้งสองฝ่ายเข้าใจตรงกัน อมรา ประสิทธิ์รัฐสิทธิ์, ยูพาพรรณ หุ่นจำลอง และสรัญญา เสวตมาลย์ (2546) ได้กล่าวถึงความสำคัญของไวยากรณ์ว่าเป็นตัวกำหนดรูปแบบการใช้ภาษาที่เป็นหลักและแนวทางให้กับผู้ใช้หรือผู้เรียนภาษาว่าจะพูดหรือเขียนอย่างไร ตั้งแต่หน่วยคำไปจนถึงการรวมคำเป็นประโยค นอกจากนี้ Ellis (2002) ได้แสดงความเห็นเกี่ยวกับความสำคัญของไวยากรณ์ในการสื่อสารว่าไม่เพียงช่วยพัฒนาความชำนาญและความถูกต้องในการใช้ภาษาเท่านั้นแต่ยังช่วยให้

ผู้ใช้ภาษาสามารถใช้ภาษาในการสื่อสารได้อย่างคล่องแคล่ว ดังนั้นการที่ผู้ส่งสารมีความตระหนักรู้ในการใช้ไวยากรณ์ให้ถูกต้องในระหว่างที่มีการสื่อสารเป็นการช่วยเพิ่มประสิทธิภาพในการสื่อสารได้อีกทางหนึ่ง

ดังนั้นในการสร้างความสามารถในการสื่อสาร (Communicative competence) ให้กับผู้เรียนทุกระดับ จำเป็นต้องให้ความสำคัญกับการพัฒนาความสามารถด้านกฎเกณฑ์และโครงสร้างของภาษา (Linguistic or grammatical competence) เนื่องจากเป็นความสามารถที่ผู้เรียนต้องมีความเกี่ยวข้องกับ โครงสร้างหรือรูปแบบของประโยคเพื่อนำไปใช้ในการสื่อสาร (Savignon, 1983) สอดคล้องกับ Canale and Swain (1980) ซึ่งอธิบายไว้ว่าความคล่องแคล่วในการใช้ภาษา (Fluency) และความถูกต้องในการใช้ภาษา (Accuracy) เกิดขึ้นมาจากการคำนึงถึงกฎเกณฑ์และโครงสร้างทางภาษา ถ้าปราศจากกฎเกณฑ์ และ โครงสร้างแล้วความสามารถทางการสื่อสารของผู้เรียนจะถูกจำกัด Lightbrown and Spada (1999) ยังสนับสนุนแนวคิดเรื่องความสำคัญของไวยากรณ์ในการสื่อสารว่า ผู้ที่ให้ความสำคัญกับไวยากรณ์และ โครงสร้างที่ถูกต้องในระหว่างที่มีการสื่อสารนั้นสามารถสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพมากกว่าผู้ที่ไม่เคยตระหนักหรือให้ความสำคัญกับการใช้ไวยากรณ์ที่ถูกต้องในระหว่างการสื่อสาร และในสถาบันการศึกษาในประเทศไทยแม้ว่าจะมีการเรียนการสอนและการพัฒนาทักษะด้านการสื่อสารภาษาอังกฤษของผู้เรียนอย่างต่อเนื่อง แต่ยังไม่ประสบความสำเร็จเนื่องจากรูปแบบการเรียนการสอนในประเทศไทยไม่ได้เริ่มต้นมาจากการสอนโครงสร้างพื้นฐานหรือไวยากรณ์ซึ่งเป็นสิ่งสำคัญที่จะทำให้ผู้เรียนเกิดทักษะการสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพ แต่มุ่งเน้นที่การสอนทักษะเพื่อการสื่อสารมากกว่าการเน้นเรื่องกฎเกณฑ์ด้านไวยากรณ์ซึ่งเป็นหัวใจหลักของการสื่อสาร จึงขัดแย้งกับแนวคิดของ Larsen-Freeman (2000) ที่กล่าวถึงเป้าหมายของการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารนั้นว่า คือการทำให้ผู้เรียนสามารถสื่อสารในภาษาที่เรียนได้ โดยที่ผู้เรียนจะต้องมีความรู้ในเรื่องของ โครงสร้างทางภาษา ความหมาย และความเข้าใจในเรื่องของหน้าที่ของภาษาที่ใช้ ซึ่งผู้เรียนจะต้องเลือกรูปแบบของภาษาให้เหมาะสมกับสถานการณ์ที่ใช้ในการสื่อสาร Harmer (1985) และ Lush (2002) ยังได้กล่าวถึงอุปสรรคในการสื่อสารภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนไทยที่พบมากที่สุดคือการขาดความสามารถในการใช้ไวยากรณ์ภาษาอังกฤษที่ถูกต้อง

ไวยากรณ์จึงเป็นสิ่งจำเป็นเนื่องจากเป็น โครงสร้างพื้นฐานของการสื่อสารด้วยภาษาและในการที่จะพัฒนาความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษของผู้เรียนชาวไทยในทุกระดับ การพัฒนาความสามารถทางด้านไวยากรณ์เป็นสิ่งที่ต้องคำนึงถึงเป็นอันดับแรกเพราะความถูกต้องทางด้านการใช้ไวยากรณ์เป็นปัจจัยสำคัญที่ทำให้การสื่อสารมีประสิทธิภาพและส่งผลให้สามารถสื่อสารได้ตามมาตรฐานสากล

จากความสำคัญของไวยากรณ์และผลการสอบรายวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐานของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ชั้นปีที่ 1 ของวิทยาลัยช่างศิลป์ในภาคเรียนที่ 1/2559 พบว่านักเรียนวิทยาลัยช่างศิลป์ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ(ปวช.)ชั้นปีที่ 1 มีความบกพร่องทางด้านการใช้ไวยากรณ์ในประโยคที่ไม่ถูกต้องทั้งในทักษะการพูดและการเขียน และในภาคเรียนที่ 2/2559 หลังจากได้มีการเรียนการสอนและการทดสอบกลางภาคเรียนแล้วพบว่าคะแนนเฉลี่ยทางด้านความสามารถในการใช้ไวยากรณ์พื้นฐานของนักเรียนส่วนใหญ่ต่ำกว่าร้อยละ 50 ซึ่งเป็นปัญหาที่สำคัญในการพัฒนาความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียน ผู้วิจัยจึงนำปัญหาดังกล่าวมาเป็นแนวทางในการพัฒนาความสามารถของผู้เรียนด้านไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยช่างศิลป์นอกจากนั้นยังได้ศึกษาแนวทางในการพัฒนาความสามารถตามกรอบมาตรฐาน CEFR เพื่อนำมาเป็นแนวทางในการออกแบบแบบฝึกทักษะที่ใช้พัฒนาทักษะความสามารถด้านไวยากรณ์ของนักเรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะเสริมทักษะตามกรอบมาตรฐาน CEFRเสริมนอกห้องเรียน

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เปรียบเทียบผลการทดสอบความสามารถด้านไวยากรณ์ภาษาอังกฤษตามกรอบมาตรฐาน CEFR ก่อนเรียนระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม
2. เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษก่อนและหลังการใช้แบบฝึกทักษะไวยากรณ์ตามกรอบมาตรฐาน CEFR ในกลุ่มทดลอง
3. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษในกลุ่มควบคุม
4. เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์หลังเรียนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษระหว่างนักเรียนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

คำถามการวิจัย

1. นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยช่างศิลป์กลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไวยากรณ์ตามกรอบมาตรฐาน CEFR ก่อนเรียนแตกต่างกันหรือไม่
2. นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยช่างศิลป์กลุ่มทดลองที่ได้รับแบบฝึกทักษะไวยากรณ์มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไวยากรณ์หลังการใช้แบบฝึกทักษะไวยากรณ์ตามกรอบมาตรฐาน CEFR สูงกว่าก่อนการใช้แบบฝึกทักษะไวยากรณ์ตามกรอบมาตรฐาน CEFR หรือไม่

3. นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยช่างศิลป์ กลุ่มควบคุม มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไวยากรณ์หลังเรียนมากกว่าก่อนเรียนหรือไม่

4. นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยช่างศิลป์กลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุมมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษตามกรอบมาตรฐาน CEFR หลังเรียนแตกต่างกันหรือไม่

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับการวิจัย

1. เพื่อใช้ผลการวิจัย เป็นแนวทางในการพัฒนาการเรียนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษของ นักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยช่างศิลป์ตามกรอบมาตรฐาน CEFR

2. ผลสัมฤทธิ์จากการสอนไวยากรณ์ด้วยแบบฝึกทักษะในครั้งนี้ช่วยให้ผู้วิจัยหรือ ครูผู้สอนภาษาสามารถนำไปเป็นแนวทางในการสอนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษตามกรอบมาตรฐาน CEFR ของผู้เรียนในระดับอื่น ๆ

3. ผลของการวิจัยการพัฒนาไวยากรณ์ด้วยแบบฝึกทักษะก่อให้เกิดแนวทางในการนำไป พัฒนาทักษะภาษาอังกฤษด้วยการใช้แบบฝึกทักษะในด้านอื่น ๆ ตามกรอบมาตรฐาน CEFR ต่อไป

ขอบเขตของการวิจัย

งานวิจัยนี้เป็นการศึกษาเปรียบเทียบผลของการใช้แบบฝึกทักษะไวยากรณ์ตามกรอบ มาตรฐาน CEFR ควบคู่กับการเรียนการสอนแบบปกติในชั้นเรียนของนักเรียนระดับประกาศนียบัตร วิชาชีพ (ปวช.) ชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยช่างศิลป์จำนวน 68 คน ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2559

นิยามศัพท์เฉพาะ

CEFR (Common European Framework of Reference for Languages) คือ การกำหนด มาตรฐานความสามารถทางภาษาอังกฤษ ของประชากรของประเทศในกลุ่มสหภาพยุโรป ที่ ครอบคลุมทุกทักษะ คือ พูด ฟัง อ่าน และเขียน เพื่อให้ประชากรของทุกๆ ประเทศในสหภาพยุโรป สามารถใช้ภาษาอังกฤษ เป็นภาษากลางในการสื่อสาร แลกเปลี่ยนวัฒนธรรม และองค์ความรู้ต่าง ๆ ตลอดจนสามารถประสานงานเพื่อดำเนินธุรกรรม และธุรกิจใดๆ ร่วมกันได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ไวยากรณ์ตามกรอบมาตรฐาน CEFR คือ ไวยากรณ์ที่ต้องทราบในระดับที่ผู้เรียนเรียนอยู่ กล่าวคือระดับ B1 คือ หมายถึง ผู้เรียนสามารถเข้าใจใจความสำคัญของภาษาอังกฤษในโครงสร้าง พื้นฐานในเรื่องที่ตนเองมีความคุ้นเคย เช่น เรื่องในโรงเรียน กิจกรรมในเวลาว่าง นอกจากนั้นยัง

สามารถใช้ภาษาอังกฤษในการเดินทางได้ สามารถสร้างประโยคพื้นฐานในการสื่อสารในเรื่องที่ตนเองสนใจ สามารถเล่าเรื่องเกี่ยวกับประสบการณ์ เหตุการณ์ ความมุ่งหวังของตนเองเป็นภาษาอังกฤษได้ สามารถอธิบายเหตุผลและความคิดเห็นของตนเองสั้น ๆ ได้ และต้องมีความรู้ไวยากรณ์ตามหัวข้อ 20 ประเด็น ดังนี้

Adverbs	Both, either, neither
Broader range of intensifiers;so,such,too,enough	Comparatives and superlatives
Question tags	Conditionals, 2nd and 3rd
Connecting words expressing	Embedded questions
Future continuous	Modals
Past continuous	Past perfect
Past simple ,questions and responses	Prepositions of place
Present perfect continuous	Present perfect/past simple
Phrasal verbs, extended	Reported speech(range of tense
Simple passive	Will and going to, for prediction

แบบฝึกทักษะไวยากรณ์ หมายถึง แบบฝึกทักษะที่ผู้วิจัยจัดทำขึ้น เพื่อใช้ในการพัฒนาทักษะทางไวยากรณ์ของนักเรียนซึ่งสอดคล้องกับระดับชั้นของผู้เรียนและครอบคลุมหัวข้อตามกรอบมาตรฐาน CEFR

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน คือ คะแนนของนักเรียนซึ่งวัดได้จากผลคะแนนของแบบทดสอบไวยากรณ์ภาษาอังกฤษตามกรอบมาตรฐาน CEFR หลังใช้แบบฝึกทักษะเปรียบเทียบกับก่อนใช้แบบฝึกทักษะไวยากรณ์ภาษาอังกฤษตามกรอบมาตรฐาน CEFR

นักเรียนกลุ่มทดลอง คือ นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยช่างศิลป์ที่ได้รับแบบฝึกทักษะไวยากรณ์ตามกรอบมาตรฐาน CEFR

นักเรียนกลุ่มควบคุม คือ นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยช่างศิลป์ที่ไม่ได้รับแบบฝึกทักษะไวยากรณ์ตามกรอบมาตรฐาน CEFR

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อเป็นพื้นฐานในการ
ดำเนินการวิจัยในเรื่องต่อไปนี้

1. กรอบมาตรฐาน CEFR
2. แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับไวยากรณ์
3. แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับแบบฝึกทักษะ
4. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

กรอบมาตรฐาน CEFR

1. ความหมายและที่มาของ CEFR

กรอบมาตรฐานความสามารถทางภาษาอังกฤษของสหภาพยุโรป (The Common European Framework of Reference for Languages : CEFR]) เป็นกรอบความคิดในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในสหภาพยุโรป วัตถุประสงค์ของกรอบมาตรฐาน CEFR คือเพื่อสร้างความชัดเจน ครอบคลุมและการเชื่อมโยงกันของการใช้ภาษา นอกจากนี้ยังแสดงรายละเอียดของหลักสูตรทางด้านภาษาและแนวทางหลักสูตรการออกแบบการเรียนการสอนและการใช้สื่อในการเรียนการสอน อีกทั้งยังใช้กับการทดสอบและประเมินความสามารถทางภาษา โดยเชื่อมั่นว่าผลการเรียนรู้ภาษาจะเป็นแนวโน้มให้เกิดประโยชน์ต่อหลักสูตร ตำราเรียนและการทดสอบที่มีมาตรฐานสากลและมีรูปแบบความเข้าใจที่ตรงกันระหว่างประเทศ กรอบมาตรฐาน CEFR เน้นการพัฒนาองค์รวมคือ พัฒนาการสอน การวัดผล การพัฒนาครูและการกำหนดเป้าหมายการเรียนรู้ที่ชัดเจน โดยการจัดการเรียนรู้จะเน้นการสื่อสารของผู้เรียนเป็นสำคัญซึ่ง CEFR จะจัดการเรียนการสอนโดยกำหนดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ไว้ชัดเจนว่าผู้เรียนในแต่ละระดับจะต้องมีระดับความสามารถทางภาษาอังกฤษอยู่ในระดับใด (Council of Europe, 2001)

CEFR ถูกนำมาใช้ในสหภาพยุโรปเพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาภาษาอังกฤษซึ่งเป็นเครื่องมือในการสื่อสารของพลเมืองของประเทศที่เป็นสมาชิกของสหภาพยุโรป วัตถุประสงค์ที่สำคัญอีกสองประการคือ เพื่อรักษาลักษณะทางภาษาและเอกลักษณ์ทางวัฒนธรรม อีกทั้งยังใช้พัฒนาความสามารถด้านการสื่อสารเพื่อให้เกิดมีความเข้าใจซึ่งกันและกันอย่างถูกต้อง สาเหตุเกิดจากความแตกต่างทางด้านจัดการศึกษาที่แตกต่างกันของประเทศต่างๆทำให้พลเมืองของ

ประเทศในสหภาพยุโรปมักจะมีปัญหาในการใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสาร เอกสารอ้างอิงของ CEFR จึงถือได้ว่าเป็นเอกสารที่จะช่วยให้ผู้ที่อยู่ในวงการการเรียนการสอนภาษาสามารถได้นำไปปรับปรุงการจัดการเรียนการสอนให้เหมาะกับสภาพการณ์ และจะช่วยในด้านการประสานงานกันระหว่างประเทศต่าง ๆ ให้ดีขึ้น (Janttharat, 2009)

CEFR เริ่มขึ้นในปี ค.ศ. 1971 โดยผู้เชี่ยวชาญทางการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศและกลุ่มของผู้เชี่ยวชาญในด้านต่าง ๆ ได้รวมตัวกันเพื่อสร้างโครงสร้างที่จะอ้างอิงและวัดความสามารถทางภาษาอังกฤษของพลเมืองของประเทศต่างๆจัดตั้งโครงการเพื่อใช้เป็นโครงสร้างและมีการสังเกตการณ์จากประเทศสมาชิกและประเทศอื่นๆด้วย และกลุ่มสมาชิกได้มีการจัดพัฒนาและร่างเอกสารอ้างอิงทางภาษา (Scale descriptor) ที่จะใช้วัดการทดสอบความสามารถทางภาษาขึ้นและให้กลุ่มสมาชิกและผู้เชี่ยวชาญทางภาษาจากสหรัฐอเมริกาเป็นผู้ตรวจสอบและแก้ไขก่อนที่จะมีการรับรองอย่างเป็นทางการและนำไปใช้เป็นเอกสารอ้างอิงทางการเรียนการสอนภาษาในยุโรปโดยมีเป้าหมายคือการส่งเสริมความเป็นหนึ่งเดียวกันและพิจารณาปรับปรุงกระบวนการเรียนการสอนและการวัดผลทางภาษาอังกฤษรวมทั้งการสร้างตำราและอุปกรณ์การเรียนการสอนให้ทันสมัย และในการพัฒนากระบวนการเรียนการสอนและการวัดผลของ CEFR ให้มีความสำคัญกับการใช้ภาษาเพื่อเป็นสื่อในการสื่อสาร (Action-oriented) หรือเป็นการใช้ภาษาในชีวิตประจำวันเพื่อทำงานให้ได้ผลสำเร็จ (Social agent with task) การพัฒนาระดับความสามารถทางภาษาของ CEFR จึงเน้นที่จะใช้วัดความสามารถทางภาษาจากทั้งจากผู้ใช้ภาษาหรือผู้เรียนภาษาว่ามีความสามารถในระดับใดและผู้ทดสอบภาษาที่จะนำภาษาไปใช้เพื่อสื่อสารในสถานการณ์ต่างๆ ซึ่งเกณฑ์ที่ใช้อ้างอิงแบ่งตามลักษณะและวัตถุประสงค์ของผู้ทดสอบคือใช้อ้างอิงสำหรับบุคคลทั่วไปและเกณฑ์เฉพาะสำหรับผู้ที่ใช้เพื่อวัดผลความสามารถทางภาษา (Council of Europe, 2001)

เจษฎา คณานันท์ (2557) ได้กล่าวถึง CEFR ว่าเป็นแนวทางในการจัดการเรียนการสอนที่สนับสนุนให้ผู้เข้าไปจัดการสอนหรือการวัดผลตามที่เห็นว่าเหมาะสมกับสถานการณ์ของตนเอง และ CEFR จะเป็นผู้ให้คำแนะนำถึงกระบวนการการใช้เอกสารอ้างอิงนี้ โดยมีสหพันธ์โครงการภาษาตามสมัยของยุโรป (Council of Europe's Modern Languages Projects) เป็นผู้ดำเนินการในด้านการให้คำแนะนำหรือเป็นที่ปรึกษาแก่ผู้ใช้เอกสารอ้างอิงของ CEFR ซึ่งในเอกสารดังกล่าวยังได้กล่าวว่าตัวอย่างทางความสามารถทางภาษาที่มีไว้ในเอกสารหรือแม้แต่ว่าระดับของความสามารถที่ระบุไว้ ผู้ใช้ก็สามารถที่จะเพิ่มตัวอย่างหรือแม้แต่ว่าระดับความสามารถทางภาษายังสามารถแยกให้ละเอียดขึ้นไปอีกได้

จึงสรุปได้ว่า CEFR เป็นการกำหนดมาตรฐานความสามารถทางภาษาอังกฤษของประชากรของประเทศในกลุ่มสหภาพยุโรปเพื่อให้โรงเรียนทุก ๆ โรงเรียนในแต่ละประเทศที่เป็น

ชาติสมาชิกในสหภาพยุโรปได้ออกแบบหลักสูตรที่มุ่งเน้นในการพัฒนาทักษะการใช้ภาษาอังกฤษให้กับประชากรของตนเองเพื่อให้ประชากรของทุก ๆ ประเทศในสหภาพยุโรปสามารถใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษากลางในการสื่อสารแลกเปลี่ยนวัฒนธรรม และองค์ความรู้ต่าง ๆ ตลอดจนสามารถประสานงานเพื่อดำเนินธุรกรรมและธุรกิจใดๆ ร่วมกัน ได้อย่างมีประสิทธิภาพโดยปัจจุบัน CEFR ถือว่าเป็นมาตรฐานในการพัฒนาหลักสูตรการเรียนภาษาอังกฤษที่ได้รับการยอมรับจากทั่วโลก

2. CEFR ในประเทศไทย

ความสามารถในการสื่อสารด้วยภาษาอังกฤษมีความสำคัญในชีวิตประจำวันของคนไทยมากขึ้นเนื่องจากเป็นภาษาสากลที่ใช้ในการสื่อสารทั้งระหว่างกลุ่มประเทศอาเซียนและประเทศอื่น ๆ ทั่วโลก กระทรวงศึกษาธิการจึงได้กำหนดนโยบายการปฏิรูปการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อให้ผู้เรียนมีความรู้ความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ โดยการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อช่วยให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสารได้จึงเป็นเรื่องสำคัญ (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2558) การจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในประเทศไทยในปัจจุบันดำเนินไปตามนโยบายปฏิรูปการเรียนการสอนภาษาอังกฤษตามนโยบายของกระทรวงศึกษาธิการที่ส่งเสริมการเรียนการสอนแบบหลักสูตรพิเศษที่เป็นภาษาอังกฤษเข้ามาสอนในโรงเรียนมากขึ้น ยังมีการนำกรอบมาตรฐาน CEFR ที่เป็นที่ยอมรับในระดับสากลเข้ามาเป็นแนวทางในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในประเทศไทย โดยมีเป้าหมายในการเรียนรู้ที่ชัดเจนว่าผู้เรียนในแต่ละระดับต้องมีความสามารถในระดับใด และนอกจากเป็นเกณฑ์มาตรฐานสำหรับผู้เรียนแล้ว ตัวผู้สอนหรือครูเองก็ต้องได้รับการจัดระดับมาตรฐานเพื่อให้สามารถจัดการเรียนการสอนได้อย่างมีประสิทธิภาพ (พรณวลัย เกวะระ, 2559)

กระทรวงศึกษาธิการ (2558) กล่าวถึง CEFR ว่าเป็นกรอบความคิดหลักในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษของประเทศไทย ทั้งในการออกแบบหลักสูตร การพัฒนาการเรียนการสอน การทดสอบ การวัดผล การพัฒนาครูรวมถึงการกำหนดเป้าหมายการเรียนรู้เพื่อให้การจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ มีทิศทางในการดำเนินการที่เป็นเอกภาพ มีเป้าหมายการเรียนรู้และการพัฒนาที่เทียบเคียงได้กับมาตรฐานสากล ที่เป็นที่ยอมรับในระดับนานาชาติ กระทรวงศึกษาธิการจึงกำหนดให้ใช้ CEFR เป็นกรอบความคิดหลักในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ

กรอบมาตรฐาน CEFR ได้จำแนกผู้เรียนออกเป็น 3 กลุ่มหลักและแบ่งเป็น 6 ระดับความสามารถ ดังนี้

ตารางที่ 1 การจำแนกผู้เรียนและการแบ่งระดับความสามารถของผู้เรียนตาม CEFR

level	A		B		C	
group	Basic User		Independent User		Proficient User	
name	ผู้ใช้ภาษาขั้นพื้นฐาน		ผู้ใช้ภาษาขั้นอิสระ		ผู้ใช้ภาษาขั้นคล่องแคล่ว	
level	A1	A2	B1	B2	C1	C2
level	Breakthrough	Waystage	Threshold	Vantage	Effective	Mastery
name	or beginner	or elementary	or intermediate	or upper intermediate	Operational Proficiency	or proficiency

(สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2558)

ระดับผู้ใช้ภาษาของ CEFR แบ่งออกเป็น 3 ระดับใหญ่ๆและในแต่ละระดับใหญ่ก็ยังแบ่งออกเป็นระดับย่อยอีก 6 ระดับ ดังนี้

ระดับผู้ใช้ภาษาขั้นพื้นฐาน (Basic language users) แบ่งเป็น 2 ระดับคือ

1. ระดับ A1-สามารถใช้ภาษาที่อยู่ในขอบเขตของความต้องการส่วนตัวและภาษาที่ใช้จะเป็นลักษณะของภาษาที่ท่องจำมาจากที่เรียนหรือภาษาที่เดาการใช้ได้จากสถานการณ์ที่อยู่ต่อหน้าผู้พูด

2. ระดับ A2- สามารถใช้ภาษาสื่อสารได้ในสถานการณ์ปกติธรรมดาทั่วไปในชีวิตประจำวันหรือเป็นการสนทนาในหัวข้อที่ผู้สื่อสารคุ้นเคย

ระดับผู้ใช้ภาษาขั้นอิสระ (Independent language users) ประกอบด้วย 2 ระดับคือ

1. ระดับ B1- สามารถใช้ภาษาพูดคุยในสถานการณ์ทั่วไปในชีวิตประจำวันได้อย่างมีประสิทธิภาพโดยใช้ภาษาที่ง่ายๆ โดยเฉพาะหัวข้อที่เป็นที่รู้จักหรือสนทนาแบบมีสถานการณ์ประกอบ

2. ระดับ B2- สามารถใช้ภาษาที่ในการสนทนาแบบให้ข้อมูลและสามารถใช้ภาษาการสนทนาโต้ตอบอย่างมีประสิทธิภาพรวมถึงการใช้ความรู้และความเข้าใจทางภาษาเพื่อเป็นเครื่องมือในการวางแผนและแก้ไขข้อผิดพลาด

ระดับผู้ใช้ภาษาขั้นคล่องแคล่ว (Proficient language users) ประกอบด้วย 2 ระดับ คือ

1. ระดับ C1-สามารถใช้ภาษาในการสนทนาโต้ตอบได้อย่างคล่องแคล่วและรวดเร็ว และใช้ภาษาในการทำงานที่ซับซ้อนและแก้ปัญหาได้เป็นอย่างดี

2. ระดับ C2-สามารถใช้ภาษาได้อย่างคล่องแคล่วถูกต้องและเหมาะสมกับสถานการณ์

ดังนั้น ในการประเมินหรือตรวจสอบผลการจัดการศึกษา หรือผลการพัฒนาผู้เรียนในแต่ละระดับข้างต้น หน่วยงานที่รับผิดชอบควรมีการทดสอบหรือวัดผล โดยใช้แบบทดสอบมาตรฐานที่เทียบเคียงผลคะแนนกับระดับความสามารถทางภาษาตามกรอบอ้างอิง CEFR เพื่อตรวจสอบว่าผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ภาษาผ่านเกณฑ์ระดับความสามารถที่กำหนดหรือไม่ (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2558)

ในการนำกรอบมาตรฐาน CEFR มาใช้ในการปฏิรูปการเรียนการสอนภาษาอังกฤษนั้น กระทรวงศึกษาธิการ(2558) ได้กำหนดแนวทางในการดำเนินการดังนี้

1. ใช้ CEFR เป็นกรอบความคิดหลักในการเป้าหมายการจัดการเรียนรู้และการพัฒนาโดยใช้ระดับความสามารถของ CEFR เป็นเป้าหมายการพัฒนาผู้เรียนในแต่ละระดับ ทั้งนี้ กระทรวงศึกษาธิการได้กำหนดเป้าหมายการพัฒนาความสามารถทางภาษาของผู้เรียนในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ไว้ดังนี้

ตารางที่ 2 ระดับความสามารถทางภาษาของผู้เรียนในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน

ระดับนักเรียน	ระดับความสามารถทางภาษา	ระดับความสามารถทางภาษากรอบ CEFR
ผู้สำเร็จการศึกษาระดับประถมศึกษา	ผู้ใช้ภาษาขั้นพื้นฐาน	A1
ผู้สำเร็จการศึกษาภาคบังคับ (ม.3)	ผู้ใช้ภาษาขั้นพื้นฐาน	A2
ผู้สำเร็จการศึกษาขั้นพื้นฐาน (ม.6หรือ ปวช.)	ผู้ใช้ภาษาขั้นอิสระ	B1

(สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2557)

2. ใช้พัฒนาหลักสูตรการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ โดยนำระดับความสามารถทางภาษาตามกรอบมาตรฐาน CEFR มากำหนดเป้าหมายของหลักสูตร และจัดทำกรอบเนื้อหาสาระที่จะใช้ในการจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรตามคำอธิบายของแต่ละระดับ

3. ใช้ในการจัดการเรียนการสอนเพื่อให้ผู้เรียนสามารถแสดงออกซึ่งทักษะทางภาษาและองค์ความรู้ตามที่ระดับความสามารถแต่ละระดับได้ระบุไว้

4. ใช้ในการทดสอบ และการวัดผล เพื่อให้ได้ข้อมูลระดับความสามารถของผู้เรียนหรือผู้เข้ารับการทดสอบ อันจะนำไปสู่การพัฒนาผู้เรียนหรือผู้ที่เข้ารับการทดสอบให้มีความสามารถตามเป้าหมายและเกณฑ์ที่กำหนดไว้ในคู่มือการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษแนวใหม่ของ

กระทรวงศึกษาธิการ

5. ใช้ CEFR ในการพัฒนาครูผู้สอน ซึ่งมีการเตรียมตัวก่อนเข้ารับการทดสอบ โดยใช้แบบทดสอบมาตรฐานตามกรอบ CEFR ในการตรวจสอบระดับความสามารถของครู หลังจากนั้นมีการจัดทำฐานข้อมูลและกลุ่มครูตามระดับความสามารถเพื่อวางแผนพัฒนาและติดตามความก้าวหน้า โดยกำหนดเป้าหมายความสามารถด้านภาษาตามกรอบมาตรฐาน CEFR ในการพัฒนาครูแต่ละกลุ่มเพื่อนำมาจัดหลักสูตรและกระบวนการพัฒนาครูให้มีความสามารถในการใช้ภาษาผ่านเกณฑ์และบรรลุเป้าหมายที่กำหนดและหลังจากมีการพัฒนาแล้วให้ทดสอบหลังการพัฒนาเพื่อประเมินหลักสูตรการพัฒนา กระบวนการพัฒนา และความสามารถของครู เทียบเคียงกับเป้าหมายที่กำหนดและกิจกรรมดังกล่าวนี้ต้องมีการทำอย่างต่อเนื่อง

CEFR สำหรับนักเรียนระดับ ม.6 หรือ ปวช. (ระดับ B1)

กระทรวงศึกษาธิการ(2558) ได้จัดให้นักเรียนระดับ ม.6 หรือ ปวช. มีความสามารถในการใช้ภาษามาตรฐาน CEFR ในระดับ B1 (Threshold) หมายถึง ผู้เรียนสามารถเข้าใจใจความสำคัญของภาษาอังกฤษในโครงสร้างพื้นฐานในเรื่องที่ตนเองมีความคุ้นเคย เช่น เรื่องในโรงเรียน กิจกรรมในเวลาว่าง นอกจากนี้ยังสามารถใช้ภาษาอังกฤษในการเดินทางได้ สามารถสร้างประโยคพื้นฐานในการสื่อสารในเรื่องที่ตนเองสนใจ สามารถเล่าเรื่องเกี่ยวกับประสบการณ์ เหตุการณ์ ความมุ่งหวังของตนเองเป็นภาษาอังกฤษได้ สามารถอธิบายเหตุผลและความคิดเห็นของตนเองสั้นๆได้

โดยกระทรวงศึกษาธิการ(2558) ได้กำหนดให้ผู้สำเร็จการศึกษาขั้นพื้นฐาน (ชั้น ม. 6 หรือ ปวช.) ต้องมีความรู้ความสามารถด้านภาษาอังกฤษเมื่อเทียบกับกรอบ CEFR อยู่ในระดับ B1 โดยประกอบด้วยความสามารถในการใช้ทักษะภาษาอังกฤษ คือ การฟัง การพูด การอ่านและการเขียน โดยมีรายละเอียดดังนี้ (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2557; Council of Europe, 2001)

ความสามารถในการฟัง

1. สามารถเข้าใจประเด็นหลักคำพูดหรือถ้อยคำที่เป็นมาตรฐานเกี่ยวกับเรื่องราวในชีวิตประจำวันที่คุ้นเคย อาจจะขอฟังอีกครั้งเพื่อความชัดเจน
2. สามารถเข้าใจสิ่งที่ผู้สนทนาพูดในชีวิตประจำวันแต่บางครั้งต้องขอให้ผู้สนทนาให้ความกระจ่างในรายละเอียด
3. สามารถเข้าใจประเด็นหลักของการอภิปรายในหัวข้อที่คุ้นเคยเกี่ยวกับสถานการณ์ในชีวิตประจำวันเมื่อผู้พูดพูดอย่างชัดเจนและบางครั้งจำเป็นต้องขอรายละเอียดต่างๆเพิ่มเติมเพื่อความเข้าใจที่ถูกต้อง

4. สามารถเข้าใจถ้อยคำในบทสนทนาสั้น ๆ ที่มีความหมายชัดเจนโดยตรงในหัวข้อที่
คุ้นเคย
5. สามารถเข้าใจประเด็นหลักในรายการโทรทัศน์ในหัวข้อที่คุ้นเคย
6. สามารถเข้าใจข้อมูลทางเทคนิคเฉพาะที่ง่าย ๆ เช่น การปฏิบัติตามคำแนะนำในการใช้
อุปกรณ์ชนิดต่าง ๆ ที่คุ้นเคย

ความสามารถในการอ่าน

1. สามารถเข้าใจประเด็นหลักข้อเท็จจริงต่าง ๆ ในเรื่องความสนใจส่วนตัว หรือความ
สนใจในวิชาชีพได้อย่างดี
2. สามารถสืบค้นและเข้าใจข้อมูลที่ต้องการในแผ่นพับ ใบปลิวและข้อความสั้น ๆ อื่น ๆ
ที่อยู่ในความสนใจได้
3. สามารถเข้าใจประเด็นหลักในบทความสั้น ๆ จากหนังสือพิมพ์และนิตยสารเกี่ยวกับ
เหตุการณ์ปัจจุบันและหัวข้อที่คุ้นเคย
4. สามารถปฏิบัติตามขั้นตอนง่ายๆ เช่น ขั้นตอนในการเล่นเกม การใช้อุปกรณ์ชนิดต่าง ๆ
ที่คุ้นเคยหรือการทำอาหาร
5. สามารถเข้าใจนวนิยายที่ใช้ภาษาง่าย ๆ และสามารถติดตามเรื่องสั้นในการดำเนินเรื่อง
ที่มีโครงสร้างชัดเจนและมีการใช้พจนานุกรมบ่อย ๆ
6. สามารถเข้าใจจดหมายส่วนตัวเกี่ยวกับเหตุการณ์ต่างๆ ความรู้สึกและความต้องการ
แล้วสามารถเขียนโต้ตอบได้

ความสามารถในการพูด

1. สามารถเริ่มสนทนาดำเนินการสนทนาและจบการสนทนาง่าย ๆ ในหัวข้อที่คุ้นเคย
หรือสนใจและสามารถแสดงออกและโต้ตอบต่อความรู้สึก และทัศนคติเช่น ความประหลาด
ใจความสุข ความเศร้าความสนใจและไม่สนใจ
2. สามารถเสนอหรือขอความคิดเห็นส่วนบุคคล ในการอภิปรายแบบไม่เป็นทางการกับ
เพื่อน แสดงความเห็นด้วยและไม่เห็นด้วยอย่างสุภาพ และสามารถช่วยแก้ปัญหาได้ตรงประเด็น
และสามารถแลกเปลี่ยนความเห็นกับผู้อื่นได้
3. สามารถค้นคว้าและถ่ายโอนข้อเท็จจริงที่เป็นข้อมูลไม่ซับซ้อน พร้อมทั้งขอและปฏิบัติ
ตามคำแนะนำอย่างละเอียด
4. สามารถจัดการกับสิ่งที่ไม่คาดคิดซึ่งอาจเกิดขึ้นในช่วงวันหยุด เช่น การพบทันตแพทย์
หรือซ่อมจักรยาน นอกจากนั้นยังสามารถสนทนาค้นหาด้วยตนเองหรือทางโทรศัพท์ เช่น การ
จองตั๋วเครื่องบิน โรงแรม รถเช่า ภัตตาคาร โรงภาพยนตร์

5. สามารถสนทนาอย่างง่าย ๆ ทางโทรศัพท์กับคนที่รู้จัก

ความสามารถในการเขียน

1. สามารถเขียนข้อความสั้น ๆ เข้าใจง่ายในหัวข้อที่คุ้นเคยได้

2. สามารถเขียนข้อความง่าย ๆ เกี่ยวกับประสบการณ์หรือเหตุการณ์ เช่นการเดินทาง

และการบรรยายความรู้สึกร

3. สามารถเขียนรายงานสั้น ๆ ตามรูปแบบมาตรฐานถ่ายโอนข้อเท็จจริงใน

ชีวิตประจำวันไปสู่เรื่องราวในบริบทของตนเอง

4. สามารถเขียนจดหมายอิเล็กทรอนิกส์ หรือข้อความโต้ตอบกับเพื่อน หรือผู้ร่วมงาน

เกี่ยวกับข่าวสาร เพื่อขอและให้ข้อมูลอย่างง่าย ๆ รวมถึงสามารถเขียนจดหมายสั้น ๆ อย่างเป็น

ทางการเพื่อขอและให้ข้อมูลทั่วไปอย่างง่าย ๆ

ในการเรียนการสอนทุกทักษะดังกล่าวมาข้างต้น ผู้เรียนต้องมีความรู้ในด้านการใช้

ไวยากรณ์ที่ถูกต้องเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการสื่อสาร โดยรูปแบบคำกริยาและไวยากรณ์ที่ผู้เรียน

ระดับ B1 ต้องทราบจำแนกเป็น 20 ประเด็น ได้แก่ (Council of Europe, 2001)

Adverbs	Both, either, neither
Broader range of intensifiers; so, such, too, enough	Comparatives and superlatives
Question tags	Conditionals, 2nd and 3rd
Connecting words expressing	Embedded questions
Future continuous	Modals
Past continuous	Past perfect
Past simple ,questions and responses	Prepositions of place
Present perfect continuous	Present perfect/past simple
Phrasal verbs, extended	Reported speech(range of tense
Simple passive	Will and going to, for prediction

จากการที่ผู้วิจัยเป็นครูผู้สอนภาษาอังกฤษให้แก่นักเรียนระดับชั้น ปวช. วิทยาลัยช่างศิลป์ เขตลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร พบว่า ความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษตามกรอบมาตรฐาน CEFR ของผู้เรียนในระดับ B1 คือระดับชั้น ม.6 หรือ ปวช. นั้น ผู้เรียนต้องมีความสามารถในการใช้ภาษาในระดับมาตรฐานทั้ง 4 ทักษะประกอบกันและเพื่อให้การสื่อสารทุกทักษะบรรลุเป้าหมาย และมีการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพ ผู้เรียนในระดับนี้จำเป็นต้องมีความรู้ในเรื่องของการใช้คำกริยา หรือไวยากรณ์ที่พบในการสื่อสารทั่วไป ดังนั้นในการที่จะพัฒนาทักษะการสื่อสารต้องมีการพัฒนา

ในเรื่องของไวยากรณ์ควบคู่กัน ดังนั้นผู้วิจัยจึงมีความสนใจและตั้งใจที่จะพัฒนาทักษะทางด้านไวยากรณ์ของผู้เรียนในระดับชั้น ปวช. ชั้นปีที่ 1 โดยได้นำมาตรฐาน CFER มาเป็นแนวทางในการพัฒนาไวยากรณ์ของผู้เรียน เพื่อให้เป็นพื้นฐานทางด้านภาษาสำหรับการพัฒนาความสามารถทางการสื่อสารภาษาอังกฤษด้านอื่น ๆ ต่อไป

แนวคิดเกี่ยวกับการเรียนการสอนไวยากรณ์

1. ความหมายทั่วไปของไวยากรณ์

Bowen (1985) กล่าวว่าไวยากรณ์หมายถึง การอธิบายโครงสร้างทางภาษาและระเบียบวิธีการเรียบเรียงคำ วลีในประโยค และประโยคที่ได้ถ่ายทอดออกมาซึ่งต้องประกอบด้วย ความหมายและหน้าที่ ในบางครั้งไวยากรณ์ยังรวมถึงระบบเสียงในภาษาด้วยสอดคล้องกับ Dickins and Woods (1988) และ Ur (1996) ซึ่งได้ให้ความหมายของไวยากรณ์ไว้ว่า ไวยากรณ์คือระบบโครงสร้างภาษาที่กำหนดรูปแบบของคำที่เรียบเรียงขึ้นมาเป็นประโยค ไวยากรณ์เป็นโครงสร้างและความหมายของภาษาเพราะการสื่อความหมายของภาษาเกิดจากความสัมพันธ์ของคำต่างๆในประโยคที่ใช้ในการสื่อความหมาย Bolinger (1997) อธิบายว่า ไวยากรณ์คือการนำคำหรือกลุ่มคำมาเรียบเรียงให้เป็นประโยคตามโครงสร้างภาษา ไวยากรณ์เป็นสิ่งสำคัญที่ใช้แสดงความหมายของข้อมูล ทำให้ผู้รับข้อมูลเข้าใจลักษณะของเหตุการณ์และสภาพของเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น

กรองแก้ว ฉายสภาวะธรรม (2537) กล่าวว่า ไวยากรณ์ คือ กฎและระเบียบทางภาษาที่ผู้เชี่ยวชาญทางภาษาได้คิดค้นและกำหนดขึ้นมา เพื่อใช้เป็นบรรทัดฐานหรือมาตรฐานในการใช้ภาษา สำหรับภาษาอังกฤษผู้เชี่ยวชาญทางภาษาได้กำหนดโครงสร้างไวยากรณ์ภาษาอังกฤษว่าเป็นการนำคำที่ถูกจำแนกออกเป็นประเภทต่างๆ (Part of speech) มาเรียงกันเป็นประโยค (Sentence) ที่นำมาใช้ในการสื่อสารเพื่อสื่อความหมายออกไปในลักษณะของภาษาพูดและภาษาเขียน

Larshen and Freeman (2001) แสดงทรรศนะว่า ไวยากรณ์เป็นการกล่าวถึงกฎในการสร้างคำและกฎในการรวมคำเหล่านั้นไว้ด้วยกัน การศึกษาไวยากรณ์จะเน้นที่การศึกษาโครงสร้างของภาษาเป็นหลักแต่ยังมีการศึกษาหน้าที่ของคำ ระบบเสียงและความหมายรวมไปด้วย

อมรา ประสิทธิ์รัฐสินธุ์ (2544) กล่าวถึงไวยากรณ์ หรือ Grammar ในภาษาอังกฤษว่า หมายถึงระบบหรือองค์ประกอบหนึ่งในภาษา ซึ่งหน่วยต่างๆในประโยคในแง่หน้าที่และโครงสร้างมีความสัมพันธ์กัน นอกจากนี้ ไวยากรณ์ยังหมายถึงความรวมถึงวิทยาหน่วยคำ (Morphology) ซึ่งเป็นการศึกษาหน่วยเล็กที่สุดที่มีความหมายและกระบวนการที่หน่วยคำรวมกันเป็นคำตลอดจนหน้าที่ของหน่วยคำ

2. ไวยากรณ์ในการสื่อสาร

Widdowson (1988) กล่าวถึงไวยากรณ์ในการสื่อสารว่า ไวยากรณ์เป็นสื่อกลางในการสร้างความหมาย การสอนไวยากรณ์ให้มีประสิทธิภาพนั้นจำเป็นต้องใช้ไวยากรณ์ช่วยในการขยายความเพื่อให้การสื่อสารมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น ผู้เรียนต้องมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนการสอน เลือกใช้ไวยากรณ์ให้เหมาะสมกับบริบท การสอนไวยากรณ์เพื่อการสื่อสารเพื่อให้ได้ความหมายตามความต้องการนักเรียนต้องตระหนักถึงคุณค่าของไวยากรณ์ Nunan (2003) ได้กล่าวถึงไวยากรณ์ในการสื่อสารว่าประสิทธิภาพของการสื่อสารนั้นมาจากการที่ผู้เรียนใช้ไวยากรณ์ที่มีความสัมพันธ์ทั้งรูปแบบ ความหมายและการใช้ที่ถูกต้อง

Thornbury (1999) กล่าวว่าไวยากรณ์เป็นความรู้ในการสร้างประโยค เนื่องจากไวยากรณ์เป็นคำอธิบายความหมายของภาษาและความหมายที่ได้รับทำให้ผู้เรียนมีเครื่องมือที่จะสร้างประโยคใหม่ และกล่าวถึงความสำคัญของการสอนไวยากรณ์ไว้ว่า

1. ทำให้ผู้เรียนมีเครื่องมือในการสร้างประโยคใหม่เพื่อใช้ในการสื่อสารได้อย่างไม่จำกัด ประกอบกับการมีความคิดสร้างสรรค์และวงคำศัพท์ที่กว้างขึ้น

2. ทำให้ผู้เรียนสามารถใช้ไวยากรณ์ในการแต่งประโยคซึ่งจะให้ความหมายที่ชัดเจน

3. การสอนไวยากรณ์เป็นการเตรียมความพร้อมในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร (Advance organizer) เพราะเป็นการปูพื้นฐานความพร้อมให้กับผู้เรียนให้ใช้ภาษาในการสื่อสารได้อย่างคล่องแคล่วมากขึ้น และผู้เรียนจะสังเกตพบว่าการสนทนาจะมีหน่วยไวยากรณ์แฝงอยู่และไวยากรณ์จะติดอยู่กับภาษาที่ใช้สื่อสารอื่น ๆ ต่อไป

4. การสอนไวยากรณ์ช่วยในการจัดระเบียบภาษาและรวบรวมให้เป็นหมวดหมู่โดยใช้หน่วยย่อย (Discrete items) ในการนิยามไวยากรณ์ให้แคบลงทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ภาษาง่ายขึ้น

5. ไวยากรณ์ช่วยให้เกิดการสอนที่เป็นระบบและทดสอบผู้เรียนได้เป็นขั้นตอนอย่างเป็นระเบียบช่วยในการส่งผ่าน (Transmission) หรือถ่ายโอนความรู้ในรูปข้อมูลหรือกฎต่างๆ จากผู้ที่มีความรู้มากกว่าไปสู่ผู้ที่มีรู้น้อยกว่า เหมาะกับรูปแบบการเรียนรู้ที่ให้ความสำคัญกับกฎเกณฑ์และระเบียบวินัย

6. ผู้ที่ผ่านการเรียนหรือมีความรู้ด้านไวยากรณ์อย่างพอเพียงจะสามารถพัฒนาความสามารถด้านภาษาได้มากกว่าผู้ที่ไม่ได้เรียนไวยากรณ์อย่างพอเพียง

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2558) ได้สรุปเกี่ยวกับไวยากรณ์ว่า ไวยากรณ์ (Grammar) คือ การศึกษากฎเกณฑ์ของภาษาซึ่งรวมถึงเสียง คำศัพท์ ประโยค และส่วนประกอบอื่น ๆ เช่น การประสมคำและการตีความ ปัจจุบันไวยากรณ์เป็นสาขาหนึ่งในวิชาทางภาษาศาสตร์และยังมีความสัมพันธ์ใกล้ชิดกับสาขาอื่นๆ คนส่วนใหญ่เข้าใจความหมายของ

ไวยากรณ์ว่าเป็นกฎที่เราจะต้องทราบเพื่อใช้พูดหรือเขียนได้อย่างถูกต้อง อีกทั้งไวยากรณ์ยังเป็นกระบวนการทางภาษาที่จะควบคุมและรวบรวมคำเพื่อก่อให้เกิดหน่วยของความหมายที่ยาวขึ้น ไวยากรณ์จึงเป็นตัวกำหนดเกณฑ์พื้นฐานของกิจกรรมต่างๆในการเรียนการสอนที่มีจุดประสงค์เพื่อการนำผลที่ได้ไปใช้ได้ในระยะยาวได้อย่างคล่องแคล่ว

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ตระหนักถึงความสำคัญในการพัฒนาทักษะทางด้านไวยากรณ์ เนื่องจากเป็นพื้นฐานสำคัญในการพัฒนาความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษทุกด้าน ได้แก่ การฟัง การพูด การอ่านและการเขียน เพื่อเป็นพื้นฐานให้ผู้เรียนสามารถที่จะใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสารได้อย่างถูกต้องและมีความมั่นใจที่จะพัฒนาความสามารถในการสื่อสารด้วยภาษาอังกฤษในระดับที่สูงขึ้นต่อไป

3. การทดสอบความสามารถด้านไวยากรณ์

ในการเรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ (Foreign language) ผู้เรียนต้องได้รับการทดสอบด้านไวยากรณ์ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อทดสอบความสามารถด้านรูปประโยคเพื่อดูว่าถูกต้องและครอบคลุมตามเนื้อหาและจุดประสงค์ของการสอนเพียงใด Madsen (1983) ได้แบ่งลักษณะของแบบทดสอบไวยากรณ์เป็น 2 แบบ คือ

1. แบบทดสอบไวยากรณ์สำหรับผู้เรียนระดับ Beginner ควรเป็นแบบทดสอบโดยการใช้ภาพ (Visuals or picture) เช่น การใช้ภาพเพื่อให้ผู้เรียนสามารถบอกเวลาในการทดสอบคำกริยาในอดีตหรือเหตุการณ์ที่เกิดในอดีต (Verb tense or the past tense) ได้อย่างถูกต้อง
2. แบบทดสอบไวยากรณ์สำหรับผู้เรียนระดับ Advanced ควรเป็นแบบทดสอบ ดังนี้
 - 2.1 แบบเลือกตอบ (Multiple-choice)
 - 2.2 แบบให้เลือกส่วนของประโยคที่ผิดไวยากรณ์ (Error detection)
 - 2.3 แบบ Cloze test
 - 2.4 แบบ Simple completion sentence เป็นการทดสอบไวยากรณ์โดยนำส่วนของไวยากรณ์ที่สำคัญออกไปและผู้ทดสอบต้องเติมส่วนที่หายไปให้ถูกต้อง
 - 2.5 แบบ The Free – response form เป็นการทดสอบเพื่อดูความสามารถในการใช้ไวยากรณ์โดยผู้เขียนสามารถตอบได้แบบอิสระ
 - 2.6 แบบทดสอบที่ให้ใส่เครื่องหมายวรรคตอนและแก้ไขคำที่ผิดในเรื่องที่กำหนดให้
 - 2.7 แบบ Free hand writing เป็นการให้เขียนเรื่องราวเพื่อทดสอบความสามารถในการใช้ไวยากรณ์

Lado (1961) ได้กล่าวถึงการทดสอบแบบให้ผู้เรียนแสดงคำตอบด้วยตนเองเป็นการ

ทดสอบที่ดึงความรู้ในการใช้ภาษาของผู้เรียนออกมา ตัวอย่างแบบทดสอบประเภทนี้ได้แก่

1. แบบทดสอบแบบเติมคำ (Completion item) เป็นแบบทดสอบที่ไม่ได้วัดความจำแต่วัดความสามารถทางด้านภาษาของผู้เรียน แบบทดสอบชนิดนี้เหมาะที่จะนำมาใช้ทดสอบความสามารถทางไวยากรณ์มากกว่าแบบเลือกตอบและเป็นแบบทดสอบที่สร้างได้ง่ายแต่มีข้อจำกัดคือ ใช้เวลาในการสร้างแบบทดสอบค่อนข้างมากเนื่องจากต้องมีคำตอบที่ใช้ในการตรวจเพียงคำตอบเดียวเนื่องจากแบบทดสอบประเภทนี้สามารถตอบได้มากกว่า 1 คำตอบ

2. แบบทดสอบการแปล (Translation) การแปลเป็นการดึงความสามารถในการใช้ภาษาทั้งทางด้านไวยากรณ์และคำศัพท์ที่ได้เรียนมาดังนั้นจึงสามารถนำมาใช้ทดสอบความสามารถทางไวยากรณ์และผลสัมฤทธิ์ทางภาษาได้อย่างมีประสิทธิภาพและเป็นแบบทดสอบที่สร้างได้ง่ายแต่ก็มีข้อจำกัดในการให้คะแนนและการตรวจเช่นกันเพราะการตรวจต้องขึ้นกับวิจารณญาณของผู้ตรวจและเป็นแบบทดสอบที่มีความเที่ยงตรงค่อนข้างน้อยนอกจากนั้น Harris (1969) ได้กล่าวถึงแบบทดสอบการแปลว่า ไม่นิยมนำการแปลมาใช้ในการทดสอบทางภาษาเนื่องจากไม่สามารถทดสอบองค์ประกอบย่อยของภาษาได้

3. แบบทดสอบโคลซ (Cloze procedure) ปัจจุบันแบบโคลซถูกนำมาใช้วัดความสามารถรวมในการใช้ภาษาทั้งหมดเป็นส่วนรวม(Overall language proficiency) โดยรูปแบบของแบบทดสอบนี้คือนำเรื่องที่มีใจความสมบูรณ์มาตัดคำบางคำออก แล้วให้เติมคำลงในช่องว่างโดยการเดาคำที่หายไป

Kitao and Kitao (1996) ได้กล่าวถึงการทดสอบไวยากรณ์ว่าเป็นหลักสำคัญประการหนึ่งของการทดสอบภาษา ซึ่งการทดสอบไวยากรณ์ใช้ในการทดสอบความสามารถในการรับรู้ การสร้างและการใช้ไวยากรณ์ที่ถูกต้อง และไวยากรณ์ก็เป็นพื้นฐานสำคัญที่จะทำให้เกิดความสามารถในการสื่อสาร ดังนั้นการทดสอบไวยากรณ์จึงมีส่วนสำคัญในการเรียนรู้ภาษา รูปแบบของการทดสอบไวยากรณ์มีดังนี้

1. แบบทดสอบ Multiple choice เป็นการทดสอบที่นิยมใช้กับการทดสอบไวยากรณ์เนื่องจากง่ายในการให้คะแนนและครอบคลุมหัวข้อด้านไวยากรณ์ โดยส่วนใหญ่แบบทดสอบเป็นการเว้นช่องว่างให้เติมคำตอบที่เกี่ยวข้องกับไวยากรณ์ลงไปให้ถูกต้อง รวมถึงการสร้างประโยคเป็นคำถามเพื่อให้เลือกคำตอบที่ถูกต้องตามโครงสร้างไวยากรณ์ และการวัดความสามารถด้านไวยากรณ์โดยการให้ประโยคตัวอย่างและเลือกประโยคที่มีรูปแบบแตกต่างแต่มีความหมายเดียวกัน

2. แบบทดสอบ Error correction เป็นแบบทดสอบที่มีประโยชน์มากในการทดสอบไวยากรณ์ ผู้ทำแบบทดสอบจะต้องหาตัวเลือกที่ผิดจากโครงสร้างของประโยค หรือผู้สร้างแบบทดสอบอาจจะมีการรวมข้อสอบที่ไม่มีที่ผิดเข้าไปเพื่อให้ผู้ทำแบบทดสอบตอบได้ว่าไม่มีข้อ

ผิดในข้อนี้ รวมไปถึงการให้ทำแบบทดสอบหาที่ผิดและแก้ไขให้ถูกต้อง

3. แบบทดสอบ Word/Sentence order เป็นแบบทดสอบการเรียงคำหรือประโยคให้ถูกต้องตามโครงสร้าง
4. แบบทดสอบ Completion items เป็นแบบทดสอบที่ให้ผู้เรียนหรือผู้ทำแบบทดสอบเติมคำหรือวลีลงไปให้สมบูรณ์
5. แบบทดสอบ Transformation items เป็นแบบทดสอบที่ให้ผู้เรียนเขียนประโยคใหม่ที่มีความหมายเหมือนประโยคเดิมที่ให้มา
6. แบบทดสอบ Word changing items เป็นแบบทดสอบที่ผู้ทำแบบทดสอบต้องนำคำที่ให้มาไปเติมในประโยคให้สมบูรณ์ โดยเปลี่ยนรูปของคำตามโครงสร้างประโยคให้ถูกต้อง
7. แบบทดสอบ Sentence combining exercises คือแบบทดสอบที่ผู้ทดสอบต้องรวมประโยคเข้าด้วยกันให้ถูกต้องตามโครงสร้างไวยากรณ์

สรุปได้ว่า ในการทดสอบความสามารถด้านไวยากรณ์สามารถใช้แบบทดสอบได้หลายรูปแบบขึ้นอยู่กับความเหมาะสมของผู้เรียนและความคิดเห็นของผู้ออกแบบทดสอบในการวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยเลือกใช้การทดสอบไวยากรณ์แบบ Multiple-choice เนื่องจากเป็นแบบทดสอบที่นิยมใช้ในการทดสอบไวยากรณ์มากที่สุด สามารถออกข้อสอบได้ครอบคลุมและรวดเร็วและยังมีแบบทดสอบชนิด Error identification ซึ่งเป็นแบบทดสอบที่มีประโยชน์มากในการทดสอบไวยากรณ์เนื่องจากผู้ทำแบบทดสอบต้องทราบทั้งรูปประโยค โครงสร้างและการใช้ไวยากรณ์ที่ถูกต้องในประโยค

แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับแบบฝึกทักษะ

1. ความหมายของแบบฝึกทักษะ

ราชบัณฑิตยสถาน (2538, หน้า 483)ให้ความหมายของแบบฝึกทักษะว่า แบบฝึกทักษะคือแบบฝึกหัดหรือชุดการสอนในรูปของแบบฝึกหัดซึ่งใช้เป็นตัวอย่างปัญหาหรือคำสั่งที่ตั้งขึ้นและให้นักเรียนตอบ

สุนันทา สุนทรประเสริฐ (2544) และถวัลย์ มาศจรัส (2548) ได้ให้ความหมายของแบบฝึกไว้ว่า แบบฝึกทักษะ คือ สื่อการเรียนการสอนชนิดหนึ่งที่ใช้ฝึกทักษะให้กับผู้เรียนภายหลังจากเรียนจบเนื้อหาในหัวข้อหรือช่วงหนึ่งเพื่อฝึกให้ผู้เรียนเกิดความรู้ความเข้าใจ แบบฝึกทักษะเป็นกิจกรรมที่ทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้อย่างเหมาะสมและมีความหลากหลายจนสามารถตรวจสอบและพัฒนากระบวนการคิดและการเรียนรู้รวมถึงผู้เรียนสามารถตรวจสอบความเข้าใจด้วยตนเองได้แบบฝึกทักษะจึงเป็นสื่อประกอบการเรียนการสอนที่ให้ผู้เรียนได้ฝึกปฏิบัติและช่วยเสริมให้

นักเรียนมีทักษะที่สูงขึ้น

ดังนั้น แบบฝึกทักษะจึงเป็นเครื่องมือที่ช่วยพัฒนาทักษะในเรื่องที่เรียนรู้ให้มากขึ้น โดยอาศัยการฝึกฝนหรือปฏิบัติด้วยตนเองของผู้เรียน ลักษณะปัญหาในแบบฝึกทักษะจะเป็นปัญหาที่เสริมทักษะพื้นฐาน โดยกำหนดขึ้นให้ผู้เรียนตอบเรียงลำดับจากง่ายไปยาก ปริมาณของปัญหาต้องเพียงพอที่สามารถตรวจสอบและพัฒนาทักษะ กระบวนการคิด กระบวนการเรียนรู้ของผู้เรียน ที่เรียนไปแล้ว เพื่อนำไปใช้ในการแก้ปัญหา รวมทั้งในแบบฝึกทักษะจะทำให้ผู้เรียนสามารถตรวจสอบความเข้าใจบทเรียนด้วยตนเองได้ เพื่อให้เกิดทักษะ เกิดความรู้ ความเข้าใจ ความชำนาญ ในเนื้อหาที่ผู้เรียนได้เรียนไปในเรื่องนั้น ๆ อย่างมีประสิทธิภาพและในการสอนไวยากรณ์ให้ประสบความสำเร็จนั้น ผู้เรียนจำเป็นต้องมีการเรียนรู้ การฝึกฝนและการทดสอบ การใช้แบบฝึกทักษะเป็นการช่วยให้ผู้เรียนเกิดความชำนาญในหัวข้อไวยากรณ์นั้น ๆ ที่ตนได้เรียนมา

2. ลักษณะของแบบฝึกทักษะที่ดี

เนื่องจากแบบฝึกทักษะเป็นเครื่องมือสำคัญที่จะช่วยเสริมสร้างทักษะให้กับผู้เรียนจึงจำเป็นต้องศึกษาองค์ประกอบและลักษณะของแบบฝึกทักษะเพื่อเลือกใช้ให้เหมาะสมกับระดับความสามารถของนักเรียนเพื่อให้การฝึกทักษะเกิดประสิทธิภาพ อำนวย เลื่อมใส (2546) ได้เสนอ ลักษณะของแบบฝึกทักษะที่ดีไว้ดังนี้

1. มีความชัดเจนทั้งคำสั่งและวิธีทำ ไม่ยากจนเกินไปเพื่อให้ง่ายต่อความเข้าใจของผู้ใช้แบบฝึกทักษะ
2. เกี่ยวข้องกับเรื่องที่เรียนมาแล้ว มีความสำคัญต่อผู้เรียนและสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้
3. ทันสมัยและตรงกับความต้องการของผู้ใช้แบบฝึกทักษะ
4. ใช้ภาษาและภาพประกอบที่เข้าใจง่ายเหมาะสมกับวัยและพื้นฐานของผู้ฝึกและเวลาในการฝึกมีความเหมาะสมกับวัยและพื้นฐานความรู้ความสามารถของผู้เรียน เพราะจะทำให้ฝึกคิดได้
5. ควรแยกแบบฝึกทักษะออกเป็นเรื่องๆ ในแต่ละเรื่องไม่ควรยาวเกินไปและมีรูปแบบกิจกรรมที่หลากหลายไม่ให้ผู้ฝึกทักษะเกิดความเบื่อหน่าย
6. ควรมีรูปแบบการตอบทั้งแบบกำหนดคำตอบและตอบโดยเสรีและเพื่อกระตุ้นให้เกิดการเรียนรู้เร็วควรใช้สถานการณ์หรือรูปภาพที่ผู้ฝึกคุ้นเคยให้เกิดความพึงพอใจในการฝึก
7. ควรเปิดโอกาสให้ผู้เรียนเลือกฝึกและศึกษาด้วยตนเอง
8. ควรพิจารณาถึงความแตกต่างระหว่างบุคคลและความสามารถในการเรียนรู้ของแต่ละคนก่อนมีการสร้างแบบฝึกทักษะและควรมีหลายระดับตั้งแต่ง่ายไปถึงยากเพื่อให้ผู้ฝึกได้เลือกทำได้อย่างเหมาะสมจึงจะเกิดการเรียนรู้และการพัฒนา

9. รูปแบบของแบบฝึกทักษะควรสร้างความสนใจให้กับผู้รับการฝึก

10. ควรมีการปรับปรุงแบบฝึกทักษะให้สอดคล้องกับหนังสือแบบเรียนและสามารถใช้ได้ทั้งในและนอกห้องเรียน

11. แบบฝึกทักษะต้องสามารถประเมินและจัดระดับพัฒนาการของผู้ใช้แบบฝึกทักษะได้จากความหมายของแบบฝึกทักษะ สรุปได้ว่าแบบฝึกทักษะ คือ สื่อการเรียนการสอนชนิดหนึ่งที่ใช้ฝึกทักษะให้กับผู้เรียนหลังจากเรียนจบเนื้อหา เพื่อฝึกฝนให้เกิดความรู้ความเข้าใจ รวมทั้งเกิดความชำนาญในเรื่องนั้นๆ อย่างกว้างขวาง แบบฝึกทักษะที่ดีจึงมีความสำคัญต่อผู้เรียนในการที่ช่วยเสริมสร้างทักษะให้กับผู้เรียนได้เกิดการเรียนรู้และเข้าใจเร็วขึ้น ชัดเจน กว้างขวางขึ้น ทำให้การสอนของครูและการเรียนของนักเรียนประสบผลสำเร็จอย่างมีประสิทธิภาพจึงนับว่าเป็นเครื่องมือที่สำคัญที่ครูสามารถนำไปใช้ในกิจกรรมการเรียนการสอนเพื่อนำไปสู่จุดหมายได้อีกด้วย

3. ประโยชน์ของแบบฝึกทักษะ

จากทฤษฎีแห่งการเรียนรู้กฎแห่งการฝึกหัด (Law of exercise) (Thorndike, 1966) การฝึกหัดหรือกระทำบ่อย ๆ ด้วยความเข้าใจจะทำให้การเรียนรู้นั้นคงทนถาวร ถ้าไม่ได้กระทำซ้ำ การเรียนรู้จะไม่นคงทนถาวร และในที่สุดอาจลืมได้ กฎแห่งการฝึกหัด แบ่งเป็น 2 กฎย่อย คือ

1. กฎแห่งการได้ใช้ (Law of use) มีใจความว่าพันธะหรือตัวเชื่อมระหว่างสิ่งเร้าและการตอบสนองจะเข้มแข็งขึ้นเมื่อได้ทำบ่อย ๆ

2. กฎแห่งการไม่ได้ใช้ (Law of disuse) มีใจความว่าพันธะหรือตัวเชื่อมระหว่างสิ่งเร้าและการตอบสนองจะอ่อนกำลังลง เมื่อไม่ได้กระทำอย่างต่อเนื่องมีการขาดตอนหรือ ไม่ได้ทำบ่อย ๆ หากต้องการให้ผู้เรียนเกิดทักษะในเรื่องใดแล้ว ต้องให้ผู้เรียนมีความรู้และความเข้าใจในเรื่องนั้น ๆ อย่างถ่องแท้ และให้ผู้เรียนฝึกฝนอย่างต่อเนื่องและสม่ำเสมอ

สุนันทา สุนทรประเสริฐ (2543) ได้กล่าวถึงประโยชน์ของแบบฝึกทักษะไว้หลายข้อ ดังนี้

1. แบบฝึกทักษะเป็นส่วนเพิ่มเติมหรือเสริมหนังสือเรียนในการเรียนทักษะเป็นอุปกรณ์การสอนที่ช่วยลดภาระครูได้มาก

2. เป็นเครื่องมือช่วยในการเสริมทักษะแต่ทั้งนี้จะต้องอาศัยการส่งเสริมและความเอาใจใส่จากครูผู้สอนด้วย

3. การให้เด็กทำแบบฝึกทักษะหัดที่เหมาะสมกับความสามารถของเขาจะช่วยให้เด็กประสบผลสำเร็จในด้านจิตใจมากขึ้น ดังนั้นแบบฝึกทักษะจึงช่วยลดความแตกต่างระหว่างบุคคลได้ด้วยเนื่องจากแต่ละคนย่อมมีความสามารถที่แตกต่างกัน

4. แบบฝึกทักษะช่วยเสริมทักษะให้คงทน ทักษะการฝึกเพื่อช่วยให้เกิดผลดังกล่าวนี้

ได้แก่ ฝึกทันทีหลังจากที่เด็กได้เรียนรู้ในเรื่องนั้นๆ ฝึกซ้ำหลายๆ ครั้งเน้นเฉพาะในเรื่องที่ฝึก
 กุสยา แสงเดช (2545) ได้กล่าวถึงยังได้กล่าวถึงประโยชน์ของแบบฝึกทักษะเพิ่มเติม
 ดังนี้

1. นักเรียนสามารถเก็บแบบฝึกทักษะที่ได้ทำไปแล้วไว้เป็นแนวทางเพื่อทบทวนด้วยตนเองต่อไป
2. ครูมองเห็นจุดเด่นหรือปัญหาต่างๆของนักเรียนชัดเจนจากการที่ทำแบบฝึกทักษะ ซึ่งเป็นประโยชน์ช่วยให้ครูดำเนินการปรับปรุงแก้ปัญหานั้นๆ ทันที
3. แบบฝึกทักษะที่จัดขึ้นจะช่วยให้นักเรียนได้ฝึกฝนอย่างเต็มที่
4. แบบฝึกทักษะ ที่จัดพิมพ์ไว้เรียบร้อยแล้ว จะช่วยให้ครูประหยัดแรงงานและเวลา ในการที่จะต้องเตรียมแบบฝึกทักษะอยู่เสมอ ในด้านผู้เรียนไม่ต้องเสียเวลาในการลอกแบบฝึกทักษะ จากตำราเรียนทำให้มีเวลาและโอกาสได้ฝึกฝนทักษะต่าง ๆ ได้มากขึ้น
5. แบบฝึกทักษะช่วยประหยัดค่าใช้จ่าย เพราะการพิมพ์เป็นรูปเล่มที่แน่นอนลงทุนต่ำ นอกจากนี้ยังมีประโยชน์ที่ผู้เรียนสามารถบันทึกและมองเห็นความก้าวหน้าของตนได้อย่างมีระบบ และมีระเบียบ

นอกจากนั้น ในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในประเทศไทยได้มีการนำแบบฝึกทักษะมาใช้ในการพัฒนาทักษะทางด้านไวยากรณ์ภาษาอังกฤษในชั้นเรียนอย่างมากมาย ดังตัวอย่างงานของวิพารุณี ซ่อนเจริญ (2555) ได้ทำการพัฒนาทักษะทางไวยากรณ์ภาษาอังกฤษโดยใช้แบบฝึกทักษะการเขียน ของนักเรียนชั้นปวช.1 แผนกวิชาช่างซ่อมบำรุง วิทยาลัยการอาชีพฝางวิทยาเพื่อเป็นข้อมูลในการปรับปรุงและพัฒนาคุณภาพในการเรียนการสอน โดยใช้เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือแบบฝึกทักษะการเขียนเพื่อพัฒนาทักษะทางคำศัพท์และแบบทดสอบก่อนและหลังเรียนผลการวิจัยพบว่าการใช้แบบฝึกทักษะการเขียนภาษาอังกฤษที่สร้างและรูปแบบในการเรียนการสอนที่หลากหลายทำให้นักเรียนมีความสามารถในการเขียนสูงขึ้นวัดได้จากผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังเรียน ที่ผลปรากฏว่านักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยสูงขึ้นจากร้อยละ 45.52 เป็นร้อยละ 63.15

อัมพวัน ศรีบัวนา (2556) ได้วิจัยการเรียนการสอนเรื่อง การใช้แบบฝึกทักษะความรู้พื้นฐานด้านไวยากรณ์ภาษาอังกฤษเพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาการเขียนและโต้ตอบจดหมายธุรกิจ ของนักศึกษาระดับชั้นปวช.3/2 วิทยาลัยเทคโนโลยีพนิชัยการเชิงใหม่ ผลการวิจัยพบว่า ผลการทดสอบความรู้ทางด้านไวยากรณ์ภาษาอังกฤษของนักศึกษาก่อนเรียนและหลังเรียนพบว่านักศึกษามีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องไวยากรณ์ก่อนเรียนและหลังเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และนักศึกษามีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภายหลังจากเรียน โดยใช้ชุดฝึกทักษะสูงขึ้นนอกจากนั้นผลจากการใช้แบบฝึกทักษะในการพัฒนาในครั้งนี้ยังพบว่า นัก

นักศึกษาในกลุ่มตัวอย่างเกิดความพึงพอใจในการสอนเสริมด้านไวยากรณ์ที่สอดคล้องกับการเรียนที่ค่าเฉลี่ยสูงมาก และทำให้นักศึกษามีความมั่นใจในการเรียนมากขึ้นและอุไรวรรณ อนุรักษ์(2558) ได้รายงานผลการพัฒนาแบบฝึกทักษะไวยากรณ์ภาษาอังกฤษสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศซึ่งนำไปใช้กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 พบว่า ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนก่อนและหลังเรียน โดยใช้แบบฝึกทักษะชุดไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ พบว่าจะแนนเฉลี่ยจากการทดสอบหลังเรียนสูงกว่าคะแนนเฉลี่ยก่อนใช้ชุดฝึกทักษะไวยากรณ์

จากการศึกษาข้อมูลและเอกสารเกี่ยวกับแบบฝึกทักษะ พบว่าแบบฝึกทักษะมีประโยชน์ทั้งต่อครูผู้สอนและนักเรียน นอกจากนี้ยังช่วยเสริมความรู้ให้กับนักเรียนหลังจากการเรียนในหนังสือเรียนปกตินับว่าเป็นสื่อที่สามารถพัฒนานักเรียนช่วยลดภาระการสอนของครู นอกจากนั้นยังเป็นการประเมินผลนักเรียนไปในตัวด้วย จึงทำให้ทราบข้อบกพร่องและสามารถส่งเสริมหรือแก้ไขทันที ทำให้เกิดทักษะต่าง ๆ ที่คงทนและผลการจากการใช้แบบฝึกทักษะผู้เรียนจะเกิดทักษะและความชำนาญหลังจากที่ได้ฝึกทักษะเรื่องนั้น ๆ ดังนั้นในงานวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้สังเกตเห็นถึงประโยชน์ของแบบฝึกทักษะในการพัฒนาความสามารถของผู้เรียนจึงได้นำแบบฝึกทักษะมาใช้ในการพัฒนาไวยากรณ์ของนักเรียน

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับ CEFR

อลิสตา วานิชดี (2552) ได้วิจัยเพื่อพัฒนาแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษออนไลน์ของนักวิชาการและนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาของมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมราชจำนวน 31 คน โดยนำแนวทางในการสร้างแบบทดสอบที่มีคุณภาพมาตรฐานตามเกณฑ์โดยกำหนดระดับความสามารถของกลุ่มตัวอย่างตามเกณฑ์มาตรฐานของ CEFR แบ่งออกเป็น 3 ระดับคือ B1 B2 และ C1 โดยผู้วิจัยได้กำหนดพื้นฐานความรู้ระดับคำและประโยคเน้นเรื่องราว การใช้คำศัพท์ในประโยค การใช้ไวยากรณ์ที่ถูกต้อง เป็นพื้นฐานในการบอกความหมายของบทอ่าน และหลังจากที่ทำการทดลองใช้แบบทดสอบ ผู้วิจัยพบว่าปัญหาและจุดอ่อนในการอ่านภาษาอังกฤษของผู้ทดลองใช้แบบทดสอบคือ ความเข้าใจในโครงสร้างทางภาษาที่ซับซ้อนและความรู้เรื่องคำศัพท์ของผู้ที่เข้าทดลองใช้แบบทดสอบ

วรรณ ช่องคารากุล (2558) ได้นำเสนอผลการศึกษาเพื่อการพัฒนาหลักสูตรพัฒนาทักษะการฟังภาษาอังกฤษเทียบกับกรอบ CEFR ของครูสอนภาษาอังกฤษสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานปีการศึกษา 2558 โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อประเมินและเทียบเคียงระดับความสามารถทางภาษาอังกฤษทักษะการฟังและการใช้ภาษาเทียบกับกรอบ CEFR ของครู

สอนภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษาที่สมัครใจเข้ารับการประเมินปีการศึกษา 2558 จำนวน 41,742 คน โดยใช้การประเมินความสามารถภาษาอังกฤษโดยระบบ Online ซึ่งประเมิน 2 ทักษะ ได้แก่ การฟัง (Listening) และการใช้ภาษา (language usage) และผลการทดสอบพบว่า ครูสอนภาษาอังกฤษทั้งระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษาที่เข้ารับการประเมินความสามารถภาษาอังกฤษมีความสามารถเทียบกับกรอบCEFR ระดับ A2 มีจำนวนมากที่สุดคือ 21,021 คน (ร้อยละ 50.36) โดยครูสอนภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษาที่มีความสามารถภาษาอังกฤษระดับ A2 มีจำนวนมากที่สุดคือ 14,344 คน (ร้อยละ 47.93) และครูสอนภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาที่มีความสามารถภาษาอังกฤษระดับ A2 มีจำนวนมากที่สุดคือ 6677 คน (ร้อยละ 56.53) ผลการประเมินความสามารถภาษาอังกฤษแสดงให้เห็นว่า ครูสอนภาษาอังกฤษส่วนใหญ่ที่สอนในระดับประถมศึกษามีความรู้ภาษาอังกฤษไม่ได้ตามระดับที่กำหนดไว้ในนโยบายการปฏิรูปการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ของกระทรวงศึกษาธิการที่กำหนดความสามารถของครูสอนภาษาอังกฤษไว้ที่ระดับ B2 ผลการประเมินดังกล่าวได้นำมาจัดกลุ่มและวางแผนพัฒนาครูผู้สอนภาษาอังกฤษรวมทั้งวางแผนการปฏิรูปการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในประเทศไทยต่อไป

Sinlapachai, Surasin and Angkanurakbun (2016) ได้วิจัยการใช้แบบทดสอบออนไลน์เพื่อบอกระดับความสามารถทางภาษาอังกฤษตามกรอบมาตรฐาน CEFR ของหลักสูตรภาษาอังกฤษ โรงเรียนชลกันยานุกูล จังหวัดชลบุรี มีวัตถุประสงค์เพื่อตรวจสอบว่าการทดสอบภาษาอังกฤษของเคมบริดจ์ (Cambridge English Placement Test) และการทดสอบออนไลน์ของออกฟอร์ด (Oxford Online Placement Test) สามารถแสดงระดับความสามารถทางภาษาอังกฤษตอบกรอบมาตรฐาน CEFR ได้ถูกต้องเพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนของการทดสอบทั้งสองแบบและความสัมพันธ์ของคะแนนสอบกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษและเพื่อสำรวจความพึงพอใจของผู้เข้าร่วมทดสอบและความตั้งใจในการทำแบบทดสอบของพวกเขาผลการทดสอบและคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ได้ถูกเก็บรวบรวมจากนักเรียนจำนวน 336 คนและทำการวิเคราะห์จากการบรรยายของนักเรียน 10 คน ครู 3 คน และผู้บริหาร 1 คน โดยใช้การสัมภาษณ์แบบกึ่ง โครงสร้างและวิเคราะห์ด้วยวิธีการถอดรหัสข้อความ ผลการศึกษาพบว่าการทดสอบภาษาของนักเรียนทั้งสองแบบต่ำกว่าระดับความสามารถทางภาษาของ CEFR และคะแนนเฉลี่ยอยู่ในระดับ A2 อย่างไรก็ตามการทดสอบทั้งสองแบบมีความสัมพันธ์กันในเชิงบวกผลการวิจัยยังพบว่าทั้งครูและนักเรียนยังขาดความเข้าใจในรูปแบบการทดสอบวัดระดับแบบ CEFR และมีปัจจัยหลายประการที่ทำให้เกิดความแตกต่างของคะแนนดังนั้นครูและผู้มีเกี่ยวข้องควรพิจารณาการใช้แบบทดสอบประเภทอื่นๆ ในการทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนในการเรียนภาษาอังกฤษด้วย

2. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาความสามารถทางด้านไวยากรณ์

อารยา เคลือศิริ (2551) ทำวิจัยเพื่อพัฒนาชุดฝึกทักษะการเขียนตามโครงสร้างไวยากรณ์ในประโยค ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ให้มีประสิทธิภาพ และเพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเขียนตามโครงสร้างไวยากรณ์ในประโยค ก่อนและหลังเรียนด้วยชุดฝึกทักษะการเขียนตามโครงสร้างไวยากรณ์ในประโยค กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านโนนม่วงโนนจิก สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามุกดาหารเขต 3 จำนวน 30 คน ได้มาโดยการสุ่มอย่างง่าย รูปแบบการทดลองคือ One Group Pretest-Posttest Design เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วยชุดฝึกทักษะการเขียนตามโครงสร้างไวยากรณ์ในประโยคจำนวน 18 ชุด ผลการวิจัยพบว่าชุดฝึกทักษะการเขียนตามโครงสร้างไวยากรณ์ในประโยค สำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีประสิทธิภาพเท่ากับ 78.08/77.67 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ 75/75 ที่ตั้งไว้ ผลสัมฤทธิ์ทางการเขียนตามโครงสร้างไวยากรณ์ในประโยคของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 หลังเรียนด้วยชุดฝึกทักษะสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.01

เพียงกาญจน์ พรามนิล (2553) ทำวิจัยเพื่อศึกษาลักษณะความผิดพลาดทางไวยากรณ์ของการใช้ Verb to be ในประโยคปัจจุบันกาลเพื่อสร้างชุดการฝึกเพื่อพัฒนาความสามารถในการใช้ Verb to be และศึกษาผลสัมฤทธิ์ที่ได้จากการพัฒนาความสามารถทางไวยากรณ์ในการใช้ Verb to be ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนท่าลิ่ววิทยา จังหวัดเลย กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 สายศิลป์ทั่วไป ภาคเรียนที่ 1 ปี การศึกษา 2553 จำนวน 60 คน คัดเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจงจากผู้ที่มีคะแนนต่ำในลำดับ 20 คนสุดท้าย ผู้วิจัยใช้แบบทดสอบเพื่อศึกษาปัญหา ชุดการเรียนรู้ และแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิเคราะห์ข้อมูลเชิง ปริมาณ โดยใช้ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบค่าที (t-Test) และวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพโดยการบรรยายลักษณะทางไวยากรณ์ตามกรอบไวยากรณ์แบบดั้งเดิมผลการศึกษาพบว่านักเรียนมีปัญหาเกี่ยวกับลักษณะทางไวยากรณ์ด้านการใช้ Verb to be ในประโยคปัจจุบันกาลเรื่อง Passive voiceมากที่สุด ผลจากการสร้างแบบฝึกทักษะเป็นชุดการเรียนรู้จำนวน 5 ชุดจากการนำชุดการเรียนรู้ไปใช้กับกลุ่มตัวอย่าง พบว่า ชุดการเรียนรู้มีค่าประสิทธิภาพขั้นต้นE1/E2เฉลี่ยเท่ากับ 87.14/83.55 มีค่าดัชนีประสิทธิผล0.67 และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังการพัฒนาความสามารถทางไวยากรณ์ภาษาอังกฤษในการใช้ Verb to be ในประโยคปัจจุบันกาลปรากฏว่าคะแนนการทดสอบหลังเรียนของนักเรียนสูงกว่าคะแนนการทดสอบก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ.01

เอกวธ แก้วทงค์ (2556) วิจัยในชั้นเรียนเรื่อง การพัฒนาชุดกิจกรรมการฝึกทักษะการเขียนสำหรับนักศึกษาชั้น ปวช 1 สาขาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ วิทยาลัยเทคโนโลยีพณิชยการสัตหีบ จังหวัดชลบุรี โดยกลุ่มตัวอย่างจำนวน 51 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือ แผนการเรียนรู้และชุด

กิจกรรมฝึกทักษะ แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและแบบสอบถามความพึงพอใจและสรุปผลการวิจัยได้ว่า ประสิทธิภาพของชุดกิจกรรมการฝึกทักษะการเขียนภาษาอังกฤษ เท่ากับ 75.04 /83.76 นักศึกษาระดับชั้น ปวช. 1 มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียน หลังการใช้ชุดกิจกรรมการฝึกทักษะการเขียนภาษาอังกฤษสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติที่ระดับ.05 และความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อการเรียน โดยใช้ชุดกิจกรรมการฝึกทักษะการเขียนภาษาอังกฤษในระดับดีมาก

วันวิสาข วรรณภีระ (2557) วิจัยในชั้นเรียนเพื่อพัฒนาทักษะทางไวยากรณ์ภาษาอังกฤษโดยใช้แบบฝึกทักษะการเขียนของนักศึกษาระดับชั้นปวช. 3 ประเภทวิชาอุตสาหกรรม แผนกวิชาไฟฟ้า วิทยาลัยเทคโนโลยีหมู่บ้านครูภาคเหนือ จำนวน 15 คน โดยเครื่องมือที่ใช้คือแบบฝึกทักษะไวยากรณ์และแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ผลการวิจัยพบว่า ที่ผลปรากฏว่าหลังจากมีการใช้แบบฝึกทักษะไวยากรณ์แล้วนักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยสูงขึ้นจากร้อยละ 45.33 เป็น ร้อยละ 65.33 อีกทั้งยังมีพัฒนาการในการเขียนภาษาอังกฤษดีขึ้นและมีความกระตือรือร้นในการเรียนภาษาอังกฤษในชั้นเรียนเพิ่มขึ้น

อรุณี ทองผุด (2557) วิจัยเพื่อพัฒนาชุดการสอนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์80/80 และศึกษาผลสัมฤทธิ์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่เรียนโดยใช้ชุดการสอนก่อนเรียนและหลังเรียนกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนเชิงในพิทยาคาร จำนวน 42 คน ได้มาโดยการสุ่มแบบกลุ่มเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ชุดการสอนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 8 ชุด และแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน จำนวน 40 ข้อ ผลการวิจัยพบว่าชุดการสอนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 8 ชุด ซึ่งแต่ละชุดประกอบด้วย คำชี้แจง วัตถุประสงค์ เนื้อหา แบบฝึกทักษะและแบบทดสอบก่อนและหลังเรียน มีประสิทธิภาพเท่ากับ 81.99/83.04 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้และนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่เรียนโดยชุดการสอนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.01

จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับ CEFR ในประเทศไทยพบงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการวิจัยเพื่อพัฒนาความสามารถทางการอ่านและการฟังซึ่งยังไม่พบงานวิจัยที่เกี่ยวกับการพัฒนาความสามารถในการใช้ไวยากรณ์ตามกรอบมาตรฐาน CEFR และจากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาความสามารถด้านไวยากรณ์ภาษาอังกฤษของผู้เรียนชาวไทยพบว่า มีการวิจัยเพื่อพัฒนาไวยากรณ์ภาษาอังกฤษในผู้เรียนระดับมัธยมศึกษาหรือสายสามัญจำนวน

มากกว่าการศึกษาวิจัยเพื่อพัฒนาผู้เรียนในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพหรือ ปวช. ดังนั้น ผู้วิจัยจึงได้นำแนวทางในการพัฒนาความสามารถทางด้านไวยากรณ์ภาษาอังกฤษโดยใช้แบบฝึกทักษะเพื่อพัฒนาความสามารถด้านไวยากรณ์ภาษาอังกฤษในนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ หรือ ปวช.ตามกรอบมาตรฐาน CEFR และผู้วิจัยคาดว่าความสามารถด้านไวยากรณ์ของนักเรียนระดับชั้น ปวช.1 โดยการใช้แบบฝึกทักษะไวยากรณ์ตามกรอบมาตรฐาน CEFR สามารถช่วยให้ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไวยากรณ์ดีขึ้นและสามารถนำความรู้ที่ได้ไปใช้พัฒนาความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษด้านอื่น ๆ ต่อไป

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

ในบทนี้ผู้วิจัยได้นำเสนอวิธีการดำเนินการวิจัยหัวข้อ การพัฒนาความสามารถทางด้าน
ไวยากรณ์ภาษาอังกฤษของนักเรียนศิลปะด้วยแบบฝึกทักษะตามกรอบมาตรฐาน CEFR
ประกอบด้วย 4 หัวข้อได้แก่

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย
2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล
4. สถิติที่ใช้ในการวิจัยและการวิเคราะห์ข้อมูล

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรในการศึกษา คือ นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ชั้นปีที่ 1
วิทยาลัยช่างศิลป์ เขตลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร จำนวนทั้งสิ้น 164 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา

การคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ใช้การสุ่มแบบเจาะจง (Purposive sampling)
โดยพิจารณาจากผลคะแนนเฉลี่ยของการสอบไวยากรณ์กลางภาคเรียนที่ 2/2559 และความใกล้เคียง
กันของจำนวนกลุ่มตัวอย่างทั้งสองกลุ่ม และในกลุ่มตัวอย่างทั้งสองกลุ่ม ประกอบด้วยห้องเรียนที่มี
คะแนนเฉลี่ยสูงกว่าร้อยละ 50 และคะแนนเฉลี่ยต่ำกว่า ร้อยละ 50

กลุ่มทดลอง จำนวน 40 คน และในระหว่างเรียนมีนักเรียนลาออกจากวิทยาลัย 6 คน จึง
ได้นักเรียนกลุ่มทดลองจำนวน 34 คน

กลุ่มควบคุม จำนวน 42 คน ในระหว่างเรียนมีนักเรียนหมดสิทธิ์สอบ 3 คน ลาออก 2 คน
เหลือนักเรียน 37 คน ผู้วิจัยจึงใช้วิธีการสุ่มจับฉลากเลือกนักเรียนออก 3 คนเพื่อให้ได้จำนวนเท่ากับ
กลุ่มทดลองคือ 34 คน

การวิจัยในครั้งนี้กลุ่มตัวอย่างทั้งสองกลุ่มใช้หนังสือเรียนภาษาอังกฤษตามหลักสูตร
การศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 โดยผู้สอนคนเดียวกันและมีระยะเวลาในการเรียนเท่ากัน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วยเครื่องมือ 2 ชุด คือ

1. แบบทดสอบไวยากรณ์ภาษาอังกฤษตามกรอบมาตรฐาน CEFR
 2. แบบฝึกทักษะไวยากรณ์ภาษาอังกฤษตามกรอบมาตรฐาน CEFR
- การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

1. การสร้างแบบทดสอบไวยากรณ์ภาษาอังกฤษตามกรอบมาตรฐาน CEFR

1.1 ศึกษาคำอธิบายรายวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน 1 และ 2 (Basic English 1-2) ระดับชั้น ปวช 1 คือ นักเรียนเข้าใจไวยากรณ์พื้นฐานที่จำเป็นต่อการสื่อสารและฝึกทักษะการฟัง พูด อ่าน และเขียน โดยการฟัง และสนทนาโต้ตอบสถานการณ์ต่าง ๆ ที่กำหนดเกี่ยวกับปฏิสัมพันธ์ทางสังคม เช่น การเดินทาง ท่องเที่ยว การบอกทิศทาง การบอกตำแหน่งที่ตั้ง การซื้อขาย การสนทนาทางโทรศัพท์ อ่านข้อความ เครื่องหมาย สัญลักษณ์ ตาราง แผนภาพ กำหนดการ ป้ายประกาศต่าง ๆ ที่พบในชีวิตประจำวันจากสื่อสิ่งพิมพ์และสื่ออิเล็กทรอนิกส์ การใช้ภาษาตามมารยาทสังคมและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา การสืบค้นข้อมูลจากแหล่งการเรียนรู้ที่หลากหลายเพื่อพัฒนาทักษะทางภาษาด้วยตนเองและเอกสารการสอนที่ใช้ คือ หนังสือเรียนวิชาพื้นฐานภาษาอังกฤษระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ตามหลักสูตรแกนกลางปีการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 และหัวข้อไวยากรณ์ตามหนังสือเรียนที่นักเรียนได้เรียนใน ภาคเรียนที่ 1 และ 2 ปีการศึกษา 2559 โดยใช้เวลาในการเรียนสัปดาห์ละ 1 ครั้ง จำนวนทั้งหมด 32 สัปดาห์โดยหัวข้อไวยากรณ์ที่นักเรียนได้เรียนในปี การศึกษานี้ประกอบด้วย หัวข้อต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

1. Using Must / Should/Have to	18. Frequency Adverbs
2. Present continuous	19.Future with going to and will
3. Using 'ing' form	20. So and neither
4. Using Should	21. Present perfect and past tense
5. Simple Past	22. Clause with when
6. Conditional	23. Adjectives
7. Simple Present /Simple Past	24. Preposition of place
8. Using prefer and rather	26. Present perfect
9. Routines	27. Question Tags
10. Using can for ability	28. Using will for prediction
11. Frequency and used to	29. Preference (Why and Because)
12. Future intention	
13. Using modals for prediction	
14. Comparatives and Superlatives	

15. Indirect speech

16. Wh- questions and yes-no questions

1.2 ศึกษาหัวข้อไวยากรณ์ภาษาอังกฤษตามกรอบมาตรฐาน CEFR ในระดับ B1 คือ ผู้สำเร็จการศึกษาขั้นพื้นฐาน (ม.6/ปวช.) จากคำอธิบายตามกรอบมาตรฐาน CEFR ระดับ B1 ผู้วิจัย ได้ศึกษาพบว่าหัวข้อด้านไวยากรณ์ที่ผู้เรียนต้องทราบดังที่ได้กล่าวไปแล้วในบทที่ 2 และนำมา เปรียบเทียบกับหัวข้อที่กลุ่มตัวอย่างได้เรียนแล้วตามเอกสารประกอบการเรียนในข้อ 1.1

1.3 ผู้วิจัยสร้างแบบทดสอบวัดความรู้ด้านไวยากรณ์ตามกรอบมาตรฐาน CEFR เพื่อ วัดความรู้ของกลุ่มตัวอย่างทั้งสองกลุ่ม โดยแบบทดสอบชุดนี้มีจำนวนทั้งหมด 90 ข้อ เป็นข้อสอบ แบบ Multiple choice แบบ 4 ตัวเลือกจำนวน 70 ข้อและแบบทดสอบ Error correction จำนวน 20 ข้อ

1.4 ผู้วิจัยได้นำแบบทดสอบให้ผู้เชี่ยวชาญทั้งชาวไทยและต่างชาติพิจารณาความ เหมาะสมของข้อสอบ (ภาคผนวก ก) หลังจากนั้นนำแบบทดสอบที่ได้ทำการปรับปรุงแล้วไปทำ การทดลองใช้กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ในโรงเรียนรัฐบาลแห่งหนึ่งในจังหวัดสมุทรปราการ จำนวน 52 คน ซึ่งไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยแต่อยู่ในระดับชั้นเทียบเท่ากับกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ ศึกษาและเรียนในหลักสูตรหลักสูตรแกนกลางปีการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 เช่นเดียวกัน

1.5 ผู้วิจัยนำผลคะแนนที่ได้มาคำนวณหาค่าความยากง่าย ค่าอำนาจจำแนก และค่า ความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ (ภาคผนวก ง)

ค่าอำนาจจำแนกมีค่าตั้งแต่ -0.08 ถึง 0.50

ค่าความยากง่ายของแบบทดสอบมีค่า ตั้งแต่ 0.15 ถึง 0.54

ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ มีค่า 0.87

และหลังจากที่ได้ทำการวิเคราะห์แล้วพบว่า มีจำนวนข้อสอบที่สามารถนำมาใช้ใน งานวิจัยครั้งนี้จำนวน 45 ข้อ (ดูภาคผนวก ข) โดยยึดค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.20 ขึ้นไป และค่า ความยากง่ายของแบบทดสอบตั้งแต่ 0.20 ขึ้นไป

2. การสร้างแบบฝึกทักษะไวยากรณ์ตามกรอบมาตรฐาน CEFR

ผู้วิจัยสร้างแบบฝึกทักษะไวยากรณ์จำนวน 23 ชุด (ภาคผนวก ค) ครอบคลุมประเด็น ไวยากรณ์ตามกรอบมาตรฐาน CEFR ในระดับ B1 จำนวน 20 ประเด็น โดยในการสร้างแบบฝึก ผู้วิจัยได้ใช้หลักในการสร้างแบบฝึกทักษะตามแนวคิดของนักจิตวิทยาทางการเรียนรู้หลายท่าน โดย สุจริต เพียรชอบ (2523) สุวิทย์ มูลคำ และสุนันทา สุนทรประเสริฐ (2550) ได้กล่าวถึงหลักจิตวิทยา ที่เกี่ยวกับการเรียนการสอนซึ่งสามารถนำไปใช้ในการสร้างแบบฝึกได้ดังนี้

1. กฎการเรียนรู้ของชอร์น ไคล์ ที่เกี่ยวกับกฎการฝึกหัดที่สอดคล้องกับการทดลองของวัตสัน นั่นคือสิ่งใดก็ตามที่มีการฝึกหัดหรือกระทำบ่อยๆ ย่อมทำให้ผู้ฝึกคล่องแคล่ว สามารถทำได้ดี ในทางตรงกันข้ามสิ่งใดก็ตามที่ไม่ได้รับการฝึกหัด ทอดทิ้งไปนานแล้วย่อมทำได้ไม่ดีเหมือนเดิม ต่อเมื่อมีการฝึกฝนหรือกระทำซ้ำ ๆ ก็จะช่วยให้เกิดทักษะเพิ่มขึ้น

2. ทฤษฎีพฤติกรรมนิยมของสกินเนอร์ ซึ่งกล่าวว่า บุคคลสามารถเรียนรู้ด้วยการกระทำ โดยมีการเสริมแรงเป็นตัวการ และบุคคลตอบสนองการเร้าของสิ่งเร้าควบคู่กันในช่วงเวลาที่เหมาะสม สิ่งเร้านั้นจะรักษาระดับหรือเพิ่มการตอบสนองให้เพิ่มขึ้น

3. วิธีการสอนของกาเย ซึ่งแสดงความเห็นว่าการเรียนรู้มีลำดับขั้น ผู้เรียนจะต้องเรียนรู้เนื้อหาที่ง่ายไปหายาก การสร้างแบบฝึก จึงควรคำนึงถึงการฝึกตามลำดับจากง่ายไปหายาก

4. แนวคิดของบลูม ซึ่งกล่าวถึงธรรมชาติของผู้เรียนแต่ละคนว่ามีความแตกต่างกัน ผู้เรียนสามารถเรียนรู้เนื้อหาในหน่วยย่อยต่าง ๆ ได้โดยใช้เวลาเรียนที่แตกต่างกัน ดังนั้นแบบฝึกต้องมีการปรับให้เหมาะสมกับผู้เรียนเพื่อให้เกิดประโยชน์

ในการสร้างแบบฝึกทักษะไวยากรณ์ตามกรอบมาตรฐาน CEFR ระดับ B1 ในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้คำนึงถึงปัจจัยในหลาย ๆ ด้าน โดยต้องสร้างแบบฝึกให้เหมาะสมกับวัยของผู้เรียน คือไม่ง่ายหรือยากจนเกินไป เรียงลำดับแบบฝึกจากง่ายไปหายาก แบบฝึกสร้างขึ้นเป็นแบบฝึกสั้น ๆ พร้อมคำอธิบายและตัวอย่างประกอบเพื่อให้นักเรียนเข้าใจง่ายขึ้น

2. ผู้วิจัยนำแบบฝึกทักษะที่สร้างเสร็จแล้วให้ผู้เชี่ยวชาญทั้งชาวไทยและต่างชาติพิจารณาความเหมาะสมและความถูกต้องของเนื้อหา (ภาคผนวก ก) และผู้วิจัยใช้กับกลุ่มทดลองใช้แบบฝึกทักษะไวยากรณ์ในห้องเรียนที่มีการเรียนการสอนแบบปกติ โดยเป็นรูปแบบของแบบฝึกทักษะการเขียน มีการตรวจและให้คะแนนหลังจากทำแบบฝึกทุกครั้ง และมีการสอนเพิ่มเติมในหัวข้อที่ยังไม่ได้เรียนทั้งกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยทำวิจัยกึ่งทดลอง (Quasi experimental research) เนื่องจากไม่มีการสุ่มกลุ่มตัวอย่าง แต่ผู้วิจัยใช้การคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างในการวิจัยทั้งกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม และดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล ตามขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. นักเรียนกลุ่มทดลองได้รับการปฐมนิเทศและการทำข้อตกลงร่วมกันและชี้แจงถึงทราบถึงประโยชน์ที่นักเรียนได้รับจากการวิจัยในครั้งนี้

2. นักเรียนกลุ่มตัวอย่างทั้งกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมสอบวัดความสามารถด้านไวยากรณ์ตามกรอบมาตรฐาน CEFR และผู้วิจัยทำการตรวจและบันทึกคะแนน

3. นักเรียนทั้งสองกลุ่มได้รับการเรียนการสอนแบบปกติในชั้นเรียนแบบเดียวกัน หนังสือประกอบการเรียนเดียวกัน จำนวน 20 ชั่วโมง
4. ในระหว่างที่มีการเรียนการสอนหลังเลิกเรียนนักเรียนกลุ่มทดลองได้รับแบบฝึกทักษะไวยากรณ์ตามกรอบมาตรฐานครอบคลุมหัวข้อไวยากรณ์ตามกรอบมาตรฐาน CEFR ระดับ B1 เพื่อนำไปใช้ทบทวนและฝึกทำแบบฝึกเพื่อทดสอบความเข้าใจของนักเรียน
5. ผู้วิจัยตรวจและบันทึกคะแนนของนักเรียนที่ส่งในแต่ละครั้งที่มีการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาการและความต่อเนื่องของการทำแบบฝึกทักษะไวยากรณ์
6. ในสัปดาห์สุดท้ายของการเรียน นักเรียนกลุ่มตัวอย่างทั้งสองกลุ่มต้องทำการทดสอบไวยากรณ์อีกครั้งด้วยแบบทดสอบชุดเดียวกันหลังกลุ่มทดลองได้ทำแบบฝึกทักษะครอบคลุมประเด็นไวยากรณ์ทั้ง 20 ประเด็น
7. ผู้วิจัยรวบรวมข้อมูล ตรวจสอบให้คะแนนและใช้เครื่องมือทางสถิติทำการวิเคราะห์ผล
8. สรุปและอภิปรายผลจากการใช้แบบฝึกทักษะไวยากรณ์ดังกล่าว

สถิติที่ใช้ในการวิจัยและการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปในการวิเคราะห์ข้อมูล ประกอบด้วย

สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive statistics) เพื่อใช้ในการอธิบายผลคะแนนของนักเรียนที่ได้จากการทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไวยากรณ์ ได้แก่

1. ค่าร้อยละ (Percentage) เพื่ออธิบายคะแนนแบบฝึกทักษะรายหัวข้อและรายบุคคลของนักเรียนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม
2. ค่าเฉลี่ย (Arithmetic Mean or Mean) เพื่ออธิบายค่าคะแนนเฉลี่ยของนักเรียนทั้งสองกลุ่มทั้งก่อนเรียนและหลังเรียน
3. ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) เพื่ออธิบายค่าความเบี่ยงเบนของคะแนนของนักเรียนทั้งสองกลุ่ม

สถิติเชิงอนุมาน (Inferential Statistics)

1. ค่า t-Test for dependent samples เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ของนักเรียนกลุ่มทดลองจากคะแนนก่อนเรียนและหลังการใช้แบบฝึกทักษะไวยากรณ์
2. ค่า t-Test for independent samples เพื่อเปรียบเทียบคะแนนก่อนเรียนและคะแนนหลังเรียนของนักเรียนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมเพื่อหาค่าความแตกต่างของคะแนนของนักเรียนทั้งสองกลุ่ม

บทที่ 4

ผลการวิจัย

ผลการวิจัยเรื่อง การพัฒนาความสามารถด้านไวยากรณ์ภาษาอังกฤษของนักเรียนวิทยาลัยช่างศิลป์ ด้วยแบบฝึกทักษะไวยากรณ์ตามกรอบมาตรฐาน CEFR กลุ่มตัวอย่างแบ่งออกเป็นนักเรียนกลุ่มทดลองจำนวน 34 คน และนักเรียนกลุ่มควบคุม จำนวน 34 คน โดยการทดลองนี้ทำการทดลองในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2559 และผู้วิจัยได้นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามขั้นตอน ดังนี้

1. ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษตามกรอบมาตรฐาน CEFR ก่อนเรียนของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยช่างศิลป์กลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

ตารางที่ 3 คะแนนเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษก่อนเรียนและหลังเรียนของกลุ่มทดลองเปรียบเทียบกับกลุ่มควบคุม

กลุ่มตัวอย่าง	<i>N</i>	\bar{X}	<i>SD</i>	<i>t</i>	<i>p</i>
กลุ่มทดลอง	34	14.94	4.61	.315	.754
กลุ่มควบคุม	34	18.56	4.14		

จากตารางที่ 3 พบว่า เมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนจากการทดสอบไวยากรณ์ตามกรอบมาตรฐาน CEFR ก่อนเรียนของนักเรียนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม คะแนนเฉลี่ยของกลุ่มทดลองเท่ากับ 14.96 มีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 4.61 และคะแนนเฉลี่ยของกลุ่มควบคุมเท่ากับ 18.56 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 4.14 มีค่า *t* เท่ากับ .315 และค่า *p* เท่ากับ .754 หมายความว่าคะแนนก่อนเรียนของนักเรียนทั้งสองกลุ่มไม่แตกต่างกัน

2. ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษก่อนและหลังการใช้แบบฝึกทักษะไวยากรณ์ตามกรอบมาตรฐาน CEFR ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยช่างศิลป์กลุ่มทดลอง

ตารางที่ 4 คะแนนเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษก่อนเรียนและหลังการใช้แบบฝึกทักษะไวยากรณ์ตามกรอบมาตรฐาน CEFR ของกลุ่มทดลอง

กลุ่มทดลอง	<i>N</i>	\bar{X}	<i>SD</i>	<i>t</i>	<i>p</i>
หลังเรียน	34	22.19	4.61	11.04**	.001
ก่อนเรียน	34	14.94	3.84		

**มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.01

จากตารางที่ 4 พบว่า เมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไวยากรณ์ตามกรอบมาตรฐาน CEFR ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนกลุ่มทดลองที่ได้รับการเรียนการสอนในชั้นเรียนแบบปกติ ควบคู่กับการใช้แบบฝึกทักษะ คะแนนก่อนเรียนมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 14.94 มีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 3.84 และคะแนนหลังเรียนมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 22.19 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 4.61 และมีค่า *t* เท่ากับ 11.04 และค่า *p* เท่ากับ .001 ดังนั้นสามารถสรุปได้ว่าคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนกลุ่มทดลองมีคะแนนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.01

3. ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษตามกรอบมาตรฐาน CEFR ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยช่างศิลป์กลุ่มควบคุม

ตารางที่ 5 คะแนนเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษก่อนเรียนและหลังเรียนของกลุ่มควบคุม

กลุ่มควบคุม	<i>N</i>	\bar{X}	<i>SD</i>	<i>t</i>	<i>p</i>
หลังเรียน	34	18.56	4.14	7.84**	.001
ก่อนเรียน	34	15.24	3.86		

**มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.01

จากตารางที่ 5 พบว่า เมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไวยากรณ์ตามกรอบมาตรฐาน CEFR ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนกลุ่ม

ควบคุม ที่มีการเรียนการสอนในชั้นเรียนแบบปกติ คะแนนก่อนเรียนมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 15.24 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 3.86 และคะแนนหลังเรียนมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 18.56 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 4.14 มีค่า t เท่ากับ 7.84 และค่า p เท่ากับ .001 ดังนั้นสามารถสรุปได้ว่าคะแนนผลสัมฤทธิ์ด้านการเรียนของนักเรียนกลุ่มควบคุมหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.01

4. ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษตามกรอบมาตรฐานCEFR หลังเรียนของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยช่างศิลป์กลุ่มทดลองกับกลุ่มควบคุม

ตารางที่ 6 คะแนนเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษก่อนเรียนและหลังเรียนของกลุ่มทดลองเปรียบเทียบกับกลุ่มควบคุม

กลุ่มตัวอย่าง	N	\bar{X}	SD	t	p
กลุ่มทดลอง	34	22.19	4.61	3.40**	.001
กลุ่มควบคุม	34	18.56	4.14		

**มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.01

จากตารางที่ 6 พบว่า เมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนจากการทดสอบไวยากรณ์ตามกรอบมาตรฐาน CEFR หลังเรียนของนักเรียนกลุ่มทดลองที่ได้รับการเรียนการสอนในชั้นเรียนแบบปกติ ควบคู่กับการใช้แบบฝึกทักษะ และกลุ่มควบคุมที่ได้รับการเรียนการสอนในชั้นเรียนแบบปกติ คะแนนเฉลี่ยของกลุ่มทดลองเท่ากับ 22.19 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 4.61 และคะแนนเฉลี่ยของกลุ่มควบคุมเท่ากับ 18.56 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 4.14 มีค่า t เท่ากับ 3.40 และค่า p เท่ากับ .001 สามารถสรุปได้ว่า คะแนนหลังเรียนของนักเรียนทั้งสองกลุ่มแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.01 โดยรายละเอียดของคะแนนหลังเรียนของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม (ภาคผนวก ช)

เมื่อพิจารณาผลคะแนนความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยของคะแนนก่อนและหลังเรียนของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมแยกตามหัวข้อไวยากรณ์ตามกรอบมาตรฐาน CEFR ได้ดังตารางที่ 7

ตารางที่ 7 ความแตกต่างของร้อยละของคะแนนแยกหัวข้อตามกรอบ CEFR และผลต่างระหว่าง
กลุ่มของกลุ่มทดลองกับกลุ่มควบคุม

หัวข้อตามกรอบ CEFR	ค่าความแตกต่างของร้อยละของคะแนนแยกหัวข้อ		ผลต่าง
	รายหัวข้อ		
	กลุ่มทดลอง	กลุ่มควบคุม	
1 Adverbs	35.29	5.88	29.41
2 Both, either, neither	11.43	8.57	2.86
3 So, such, too, enough	14.71	14.71	-
4 Comparatives	19.12	-	19.12
5 Question tags	11.76	17.65	-5.88
6 Conditionals, 2nd and 3 rd	43.38	5.88	37.50
7 Connecting words	10.29	4.41	5.88
8 Embedded questions	24.51	8.82	15.69
9 Future continuous	6.86	2.94	3.92
10 Modals	14.71	2.94	11.76
11 Past continuous	-5.88	-2.94	-2.94
12 Past perfect	23.53	5.88	17.65
13 Past simple	27.65	6.47	21.18
14 Prepositions of place	29.41	11.76	17.65
15 Present perfect continuous	8.82	4.41	4.41
16 Present perfect/past simple	-2.94	23.53	-26.47
17 Phrasal verbs, extended	28.68	11.76	16.91
18 Reported speech	35.29	26.47	8.82
19 Simple passive	55.88	17.65	38.24
20 Will and going to	2.94	4.41	-1.47
ค่าเฉลี่ย	19.77	9.06	10.71

จากตารางที่ 7 พบว่า ค่าความแตกต่างของร้อยละของคะแนนแยกตามหัวข้อ นักเรียน
กลุ่มทดลองมีคะแนนความต่างของคะแนนเฉลี่ยของก่อนเรียนและหลังเรียนสูงกว่าค่าความ

แตกต่างของคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียนและหลังเรียนของกลุ่มควบคุม โดยเรื่องที่มีคะแนนเฉลี่ยสูงสุด 3 อันดับแรกคือ Simple passive ค่าความแตกต่างสูงกว่ากลุ่มควบคุม 38.24 อันดับสองคือ Conditional sentences มีค่าความแตกต่างสูงกว่ากลุ่มควบคุม 37.50 และ อันดับสามคือ Adverbs มีค่าความแตกต่างสูงกว่ากลุ่มควบคุม 29.41

ในระหว่างที่มีการเรียนการสอนนักเรียนกลุ่มทดลองได้รับแบบฝึกทักษะตามกรอบมาตรฐาน CEFR และมีการตรวจบันทึกคะแนนหลังการทำแบบฝึกทักษะ ดังตารางที่ 8

ตารางที่ 8 คะแนนรวมและค่าร้อยละของคะแนนแบบฝึกทักษะของนักเรียนกลุ่มทดลองจากคะแนนเต็ม 445 คะแนน

นักเรียนคนที่	คะแนนที่ได้	ค่าร้อยละของคะแนน
1	327	73.48
2	322	72.36
3	300	67.42
4	350	78.65
5	354	79.55
6	359	80.67
7	324	72.81
8	329	73.93
9	331	74.38
10	356	80.00
11	346	77.75
12	321	72.13
13	363	81.57
14	343	77.08
15	319	71.69
16	367	82.47
17	350	78.65
18	322	72.36
19	295	66.29

ตารางที่ 8 (ต่อ)

นักเรียนคนที่	คะแนนที่ได้	ค่าร้อยละของคะแนน
20	297	66.74
21	355	79.78
22	336	75.51
23	322	72.36
24	295	66.29
25	350	78.65
26	321	72.13
27	322	72.36
28	343	77.08
29	346	77.75
30	284	63.82
31	366	82.25
32	356	80.00
33	319	71.69
34	297	66.74
เฉลี่ย	331.97	74.60

จากตารางที่ 8 แสดงให้เห็นคะแนนของแบบฝึกทักษะจำนวน 445 ข้อ ของนักเรียน
กลุ่มทดลองและนักเรียนได้ค่าคะแนนเฉลี่ย 331.97 คิดเป็นร้อยละ 74.60

เมื่อพิจารณาเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของร้อยละของคะแนนหลังเรียนและค่าเฉลี่ยร้อยละของ
แบบฝึกทักษะไวยากรณ์ตามกรอบมาตรฐาน CEFR ที่นักเรียนกลุ่มทดลองได้ทำ ดังตารางที่ 9

ตารางที่ 9 ค่าร้อยละของคะแนนแบบฝึกทักษะไวยากรณ์ตามกรอบมาตรฐาน CEFR และค่าร้อยละของคะแนนแบบทดสอบไวยากรณ์ตามกรอบมาตรฐาน CEFR ของกลุ่มทดลอง

เรื่องตามกรอบ CEFR	ค่าร้อยละ หลังเรียน(%)	ค่าร้อยละ แบบฝึกทักษะ
1 Adverbs	61.76 (2)	72.06
2 Both, either, neither	54.29	70.15
3 So, such, too, enough	44.12	79.41
4 Comparatives	54.41	64.00
5 Question tags	50.00	85.59 (2)
6 Conditionals, 2nd and 3 rd	55.88 (3)	75.59
7 Connecting words	44.12	81.96
8 Embedded questions	44.12	80.98
9 Future continuous	37.25	81.96
10 Modals	36.76	63.48
11 Past continuous	35.29	60.00
12 Past perfect	42.65	72.79
13 Past simple	50.59	78.09
14 Prepositions of place	52.94	64.12
15 Present perfect continuous	38.24	84.56 (3)
16 Present perfect/past simple	38.24	79.85
17 Phrasal verbs, extended	50.00	84.12
18 Reported speech	61.76 (2)	86.67(1)
19 Simple passive	82.35 (1)	79.71
20 Will and going to	45.59	76.62
ค่าเฉลี่ย	49.02	76.08

จากตารางที่ 9 พบว่า นักเรียนมีค่าเฉลี่ยร้อยละของแบบทดสอบร้อยละ 49.02 และมีค่าเฉลี่ยของค่าร้อยละของคะแนนแบบฝึกทักษะที่ 76.08 และค่าร้อยละของคะแนนหลังเรียนสูงสุดสามอันดับแรกคือ เรื่อง Simple passive ค่าเฉลี่ย 82.35 รองลงมาสองหัวข้อที่มีคะแนนเท่ากัน

คือ เรื่อง Reported speech และ Adverbs มีค่าเฉลี่ย 61.76 และอันดับสามคือ Conditionals 2nd and 3rd มีค่าเฉลี่ย 55.88 ส่วนค่าเฉลี่ยร้อยละของคะแนนแบบฝึกทักษะไวยากรณ์ตามกรอบมาตรฐาน CEFR อยู่ที่ 76.08 โดยเรื่องที่นักเรียนทำคะแนนได้สูงสุดคือ Reported speech ค่าเฉลี่ย 86.67 รองลงมาคือ Question tags มีค่าเฉลี่ย 85.59 และอันดับสามคือ Present perfect continuous มีค่าเฉลี่ย 84.56

บทที่ 5

อภิปรายและสรุปผล

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1. เปรียบเทียบผลการทดสอบความสามารถด้านไวยากรณ์ภาษาอังกฤษตามกรอบมาตรฐาน CEFR ก่อนเรียนระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม 2. เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษก่อนและหลังการใช้แบบฝึกทักษะไวยากรณ์ตามกรอบมาตรฐาน CEFR ในกลุ่มทดลอง 3. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษในกลุ่มควบคุม และ 4. เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์หลังเรียนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษระหว่างนักเรียนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือนักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยช่างศิลป์กลุ่มทดลองกับกลุ่มควบคุม ประกอบด้วยกลุ่มทดลองจำนวน 34 คนและกลุ่มควบคุมจำนวน 34 คน ใช้วิธีการคัดเลือกแบบเจาะจง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วยแบบทดสอบไวยากรณ์ตามกรอบมาตรฐาน CEFR และแบบฝึกทักษะไวยากรณ์ตามกรอบมาตรฐาน CEFR จากนั้นนำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์โดยค่าทางสถิติแบบพรรณนา คือ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและสถิติเชิงอ้างอิง ได้แก่ ค่า t-Test for dependent samples เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ของนักเรียนกลุ่มทดลองจากคะแนนก่อนเรียนและหลังการใช้แบบฝึกทักษะไวยากรณ์ ค่า t-Test for independent samples เพื่อเปรียบเทียบคะแนนก่อนเรียนและคะแนนหลังเรียนของนักเรียนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมเพื่อหาค่าความแตกต่างของคะแนนของนักเรียนทั้งสองกลุ่ม

สรุปผลการวิจัย

จากการวิเคราะห์ข้อมูลปรากฏผลดังนี้

1. ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษตามกรอบมาตรฐาน CEFR ก่อนเรียนของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยช่างศิลป์กลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม พบว่า ค่าเฉลี่ยก่อนเรียนของนักเรียนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมไม่แตกต่างกัน

2. ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษก่อนและหลังการใช้แบบฝึกทักษะไวยากรณ์ตามกรอบมาตรฐาน CEFR ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยช่างศิลป์กลุ่มทดลองที่ได้รับแบบฝึกทักษะไวยากรณ์ตามกรอบมาตรฐาน CEFR พบว่า กลุ่มทดลองที่มีการเรียนการสอนในชั้นเรียนแบบปกติควบคู่กับการใช้แบบฝึก

ทักษะไวยากรณ์ตามกรอบมาตรฐาน CEFR มีคะแนนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.01

3. ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยช่างศิลป์กลุ่มควบคุมที่ไม่ได้รับแบบฝึกทักษะไวยากรณ์ตามกรอบมาตรฐาน CEFR พบว่า คะแนนผลสัมฤทธิ์ด้านการเรียนของนักเรียนกลุ่มควบคุมหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.01

4. ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษหลังเรียนของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยช่างศิลป์กลุ่มทดลองกับกลุ่มควบคุม พบว่าเมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนจากการทดสอบไวยากรณ์ตามกรอบมาตรฐาน CEFR หลังเรียนของนักเรียนกลุ่มทดลองที่ได้รับการเรียนการสอนในชั้นเรียนแบบปกติควบคู่กับการใช้แบบฝึกทักษะ และกลุ่มควบคุมที่ได้รับการเรียนการสอนในชั้นเรียนแบบปกติ คะแนนเฉลี่ยของกลุ่มทดลองเท่ากับ 22.19 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 4.61 และคะแนนเฉลี่ยของกลุ่มควบคุมเท่ากับ 18.56 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 4.15 คะแนนหลังเรียนของนักเรียนทั้งสองกลุ่มแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.01

อภิปรายผล

ผลการวิจัยการใช้แบบฝึกทักษะในการพัฒนาความสามารถด้านไวยากรณ์ภาษาอังกฤษของนักเรียนวิทยาลัยช่างศิลป์ตามกรอบมาตรฐาน CEFR มีประเด็นที่จะนำมาอภิปรายผลการวิจัยดังนี้

1. ผลการหาค่าความแตกต่างความสามารถทางด้านไวยากรณ์ตามกรอบมาตรฐาน CEFR ก่อนเรียนของนักเรียนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม พบว่า นักเรียนทั้งสองกลุ่มมีพื้นฐานความรู้ทางด้านไวยากรณ์ไม่แตกต่างกัน จึงสามารถนำมาเป็นกลุ่มตัวอย่างในการทดลองครั้งนี้ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า นักเรียนได้รับการเรียนการสอนแบบเดียวกัน ในชั้นเรียนแบบปกติและกลุ่มตัวอย่างที่คัดเลือกมามีคะแนนเฉลี่ยของไวยากรณ์จากการทดสอบในชั้นเรียนที่ใกล้เคียงกัน

2. นักเรียนกลุ่มทดลองที่ได้รับการเรียนการสอนแบบปกติในชั้นเรียนควบคู่กับการใช้แบบฝึกทักษะไวยากรณ์ตามกรอบมาตรฐาน CEFR มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้นเมื่อเปรียบเทียบกับก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่.01 ซึ่งอาจมีผลมาจากการที่นักเรียนได้รับการเรียนการสอนในชั้นเรียนพร้อมทั้งมีการทำแบบฝึกทักษะเพื่อทบทวนความรู้ที่ได้เรียนไปแล้วจึงส่งผลให้นักเรียนมีผลการทดสอบหลังเรียนสูงขึ้นกว่าก่อนเรียน โดยเฉพาะ Simple passive ที่มีค่าความแตกต่างของร้อยละของคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียนที่ 55.88 และเรื่อง Conditional

sentences ที่มีค่าความแตกต่างของร้อยละของคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียนที่ 43.38 และเรื่อง Adverbs กับ*Reported speech ที่เท่ากัน มีค่าความแตกต่างของร้อยละของคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียนที่ 35.29

3. นักเรียนกลุ่มควบคุมที่ได้รับการเรียนการสอนในชั้นเรียนแบบปกติมีคะแนนเฉลี่ยจากการทดสอบไวยากรณ์ตามกรอบมาตรฐาน CEFR หลังเรียนสูงขึ้น เมื่อเปรียบเทียบกับก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่.01 ซึ่งอาจมีผลจากการเรียนการสอนในชั้นเรียนและความคุ้นเคยกับการที่ได้ทำข้อสอบชุดนี้มาแล้ว โดยหัวข้อที่นักเรียนทำคะแนนได้เพื่อขึ้นสูงสุด คือ Reported speech มีค่าความแตกต่างของร้อยละของคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียนที่ 26.47 Present perfect/past simple มีค่าความแตกต่างของร้อยละของคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียนที่ 23.53 และเรื่อง Question tags กับ Simple passive ที่เท่ากัน มีค่าความแตกต่างของร้อยละของคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียนที่ 17.65

4. เมื่อนำคะแนนการทดสอบหลังเรียนของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมมาเปรียบเทียบกัน พบว่ากลุ่มทดลองได้รับการเรียนแบบปกติในชั้นเรียนควบคู่กับการใช้แบบฝึกทักษะ มีคะแนนทดสอบหลังเรียนสูงกว่ากลุ่มควบคุมซึ่งได้รับการเรียนแบบปกติในชั้นเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่.01 หมายความว่าแบบฝึกทักษะไวยากรณ์ตามกรอบมาตรฐาน CEFR ที่นักเรียนกลุ่มทดลองได้รับเป็นส่วนหนึ่งของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไวยากรณ์ของนักเรียนกลุ่มทดลอง โดยแบบฝึกทักษะชุดนี้มีค่าประสิทธิภาพเท่ากับ 74.60/49.28 ซึ่งอาจกล่าวได้ว่าแบบฝึกทักษะที่นักเรียนได้ฝึกทำนั้นง่ายกว่าแบบทดสอบ (ชัยยงค์ พรหมวงศ์, 2520) จึงส่งผลให้คะแนนของแบบทดสอบหลังเรียนของนักเรียนกลุ่มทดลองต่ำกว่าร้อยละ 50 ได้แก่ 1. Both, either, neither 2. So, such, too, enough 3. Connecting words 4. Embedded questions 5. Future continuous 6. Modals 7. Past continuous 8. Past perfect 9. Present perfect continuous 10. Present perfect/past simple และ 11. and going to และเมื่อพิจารณาในแต่ละหัวข้อพบว่าส่วนใหญ่เป็นเรื่อง Tense ซึ่งเป็นปัญหาของการเรียนภาษาอังกฤษในประเทศไทย จึงมีงานวิจัยมากมายที่ทำได้เพื่อแก้ปัญหาในการเรียนเรื่อง Tense เช่น งานวิจัยของทวีชัย มงคลเคหา (2542) และน้ำบุศร์ อักษรนิรันดร์ (2558)

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะการวิจัยมีดังนี้

1. ผลการเรียนด้านไวยากรณ์ของนักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 อยู่ในระดับที่ต้องได้รับการพัฒนาอย่างต่อเนื่องในปีการศึกษาต่อไป อีกทั้งนักเรียนระดับชั้นนี้เป็นเพียงระดับชั้นแรกของระดับของ CEFR ในระดับ B1 ซึ่งในบางหัวข้อนักเรียนได้เรียนในภาคเรียน

ที่ 1 ปีการศึกษา 2559 และบางหัวข้อได้เรียนมาจากระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นจึงอาจส่งผลให้นักเรียนทำแบบทดสอบได้คะแนนที่ต่ำ ในการวิจัยครั้งต่อไปควรรวบรวมตัวอย่างที่เป็นนักเรียนระดับชั้นปีที่ 3 ที่ได้เรียนจบครบทุกหัวข้อตามกรอบ CEFR อาจมีผลให้มีคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนที่สูงขึ้น

2. ก่อนทำการทดลอง นักเรียนกลุ่มทดลองควรได้รับการทดสอบวัดระดับความสามารถ CEFR ว่าเป็นกลุ่มที่มีความสามารถตามที่ผู้วิจัยต้องการพัฒนาหรือไม่ เนื่องจากความสามารถที่แตกต่างกันของผู้เรียนอาจส่งผลต่อผลการวิจัยที่มีประสิทธิภาพ

3. ผลจากการวิจัยในครั้งนี้สามารถนำไปเป็นแนวทางในการวิจัยเพื่อพัฒนาความสามารถทางด้านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นอื่นหรือผู้ที่สนใจ และสามารถนำแบบฝึกทักษะไปประยุกต์ใช้กับการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษตามกรอบมาตรฐาน CEFR ในด้านอื่นต่อไป แต่ควรมีการวางแผนในเรื่องของระยะเวลาในการทดลองและการเลือกกลุ่มตัวอย่างให้เหมาะสมกับระดับของแบบทดสอบและแบบฝึกทักษะเพื่อให้การวิจัยนำไปสู่การพัฒนาที่ได้ประสิทธิภาพ

4. ผลจากการวิจัยทำให้ทราบหัวข้อไวยากรณ์ที่เป็นปัญหาในการเรียนการสอน ผู้สอนต้องให้ความสำคัญเป็นอย่างมากในการจัดการเรียนหัวข้อนั้นๆ เนื่องจากไวยากรณ์เป็นส่วนสำคัญในการพัฒนาความสามารถทางการใช้ภาษาอังกฤษของผู้เรียนทุกระดับชั้น

บรรณานุกรม

- กรองแก้ว ฉายสภาวะธรรม. (2537). *คู่มือหลักไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ*. กรุงเทพฯ: ดันธรรม.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2549). *แผนยุทธศาสตร์ปฏิรูปการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ(พ.ศ.2549-2553)*. เข้าถึงได้จาก www.moe.go.th/web_studyenglish/p_eng_2549-2553.doc.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2558). *โครงการมาตรฐานความสามารถทางภาษาอังกฤษ (CEFR) ในประเทศไทย*. เข้าถึงได้จาก www.britishcouncil.or.th/teach/our-work/cefr-thailand.
- กุศยา แสงเดช. (2545). *การวิจัยในชั้นเรียน*. นครสวรรค์: ริมปิงการพิมพ์.
- จิตรา สุขเจริญ. (2557). *กรอบอ้างอิงความสามารถทางภาษาของสหภาพยุโรป (CEFR) ระดับ B1 สำหรับนักเรียนระดับ ม.6 หรือ ปวช.* เข้าถึงได้จาก <http://www.stgiles-international.com/app/webroot/docs/Level-B1-Learner-Outcomes.pdf>
- เจษฎา คณานันท์. (2557). *เอกสารอ้างอิงเกี่ยวกับการเรียนการสอนภาษาของสหภาพยุโรป*. เข้าถึงได้จาก <http://hs3dxs.blogspot.com/2014/08/cefr.html>.
- ฉวีวรรณ คูหาภินันท์. (2542). *การอ่านและการส่งเสริมการอ่าน (พิมพ์ครั้งที่ 3)*. กรุงเทพฯ: ศิลปาบรรณาคา.
- ชัยรงค์ พรหมวงศ์. (2555). *การเรียนการสอน*. เข้าถึงได้จาก <http://supervis-nited.blogspot.com/2008/07/blog>.
- ถวัลย์ มาศจรัส. (2548). *การเขียนหนังสือส่งเสริมการอ่านและหนังสืออ่านเพิ่มเติม*. กรุงเทพฯ: เลิฟแอนด์ลิฟเพรส.
- ทองสร นาสมาว. (2555). *การพัฒนาการเรียนรู้ไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค TAI*. มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- ทวีชัย มงคลเคหา. (2542). *การพัฒนาการเรียนการสอนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ โดยใช้กิจกรรมการทำแผนผังความคิด (Mind Mapping) ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร*. กรุงเทพฯ: คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา
- ทัศนีย์ เทศด้อม. (2552). *การพัฒนาทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำพื้นฐาน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ(ภาษาอังกฤษ) ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนชุมชนบ้านหัวขัว โดยใช้แบบฝึกทักษะ*. ขอนแก่น: โรงเรียนชุมชนบ้านหัวขัว สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาขอนแก่น เขต 2.

- บุญเรือง ขจรศิลป์. (2538). *สถิติวิจัย I* (พิมพ์ครั้งที่6). กรุงเทพฯ: พี.เอ็น.การพิมพ์
- ประทีป แสงเปี่ยมสุข. (2538). แนวการสร้างแบบฝึกสะกดคำยาก. *วารสารวิชาการ*, 14, 121.
- พรรณวลัย เกาะระ. (2559). การเรียนภาษาอังกฤษแบบบูรณาการ: แนวคิดและมุมมองสำหรับครูไทย. *วารสารศึกษาศาสตร์*, 27(1), 28-40.
- เพียงกาญจน์ พรามนิล. (2553). การพัฒนาความสามารถทางไวยากรณ์ภาษาอังกฤษเรื่องการใช้ *Verb to be* ในประโยคปัจจุบันกาลของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนท่าลือวิทยา ด้วยชุดการเรียนรู้. เลข: สาขาวิชาภาษาอังกฤษมหาวิทยาลัยราชภัฏเลย.
- ราชบัณฑิตยสถาน. (2538). *พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2538*. กรุงเทพฯ : อักษรเจริญทัศน์.
- วันวิสาข์ วรรณภีระ. (2557). การพัฒนาทักษะทางไวยากรณ์ภาษาอังกฤษโดยใช้แบบฝึกทักษะการเขียนของนักศึกษาระดับชั้น ปวช.3 ประเภทวิชา อุตสาหกรรม แผนกวิชาไฟฟ้าวิทยาลัยเทคโนโลยีหมู่บ้านครูภาคเหนือ. เข้าถึงได้จาก http://pvcari.com/myfile/020116102942_1.pdf.
- วรรณมา ช่องดารากุล. (2558). การพัฒนาหลักสูตรพัฒนาทักษะการฟังภาษาอังกฤษเทียบกับกรอบ *CEFR* ของครูสอนสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานปีการศึกษา 2558. กรุงเทพฯ: สถาบันพัฒนาครู คณาจารย์ และบุคลากรทางการศึกษา.
- วิพารุณี ช่อนเจริญ. (2555). การพัฒนาทักษะทางไวยากรณ์ภาษาอังกฤษโดยใช้แบบฝึกทักษะการเขียนของนักเรียนชั้นปวช.1 แผนกวิชาช่างซ่อมบำรุง วิทยาลัยการอาชีพฝางวิทยาลัยสาขา วัดท่าตอน. ม.ป.ท.
- สถาบันภาษาอังกฤษ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2558). *คู่มือการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษแนวใหม่*. กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ.
- สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ. (2535). *พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2535*. กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2557). *แผนปฏิบัติการประจำปีงบประมาณ พ.ศ.2558*. กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ.
- สุนันทา สุนทรประเสริฐ. (2544). *การผลิตนวัตกรรมการเรียนการสอนการสร้างแบบฝึก*. ชัยนาท : ชมรมพัฒนาความรู้ด้านระเบียบกฎหมาย.
- สุพรรณรัตน์ วังไฉน. (2546). *การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษโดยใช้*

- กิจกรรมสื่อสารของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนมัธยมสาธิตสถาบันราชภัฏสวนสุนันทา กรุงเทพมหานคร. กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- อมรา ประสิทธิ์รัฐสินธุ์, ยุพาพรรณ หุ่นจำลอง และ สรัญญา เสวตมาลัย. (2544). *ทฤษฎีไวยากรณ์* กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อรุณี ทองสุข. (2557). *การพัฒนาชุดการสอนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6*. เข้าถึงได้จาก http://www.kroobannok.com/board_view.php?b_id=130884&bcid_id=16
- อลิสวา วานิชดี. (2552). *การพัฒนาแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษออนไลน์*. นนทบุรี: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- อัมพวัน ศรีบัวนา. (2556) *การใช้แบบฝึกทักษะความรู้พื้นฐานด้านไวยากรณ์ภาษาอังกฤษเพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาการเขียนและได้ตอบจดหมายธุรกิจ ของนักศึกษาระดับชั้นปวช.3/2 วิทยาลัยเทคโนโลยีพัฒนชยการเชียงใหม่*. เข้าถึงได้จาก http://pvcari.com/myfile/141014205913_1.pdf
- อารยา เคลือศิริ. (2551). *การพัฒนาชุดฝึกทักษะการเขียนตามโครงสร้างไวยากรณ์ในประโยคสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3*. อุบลราชธานี: มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี.
- อำนวยการ เลื่อมใส. (2546). *การสร้างหนังสือและแบบฝึกทักษะประกอบการเรียนภาษาไทย เรื่องพจนานุกรมแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4*. วิทยานิพนธ์การศึกษา มหาวิทยาลัย, สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- อุไรวรรณ อนุรักษ์. (2558). *ผลการพัฒนาแบบฝึกทักษะไวยากรณ์ภาษาอังกฤษสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศซึ่งนำไปใช้กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4*. เข้าถึงได้จาก http://www.maheyong.ac.th/5document/k_u1.pdf
- เอกวุฑ์ แก้วทนต์. (2556). *การพัฒนาชุดกิจกรรมการฝึกทักษะการเขียนสำหรับนักศึกษาชั้นปวช. 1 สาขาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ วิทยาลัยเทคโนโลยีพัฒนชยการสัดหีบ*. เข้าถึงได้จาก http://www.sattc.net/sar/sar_document/English_reserch.pdf.
- Bolinger, D. (1977). *Meaning and form*. London: Longman.
- Cambridge ESOL . (2011). *Using the CEFR: Principles of good practice*. Cambridge: University of Cambridge ESOL Examinations.
- Council of Europe. (2001). *Common European Framework of Reference for Languages:*

- Learning, teaching, assessment*. Retrieved from https://www.coe.int/t/dg4/linguistic/Source/Framework_EN.pdf
- Dickin, P. M. Woods & E.G. (1988). Some criteria for the development of communicative grammar tests. *TESOL Quarterly*, 22 (December), 112-134.
- Exam English. (2014). *Grammar to study at each CEF level*. Retrieved from http://www.examenglish.com/CEFR/cefr_grammar.htm
- Harris, D. P. (1969). *Testing English as a second language*. New York. McGraw-Hill .
- Jantharat, P. (2009). The Common European framework of reference for languages (CEFR). Bangkok: Sirindhorn Thai Language Center, Chulalongkorn University.
- Kitao, S. K. & Kitao, K., (1996). *Testing grammar*. Retrieved from <http://files.eric.ed.gov/fulltext/ED398256.pdf>
- Lado, R. (1961). *The construction and use of foreign language test*. London : Longman
- Larsen-Freeman, D. (2001). *Teaching language: from grammar to grammaring*. Boston, MA: Heinle & Heinle.
- Madsen, H. S. (1983). *Techniques in testing*. New York: Oxford University Press
- Nunan, D. (2003). *Practical English language teaching*. Boston: McGraw Hill.
- Oller, J. W. (1979). *Language test at school : A pragmatic approach*. London : Longman.
- Patty, G. (1963). *Language workbook and practices materials*. New York: Allyn and Becon.
- Sinlapachai,R., Surasin, J. & Angkanurakbun, R. (2016). The use of online standardized tests as indicators of English proficiency according to the common European framework of reference (CEFR) at the English program of Chonkanyanukoon School, Chon Buri, Thailand. *HRD Journal* ,7(1), 63-72.
- Thornbury, S. (1999). *How to teach grammar*. Harlow. Pearson Education.
- Thorndike, Edward L. (1966) *Human learning*. Cambridge, Mass.: M.I.T. Press.
- Ur, P. (1996). *A Course in language teaching: Practice and theory*. Cambridge: Cambridge University Press.
- Victoria, F., Robert, R. & Nina, H. (2003). *An introduction to language*. Boston, MA: Thomson Wadsworth.
- Widdowson, H. G. (1981). *Teaching Language as communication*. Oxford: Oxford University press.

Wilson, G. W. (1971). Evaluation of Learning in Secondary School Mathematics. *In Handbook on Formative and Summative Evaluation of Student Learning*. Edited by Benjamin S. Bloom, U.S.A.: McGraw-Hill.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

หนังสือขอความอนุเคราะห์ในการตรวจสอบความเที่ยงตรงของเครื่องมือเพื่อการวิจัย

ที่ ศร ๖๒๑๐/ ๑๑๓๕

คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์
มหาวิทยาลัยบูรพา ๑๖๙ ถ. ลาดยาวบางแสน
ต. แสนสุข อ. เมือง จ. ชลบุรี ๒๐๑๓๑

๓๐ มกราคม ๒๕๖๐

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์ในการตรวจสอบความเที่ยงตรงของเครื่องมือเพื่อการวิจัย

เรียน นางสาวอัจฉรา พิมพ์สกุล

สิ่งที่ส่งมาด้วย คำโครงการวิทยานิพนธ์ และเครื่องมือเพื่อการวิจัย จำนวน ๑ ชุด

ด้วยนางสาวอนุศิริ ชินศิริ นิสิตระดับบัณฑิตศึกษา หลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ได้รับอนุมัติให้ทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง การพัฒนาความสามารถด้านไวยากรณ์ภาษาอังกฤษของนักเรียนวิทยาลัยช่างศิลป์ด้วยแบบฝึกหัดทักษะตามกรอบมาตรฐาน CEFR (THE DEVELOPMENT OF ENGLISH GRAMMAR PROFICIENCY OF COLLEGE OF FINE STUDENTS USING WORKSHEETS BASED ON CEFR) โดยอยู่ในความควบคุมดูแลของ (ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สมบุญณี เจตน์จำลอง) ประธานกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์ ขณะนี้อยู่ในขั้นตอนการสร้างเครื่องมือเพื่อการวิจัย ในกรณีนี้ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ได้พิจารณาแล้ว เห็นว่าท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญในเรื่องดังกล่าวเป็นอย่างดี จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านในการตรวจสอบความเที่ยงตรงของเครื่องมือ เพื่อการวิจัยของนิสิตในครั้งนี

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์บุญรอด บุญเกิด)

คณบดีคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ปฏิบัติการแทน

ผู้ปฏิบัติหน้าที่อธิการบดีมหาวิทยาลัยบูรพา

งานจัดการเรียนการสอน

โทรศัพท์ ๐-๓๘๑๐-๒๓๒๗

โทรสาร ๐-๓๘๓๙-๐๓๕๕

ผู้วิจัย โทร. ๐๘-๕๓๘๙-๔๒๒๙

ที่ ศร ๖๒๑๐/ ๐๑๓๕

คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์
มหาวิทยาลัยบูรพา ๑๖๙ ถ. ลงหาดบางแสน
ต. แสนสุข อ. เมือง จ. ชลบุรี ๒๐๑๓๑

๓๐ มกราคม ๒๕๖๐

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์ในการตรวจสอบความเที่ยงตรงของเครื่องมือเพื่อการวิจัย

เรียน นายวิศ ทะแสนเทพ

สิ่งที่ส่งมาด้วย ค่าโครงย่อวิทยานิพนธ์ และเครื่องมือเพื่อการวิจัย จำนวน ๑ ชุด

ด้วยนางสาวอนุศิริ ชิมศรี นิสิตระดับบัณฑิตศึกษา หลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ได้รับอนุมัติให้ทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง การพัฒนาความสามารถด้านไวยากรณ์ภาษาอังกฤษของนักเรียนวิทยาลัยช่างศิลป์ด้วยแบบฝึกหัดทักษะตามกรอบมาตรฐาน CEFR (THE DEVELOPMENT OF ENGLISH GRAMMAR PROFICIENCY OF COLLEGE OF FINE STUDENTS USING WORKSHEETS BASED ON CEFR) โดยอยู่ในความควบคุมดูแลของ (ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สมบุรณ์ เจตนจำลอง) ประธานกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์ ขณะนี้อยู่ในขั้นตอนการสร้างเครื่องมือเพื่อการวิจัย ในกรณี คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ได้พิจารณาแล้ว เห็นว่าท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญในเรื่องดังกล่าวเป็นอย่างดี จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านในการตรวจสอบความเที่ยงตรงของเครื่องมือ เพื่อการวิจัยของนิสิตในครั้งนี

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์บุญรอด บุญเกิด)

คณบดีคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ปฏิบัติการแทน
ผู้ปฏิบัติหน้าที่อธิการบดีมหาวิทยาลัยบูรพา

งานจัดการเรียนการสอน

โทรศัพท์ ๐-๓๘๑๐-๒๓๒๗

โทรสาร ๐-๓๘๓๙-๐๓๕๕

ผู้วิจัย โทร. ๐๘-๕๓๘๙-๔๒๒๙

บันทึกข้อความ

ส่วนงาน คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ งานจัดการเรียนการสอน โทร. ๒๓๒๗

ที่ ศธ ๖๒๑๐/ ๑๑๓/๓

วันที่ ๓๐ มกราคม พ.ศ.๒๕๖๐

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ในการตรวจสอบความเที่ยงตรงของเครื่องมือเพื่อการวิจัย

เรียน MR.NICHOLAS JOHN DUNNING

ด้วยนางสาวอนุศิริ ชินศรี นิสิตระดับบัณฑิตศึกษา หลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ได้รับอนุมัติให้ทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง การพัฒนาความสามารถด้านไวยากรณ์ภาษาอังกฤษของนักเรียนวิทยาลัยช่างศิลป์ด้วยแบบฝึกหัดทักษะตามกรอบมาตรฐาน CEFR (THE DEVELOPMENT OF ENGLISH GRAMMAR PROFICIENCY OF COLLEGE OF FINE STUDENTS USING WORKSHEETS BASED ON CEFR) โดยอยู่ในความควบคุมดูแลของ (ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สมบูรณ์ เจตนจำลอง) ประธานกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์ ขณะนี้อยู่ในขั้นตอนการสร้างเครื่องมือเพื่อการวิจัย ในการนี้ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ได้พิจารณาแล้ว เห็นว่าท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญในเรื่องดังกล่าวเป็นอย่างดี จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านในการตรวจสอบความเที่ยงตรงของเครื่องมือ เพื่อการวิจัยของนิสิตในครั้งนี้ ทั้งนี้คณะฯ ได้แนบเค้าโครงย่อวิทยานิพนธ์ และเครื่องมือเพื่อการวิจัย จำนวน ๑ ชุด (ดังเอกสารแนบ)

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านและขอขอบคุณอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้ (เบอร์โทรศัพท์ผู้วิจัย ๐๘-๕๓๘๙-๔๒๒๙)

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์บุญรอด บุญเกิด)
คณบดีคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

ภาคผนวก ข

แบบทดสอบไวยากรณ์ระดับ B1 ตามกรอบมาตรฐาน CEFR

แบบทดสอบไวยากรณ์ระดับ B1 ตามกรอบมาตรฐาน CEFR

Part I : Choose the correct answer of each grammar topic

Adverbs

Choose the correct answer :

1. Be Quiet! I can't think _____ if you are talking.
 a) clear b) clearly c) to clearly d) to clears
2. Which sentence is correct?
 a) My teacher explains well the lessons .
 b) My teacher well explains the lessons.
 c) My teacher explains the lessons well.
 d) My teacher explains the lessons goodly

Either , Neither and Both

Choose the correct answer :

3. Which sentence is NOT correct?
 a) Both of the girls like salad. b) Both girls like salad.
 c) Both of these girls like hamburgers. d) Both of girls like salad

Too, Enough, Such and So

Choose the correct answer:

4. Which sentence uses too incorrectly?
 a) Clean your hands! Those are too dirty.
 b) Jenny is too clever. She's the most intelligent girl I know.
 c) Don't drive too fast. You'll have an accident.
 d) That mango is too high. I can't reach it.

Comparatives and Superlatives

Choose the correct answer :

5. A: "Anne acts quite unfriendly."
 B: "I think she is ____ than unfriendly."
 a) shy b) shy c) more shy rather d) more shy
6. A: "Harrison has a good pitching record."
 B: "Yes, but Micheal has..... record on the whole team."

- a) the best b) the better c) the most good d) an even better

Question Tag

Choose the correct answer :

7. Let him come in,?

- a) don't you b) will you c) shall we d) do you

8. None of us knocked the door,.....?

- a) do we b) did we c) don't we d) aren't we

Conditional Sentence

Choose the correct answer :

9. I would see an interesting film if I.....to the cinema.

- a) go b) went c) gone d) going

10. If I.....you, I should tell the truth.

- a) was b) wasn't c) were d) weren't

Connecting Words

Choose the correct answer :

11. The match was cancelled ____ it rained heavily.

- a) because of b) due to c) although d) because

12. Tony came late due to _____.

- a) the traffic was bad. b) the bad traffic.
c) there was an accident d) his car was broken down.

Embedded Question

Choose the correct answer :

13. If the alarm doesn't work on your clock, why don't you.....?

- a) have repaired it. b) repaired it
c) to repair it d) have it repaired

14. "What are you doing ?" the policeman said to me.

- a) The policeman asked if what I was doing.
b) The policeman asked what I was doing.
c) The policeman asked me what was I doing.
d) The policeman said to me what I was doing.

Past Continuous Tense**Choose the correct answer :**

23. He said that he.....on the phone when the car.....
- a) talked / crashed b) was talking / crashed
c) talked / was crashing d) was talking / was crashing
24. The telephone.....while hethere.
- a) has rung, sat b) rang, was sitting
c) had rung, was sitting d) rang, is sitting

Past Perfect Tense**Choose the correct answer :**

25. The movie _____ by the time we got to the cinema.
- a) had start b) had started
c) has started d) started

Past Simple , Questions and Response**Choose the correct answer :**

26. The fisherman a big fish yesterday.
- a) not catch b) catching c) caught d) catches
27.you.....a pen last week?
- a) Did , buy b) Did , bought c) Do , buy d) Do , bought
28. A :?
B : Yes, they did.
- a) Did your friends play tennis yesterday? b) Do you play tennis ?
c) Did Suda play tennis yesterday? d) What did they do?
29. A : Where did you and your family go last vacation ?
B :
- a) We went to the beach. b) They went to the beach.
c) I went shopping d) We go to the beach.

Prepositions of place**Choose the correct answer :**

30. Which sentence is CORRECT ?

- a) He works at the city center. b) He lives in Park Street.
c) He works in the first floor. d) He lives in Bangkok.

Present Perfect Continuous Tense

Choose the correct answer :

31. What _____ doing?
a) have you been b) you been c) you have been d) have you
32. I've been playing football _____.
a) everyday b) two hours ago c) yesterday d) all day

Present Perfect Tense and Past Simple Tense

Choose the correct answer :

33. Which question follows this statement? 'I've been to Japan.'
a) Really? When have you gone? b) Really? When you have gone?
c) Really? When did you go? d) Really? Where have you been?

Indirect Speech

Choose the correct answer :

34. John said " I watch T.V. everyday."
a) John said that he watches T.V. everyday.
b) John said that he watched T.V. everyday.
c) John said that he has watched T.V. everyday.
d) John said that he had watched T.V. everyday.

Simple Passive

Choose the correct answer :

35. His car _____ last night.
a) is stolen b) was stolen
c) are stolen d) were stolen

Will and Going to for Prediction

Choose the correct answer :

36. Which sentence is NOT correct?
a) We're going to see a film. b) Paul's not going to get a job.
c) They're not going visit the castle. d) I am going to swim.

37. Next month, John _____ his new job .

- a) start b) will start c) started d) is going to start Phrasal Verbs

Phrasal Verbs

Choose the correct answer :

38. I don't know where my book is. I must look _____ it.

- a) in b) up c) at d) for

39. Somebody has to _____ the baby. (Take care of)

- a) look after b) take out c) look for d) take up

40. I'm afraid; we have _____ apple juice.

- a) run on b) run into c) run out of d) run away

Part II : Error Identifications

Identify the grammatical error on the following sentences

41. After a few minutes, I look up and saw that it was getting dark.

- a. b. c. d.

42 . If I were you, I will see the headmaster and told him what happened with you

- a. b. c. d.

43. If you have a car, you can traveled around Singapore.

- a. b. c. d.

44. My boys were all obedient and did what I had teach them to do.

- a. b. c. d.

45. Sam asked me where did I put my luggage before I got on the bus.

- a. b. c. d.

ภาคผนวก ค

แบบฝึกทักษะไวยากรณ์ระดับ B1 ตามกรอบมาตรฐาน CEFR

แบบฝึกพัฒนาไวยากรณ์ตามกรอบมาตรฐาน CEFR ระดับ B1

Comparison

คือ การเปรียบเทียบคำคุณศัพท์ หรือคำวิเศษณ์ มี 3 degree ได้แก่

Position degree (ขั้นธรรมดา) ในขั้นนี้ไม่เปรียบเทียบกับสิ่งใด ๆ

as + adj., adv. + as / not so + adj., adv. + as

Comparative degree (ขั้นกว่า) ใช้เปรียบเทียบกับของ 2 อัน หรือ คน 2 คนเท่านั้น

Adj ที่อยู่ในรูปขั้นกว่า คือแบบเติม er / more นำหน้า / เปลี่ยนรูป + than

Superlative degree (ขั้นสูงสุด) ใช้เปรียบเทียบกับของ หรือคนที่มากกว่า 2 ขึ้นไป

The + Adj ในรูปขั้นสูงสุด คือเติม est/ most นำหน้า / เปลี่ยนรูป

Direction : Put "so.....as" or "as.....as" in the blanks

1. Bill works as carefully as Barbara. (careful)
2. This directory isthat directory. (old)
3. This bread isn'tthat bread. (soft)
4. Pam sings.....Pat. (sweet)
5. James cooks.....his sister. (good)

Direction : Complete the following sentences with the comparative forms

1. My television is.....than yours. (old)
2. Sue isthan Sharon. (fat)
3. Frank isthan George. (naughty)
4. Kevin and dad are.....than his brother. (good)
5. An old man isthan a young man. (clumsy)

Direction : Complete the following sentences with the superlative forms

1. Deborah is **the smartest** of all the girls in our group. (smart)
2. This hotel is hotel in this city. (expensive)
3. The Johnsons is family in this town. (rich)
4. This town is..... in the world. (dirty)
5. Is this shirt in this shop? (cheap)

Direction : Complete the following sentences with the comparative form of the adjective

1. Pam plays volleyball Jane. (good)
2. My house is than yours. (small)
3. The red radio looks than the black one. (good)
4. guests came to the party last night. (Few)
5. A cat isn't..... as a dog. (clever)
6. Henry is friend in my life. (good)
7. Is Jim man in this village? (rich)
8. The lamb on the desk is..... than the lamb near the bed. (expensive)
9. Bill is..... than Tony. (lazy)
10. Does Chiangmai have weather as Bangkok? (bad)

กฎการเปลี่ยนรูป Adjective ให้เป็นขั้นกว่าและขั้นสูงสุด

1. เติม er และ est ในคำพยางค์เดียว

tall taller tallest สูง
long longer longest ยาว

2. เป็นคำพยางค์เดียวมีสระเดี่ยวและตัวสะกดเดียวทำเป็นขั้นกว่าและขั้นสูงสุดด้วยการเติมตัวสะกด big bigger biggest

hot hotter hottest

3. คำพยางค์เดียวและสองพยางค์ที่ลงท้ายด้วย y ให้เปลี่ยน y เป็น i แล้วเติม er ในขั้นกว่า เติม est ในขั้นสูงสุด

dry drier driest แห้ง

lucky luckier luckiest

4. คำที่มีสองพยางค์และลงด้วย er, re, le และ ow เติม er ในขั้นกว่าและเติม est ในขั้นสูงสุด

clever cleverer cleverest

5. คำกริยาวิเศษณ์ที่ลงท้ายด้วย ly ให้เติม more ในขั้นกว่าและเติม most ในขั้นสูงสุด

slowly more slowly most slowly

6. คำคุณศัพท์ที่มีตั้งแต่สองพยางค์ออกเสียงยาว ใช้ more และ most

useful more useful most useful

dangerous more dangerous most dangerous

7. คำที่ไม่เป็นไปตามกฎ เช่น

good (well) better best

bad worse worst

much, many more most

little less least

few fewer fewest

near nearer nearest

far farther/ further farthest/ furthest

แบบฝึกพัฒนาไวยากรณ์ตามกรอบมาตรฐาน CEFR ระดับ B1

<u>Indirect speech</u>			
Indirect speech การนำเอาคำพูดที่ผู้อื่น (Direct Speech) พูดกล่าวซ้ำแก่ผู้อื่นโดยใช้ that เป็นตัวเชื่อม เช่น Direct: Sam said "I'm ready to play game." Indirect: Sam said that she was ready to play game			
หลักการเปลี่ยน จาก Direct Speech เป็น Indirect Speech			
1. การเปลี่ยน tense			
Direct Speech	Indirect Speech	Direct Speech	Indirect Speech
1. Present Simple Tense	Past Simple Tense	3. Present Perfect Tense	Past Perfect Tense
2. Past Simple Tense	Past Perfect Tense	4. Present Continuous Tense	Past Continuous Tense
2. การเปลี่ยนคำสรรพนาม ใน Indirect Speech ต้องมีการเปลี่ยนแปลงของ pronouns ดังนี้		3. เปลี่ยนแปลงของ adverb of time ให้เหมาะสมกับ tense ดังนี้	
Direct Speech	Indirect Speech	Direct Speech	⇒ Indirect Speech
I	you, he, she	yesterday	the day before, the previous day
You	I, he, she, we	tonight	that night
We	you, they	today	that day
my	your, his, her	last night, month,	the night, month, before
your	my, his, her, our	ago	before
our	your, their	now	then, at that time
this	that	at the moment	at that moment
		tomorrow	the next day, the following day
		next week, month	the following week, month
		next year	the year after

Direction: Fill in the blank with the correct form of indirect speech.

1. My sister said " I bought a new watch." _____
2. Belle said "I'm very busy now." _____
3. Sue said " I want to drink some coffee." _____
4. Nick said " I'm using the calculator." _____
5. Punch said " My father used to drink." _____
6. Danny said " I went to the cinema yesterday." _____
7. Mary said " I am very happy." _____
8. Suree said " I love my parents" _____
9. Sally said " It's my first date." _____
10. Susan said " I want to sleep at my bed." _____
11. My mother said " I went to the supermarket." _____
12. My father said " I was a taxi driver last year" _____
13. Dad said "I cooked some food last night." _____
14. My teacher said to me "Don't be late." _____
15. Sam said "I 've sent the e-mail to my teacher." _____

If Clause Or Conditional Sentence

คือ ประโยคที่มีข้อความแสดงเงื่อนไข (conditions) หรือการสมมติ ซึ่งประกอบด้วยประโยคเล็ก 2 ประโยครวมกัน และเชื่อมด้วย conjunction "if" ประโยคที่น่าหน้าด้วย if แสดงเงื่อนไข เราเรียกว่า if-clause และประโยคที่แสดงผลเงื่อนไขนั้น เราเรียกว่า main clause

Conditional Sentences แบ่งออกเป็น 3 ชนิด คือ

1. TYPE ONE คือเหตุการณ์ที่น่าจะเป็นไปได้ในอนาคต (possible condition)

โครงสร้าง แบบที่ 1**If + Present Simple , Future Simple Ex. If he goes to London , he will meet his old friend.

2. TYPE TWO เป็นการสมมติในปัจจุบัน (doubt)และแสดงเงื่อนไขที่เป็นไปไม่ได้ในปัจจุบัน (impossible condition)

แบบที่ 2** If + Past Simple , S + would + V1 Ex. If I were you , I would go to study abroad.

3. TYPE THREE เป็นการสมมติสิ่งที่เกิดในอดีต และตรงกันข้ามกับความเป็นจริงในอดีต

แบบที่ 3** If + Past Perfect , S+would/should + have + V3

Ex. If I had studied hard , I would have passed the last exam.

Direction : Put the verbs in these sentences into the conditional Type 1

1. I'm sure you(enjoy) the film if you(see) it.
2. if we(leave) now, we(not be) late.
3. if we(miss) the bus , we(take) a taxi.
4. What(she/do) if she(fail) the exam?
5. if you(need) any help,(you / tell) me?

Direction: Put the verbs in these sentences into the conditional Type II

1. if I had a typewriter, I(type) it myself.
2. If I(know) her address, I 'd give it to you.
3. He(look) a lot better if he(shave) more often.
4. If she(work) more slowly, she(not make) so many mistakes
5. I(not drink) that wine if I(be) you.

Direction : Put the verbs in these sentences into the conditional Type III

1. If I(know) that you were in the hospital , I(visit) you.
2. If you(arrive) ten minutes earlier, you(get) a seat.
3. You(see) my garden at its best if you(be) here last week.
4. If he(ask) you,(you, accept)?
5. If we(have) a map, we(be) all right.

Direction : Write the correct verb form of if-clauses in the following.

1. If Henry called me, I (explain).....everything to him.
2. Abdul usually gets angry if we (say).....anything about his accent.
3. Professor Pattison (help).....you if you can't solve the problem yourself.
4. I could have lent you some money if I (have).....some.
5. If Betty (not like)this dress, can she exchange it at the store?

Passive Voice

คือ ประโยคที่ประธานเป็นผู้ถูกกระทำหรือเป็นผู้ได้รับผลจากการกระทำอันนั้น หมายความว่า ในประโยคนั้นเรายกเอาสิ่งที่ถูกเขาทำขึ้นมากล่าวเป็นจุดสำคัญ หลักการเปลี่ยน

1. ใช้ Object ใน Active ไปเป็น Subject ใน Passive
2. ใช้ Verb to be ให้ถูกต้องตามพจน์ และTense เดิมของ Active
3. กริยาแท้ต้องใช้ตัวเดียวกับ Active แต่ต้องเป็นช่องที่ 3
4. Subject ในประโยค Active ไปเป็นกรรมตามหลังบุรพบท by แล้วนำไปวางไว้หลังกริยาช่องที่ 3

Active : He kicked a football yesterday.

Passive : A football was kicked by him

สรุป

Tense	Active voice	Passive Voice
Present Simple	S + V1	S + is, am, are + V3
Present Continuous	S + is, am, are + Ving	S + is, am, are + being + V3
Present Perfect	S + have, has + V3	S + have, has + been + V3
Present Perfect Continuous	S + have, has + been + Ving	S + have, has + been + being + V3
Past Simple	S + V2	S + was, were + V3
Past Continuous	S + was, were + Ving	S + was, were + being + V3
Past Perfect	S + had + V3	S + had+ been + V
Past Perfect Continuous	S+ had + been + Ving	S+had+been+being+V3
Future Simple	S + will, shall + V1 (to be going to + v ₁)	S + will, shall+ be + V3(to be going to +be + V3)
Future Continuous	S + will, shall + be+Ving	S + will be + being + V3
Future Perfect	S + will, shall + have + V3	S + will have + been + V3
Future Perfect Continuous	S + will, shall + have been + Ving	S + will have + been + being + V3

Direction: Change the sentences into the correct forms of passive voice

1. Sak washes his hands in the bathing place.
2. I am drinking whisky now.
3. Someone likes this picture.
4. She has sent me a letter.
5. People give him a coconut.
6. We like an American song very much.
7. Someone sent me a letter yesterday.
8. The boys play football in the field near their school
9. They finish their work at five o'clock.
10. Nobody writes a letter to me.
11. He is cleaning his table in the house.
12. Somsak invited Ladda to his birthday's party.
13. We like the wise man very much.
14. I bought houses last year.
15. They visited their friends a few days ago.
16. People are talking about her.
17. Everyone looks at the professor.
18. She told me he same story twice.
19. We gave him great honor.
20. Somebody has lived at the door of the school.

Future Simple Tense (will / going to)

การใช้ will/ be going to

1. will และ be going to เป็นโครงสร้างที่ใช้แสดงอนาคตกาล
 2. โครงสร้าง be going to ใช้ในความหมายของความตั้งใจจะกระทำจริง ๆ ในอนาคตมากกว่าโครงสร้าง will
 3. โครงสร้าง will/ be going to ต้องตามด้วยกริยาแท้ช่องที่ 1 (Verb infinitive)
- ** เราใช้ will เมื่อเราตัดสินใจที่จะทำบางสิ่งในเวลาที่พูด ผู้พูดไม่ได้ตัดสินใจมาก่อนล่วงหน้าส่วน be going to เมื่อเราได้ตัดสินใจเรียบร้อยแล้วว่าจะทำ
- เช่น I bought some flour, I am going to make some cake. มีการวางแผนมาแล้ว
I want to eat cake , I will buy some flour. ตัดสินใจตอนนั้น

Direction : Fill in the verb given in the correct form of the future by using *be going to*
(*S+ is , am , are + going to + V inf*)

1. Ihim tomorrow. (meet)
2. They to Dublin. (drive)
3. He to the football match. (go)
4. She her aunt. (visit)
5. We a test. (write)

Direction : Fill in the correct verb given to complete the paragraph in the correct form of the future by using *will*
(*S+ will + Vinf*)

have – go – meet – visit – walk – have – buy – not be – have

Tomorrow I..... my friend George. We..... to the movies and then we..... our dinner at the new fast – food place. In the afternoon we George's uncle and play table tennis in his garden. Then wearound in the shopping mall where we..... a look at the shops. Maybe I..... new jeans. We..... back before 6 o'clock. I think we a great day.

Direction: Put the verb in the correct form of *will+V1* or *be going to + V1* for the following sentences.

1. Next summer, I..... (travel) to New York. My sister lives there and she bought me a plane ticket for my birthday.
- 2) It's getting cold. I (take) my coat!
- 3) Are you going to the cinema? Wait for me. I(go) with you!
- 4) Jane and Tom (not/study) medicine next year. Jane (study) French and Tom (take) a gap year.
5. Mrs Simons, those bags seem quite heavy. I(help) you carry them.
6. Experts say the Earth (suffer) seriously if we continue polluting.
7. Look at those black clouds. I think it (rain).
8. Bye Bye Joe. I(phone) you as soon as I arrive home!
9. What (do) tomorrow? I (visit) my grandparents.
10. Anne: "I don't have enough money to pay for my lunch." Peter: " I(lend) you some."

Past Simple Tense

คือประโยคที่ใช้อธิบายเรื่องราวที่เกิดขึ้นแล้วในอดีตและจบลงแล้ว และใช้อธิบายเหตุการณ์หนึ่งซึ่งกระทำเป็นประจำในอดีต แต่บัดนี้ไม่ได้ทำอีก เช่น **I went out last night. , We cooked yesterday. He moved out two weeks ago** คำบอกเวลาใน tense นี้ เช่น yesterday ,the day before yesterday, last week (หรือคำอื่น ๆ ที่ ใช้ last นำหน้า เช่น last year, last month, etc.) four weeks ago (หรือคำอื่น ๆ ที่ ใช้ ago ลงท้าย เช่น ten years ago, two hours ago, etc.)

โครงสร้างประโยค กรณีที่เป็นกริยาแท้	กรณีที่กริยาช่วยคือ Verb to be
ประธาน + กริยาช่องที่ 2 (โดยการเปลี่ยนรูป หรือ เติม ed)	ประธาน + Verb to be ช่อง 2 (was/were) + ส่วนขยาย
Did + ประธาน + กริยาเติม+ ส่วนขยาย?	Was/Were +ประธาน + ส่วนขยาย?
ประธาน + didn't + กริยาเติม+ ส่วนขยาย	ประธาน + wasn't/ weren't + ส่วนขยาย
หลักการเติม ed ที่คำกริยา	
1. กริยาที่ลงท้ายด้วย e ให้เติม d ได้เลย เช่น bake-baked arrive-arrived	
2. กริยาที่ลงท้าย ด้วย y และหน้า y เป็นพยัญชนะ ให้เปลี่ยน y เป็น i แล้วเติม ed เช่น cry - cried , try – tried	
ข้อยกเว้น ถ้าหน้า y เป็นสระ ให้เติม ed ได้เลย เช่น play - played	
3. กริยาที่มีพยางค์เดียว มีสระตัวเดียว และลงท้ายด้วยพยัญชนะที่เป็นตัวสะกดตัวเดียวให้เพิ่มพยัญชนะที่ลงท้ายอีก 1 ตัว แล้วเติม ed เช่น plan - planned	
4. นอกจากกฎที่กล่าวมาแล้วข้างต้น เมื่อต้องการให้เป็นช่อง 2 ให้เติม ed ได้เลย เช่น walk – walked start - started =	
*** ยังมีกริยาที่มีการเปลี่ยนรูป เช่น go-went see-saw และกริยาควบรูป เช่น cut-cut hit-hit	

Direction: Fill in the blanks with a verb from the box in the past simple tense form

break swim have make sit write spend buy drink lose wash

1. She a cake an hour ago.
2. She a hat last week.
3. The boy a letter yesterday.
4. They in the sea for an hour.
5. They a lot of Coke last night.
6. She her arm last week.
7. He all his money last week.
8. She a bath two minutes ago.
9. He his wallet last night.
10. Dadhis car last week.

Direction: Put the verbs provided in the blankets and change the verbs into the correct forms of simple past tense Last year I (go)to England on holiday. It..... (be) fantastic. I

.....(visit) lots of interesting places. I (be) with two friends of mine .In the mornings we (walk) in the streets of London. In the evenings we (go)to pubs. The weather (be) strangely fine. It (not / rain) a lot. But we (see) some beautiful rainbows. Where (spend / you) your last holiday?

Question – tag

เป็นประโยคคำถามเกี่ยวกับความคิดเห็นของผู้อื่น มักนำส่วนท้ายของประโยคบอกเล่ามาเป็นคำถาม โดยจะอยู่ในรูปประโยคคำถามสั้น ๆ ประกอบด้วย 2 ส่วน คือ

ประโยคส่วนหน้า และ ส่วนท้าย (tag) โดย จะคั่นด้วย comma (,) เสมอ เช่น He can drive the car, can't he?

หลักการของ Question – Tag มีดังนี้

1. ประโยคหน้าเป็น tense อะไร ส่วน tag จะต้องเป็น tense นั้นเสมอ เช่น She is a student, isn't she?
2. ประโยคใน Question –tag จะต้องอยู่ในรูปย่อเสมอ เช่น It is raining, isn't it?
3. ถ้าประโยคส่วนหน้าเป็นประโยคบอกเล่า ส่วน tag จะเป็นประโยคปฏิเสธเสมอ เช่น He loves her, doesn't he? และ ประโยคหน้าเป็นประโยคปฏิเสธ ส่วน tag จะเป็นประโยคบอกเล่าเสมอ เช่น He does not love her, does he?

ในกรณีที่ประโยคหน้ามีคำที่มีความหมายกึ่งปฏิเสธ ได้แก่ rarely, hardly, barely, seldom, never, no, etc. ส่วน tag จะเป็นประโยคบอกเล่าเสมอ เช่น She never teaches clearly, does she?

4. ถ้าประโยคบอกเล่ามีคำกริยาช่วย ให้ใช้กริยาช่วยนั้นได้เลยในส่วน tag แต่ถ้าประโยคบอกเล่ามีกริยาแท้ให้ใช้ verb to do ในส่วน tag เช่น It is a nice day, isn't it? It runs very fast, doesn't it?
5. Tag จะต้องใช้เฉพาะ Pronouns เสมอ เช่น Susan likes swimming, doesn't she?

หมายเหตุ ถ้าประธานของประโยคหน้าเป็นคำเหล่านี้ ส่วน tag จะต้องใช้ pronouns ดังต่อไปนี้

Somebody, Anybody, Everybody, Everyone, Anyone, Nobody, Someone, No one, Neither of, Neither, None, None of + คำนามพหูพจน์ ใช้ They / None of + us ใช้ We / Everything ใช้ It / Nothing, This, That ใช้ it/

เช่น Everybody likes the stars, don't they? None of students came late, did they?

6. ถ้ามีคำว่า Let's ขึ้นต้นประโยคหน้า ส่วน tag จะต้องใช้ "shall we?" เสมอ เช่น Let's go to the school, shall we?
7. ถ้าประโยคหน้าเป็นประโยคคำสั่ง ส่วน tag จะต้องเป็น "will you?" หรือ "won't you?" เสมอ เช่น Stop talking, will you? Please sit down, will you?
8. ถ้าประโยคหน้า เป็น "I'm" ส่วน tag จะต้องเป็น "aren't" เสมอ เช่น I'm a fat girl, aren't I?
9. ถ้าในประโยคหน้า มีการใช้ verbs ในรูป " ' d " ต้องพิจารณาการใช้ส่วน tag ให้ดี เช่น ' d better = had better ต้องใช้คำว่า had หรือ ' d rather = would rather ใช้คำว่า would
10. ในการตอบคำถาม question tag จะต้องตอบ Yes หรือ No เสมอ เช่น

They are the students, aren't they? Yes, they are. หรือ They don't like the cats, do they? No, they don't

Direction: Fill in the blanks with correct form of question tag.

1. None of the student fell the exam, _____?	11. You will pass the exam, _____?
2. This is your pen, _____?	12. You're coming to the hospital, _____?
3. I'd better drink milk, _____?	13. The song was very loud, _____?
4. They'd rather read the books, _____?	14. You know anything about the environmental science, _____?
5. She'd gone to the library, _____?	15. The farmer hits the snake, _____?
6. He never comes late, _____?	16. It looks widely, _____?
7. He seldom cleans my car, _____?	17. Let's dance for the party, _____?
8. She hardly ever goes to the store, _____?	18. Those are your students, _____?
9. We never drinks alcohol, _____?	19. I think he will come late, _____?
10. Soon worked in Bangkok, _____?	20. I think it will be snowing, _____?

Embedded Question

คือการกล่าวถึงประโยคคำถามที่อยู่ซ้อนกับประโยคคำถามหรือประโยคที่ต้องการคำตอบ โดยมักจะพบด้วยประโยคหรือวลีเหล่านี้ นำหน้าประโยค embedded questions : I wonder, Could you tell me, Do you know, Can you remember, Let's ask, We need to find out, I'd like to know , Could you tell me, I'm not sure, Would you mind explaining โดยประโยคคำถามที่ตามมาจะมี 2 ลักษณะคือ

Yes – No Question เมื่อแปลงเป็น Indirect Speech มักจะใช้ **if** หรือ **whether** เป็นตัวเชื่อมประโยค เช่น

Direct : Belle said to me "Are you sleeping?" Indirect : Belle asked me if I was sleeping.

Wh – Question เมื่อแปลงเป็น Indirect Speech จะเปลี่ยนจากประโยคคำถามเป็นประโยคบอกเล่า โดยใช้ question word เป็นตัวเชื่อมแล้วตัด ? ทิ้ง เช่น

Direct : Paul said to me "Where are you?" Indirect : Paul asked me where I was.

ข้อควรจำ Embedded Question จะเปลี่ยนจากโครงสร้างประโยคคำถามเป็นประโยคบอกเล่าเสมอและในการเปลี่ยน Tense หรือโครงสร้างอื่น ๆ ให้ใช้เหมือนกับการทำ Indirect speech

Direction: Complete the following embedded questions.

1. Do you need any help? Call me
2. Where's Helen gone? You've no idea
3. When will Tony be back? Do you happen to know
4. How much is it going to cost? You don't know
5. Will he be back soon? You wouldn't happen to know
6. How long will I have to wait? Have you any idea
7. What are you talking about? I don't know
8. What time does the bank close? You couldn't tell me
9. What do you mean? I'm not really sure
10. Could you lend me some money? I was wondering
11. Where did Sam go? You don't know
12. What time is it? Do you know
13. Will it take long? Do you know
14. Would you like to join us for dinner? I was wondering
15. Where did Sam go? You don't happen to know

Present Perfect

โครงสร้าง ประโยคบอกเล่า Subject + have/has + past participle (V3) เช่น I **have lived** here for 3 years.
 ประโยคปฏิเสธ Subject + have/has + not+ past participle (V3) เช่น I **haven't lived** here for 3 years.
 ประโยคคำถาม Have/has+ Subject + past participle (V3) เช่น How long **have you lived** here?

มีหลักการใช้ดังนี้

1. ประสบการณ์ (Experience) สิ่งที่เคยทำ หรือไม่เคยทำในชีวิต โดยไม่ต้องระบุเวลา เช่น

Have you ever seen a whale? I've been to Chiangmai.

2. การกระทำหรือเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในอดีต ซึ่งยังคงส่งผลถึงปัจจุบัน เช่น I have lost my keys. (ผมทำกุญแจหาย ปัจจุบันยังหากุญแจดังกล่าวไม่พบ) He's gone to the bank. (เขาไปธนาคาร ขณะนี้เขาไม่ได้อยู่ที่นี้)

3. เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นตั้งแต่อดีตถึงปัจจุบัน เช่น They have been married for ten years. (พวกเขาแต่งงานกันเป็นเวลาสิบปีแล้ว) I have known Manas since I was a kid. (ผมรู้จักกับมานัสตั้งแต่ผมเป็นเด็ก)

ข้อสังเกต คำบอเวลาที่ใช้กับ Tense นี้คือ since , for , already , just , yet , many times, ...

Past simple ต่างจาก **Present Perfect** คือ เกิดแล้วจบไปแล้วแต่ **Present perfect** เกิดแล้วและยังมีผลหรืออาจเกิดขึ้นได้อีกในอนาคต

Direction: Fill in the correct form of given verbs of the Present Perfect tense.

- The earth _____ here for billions of years (be).
- We _____ cards for the last few hours (play).
- We _____ problems with our new car recently (have)
- _____ on anything interesting lately ?(you work)
- I _____ care of my neighbor's cats while they are away (take)
- _____ an important fight? (the boxer , ever, win)
- I'm tired because I _____ well lately. (not feel)
- _____ your problems? (your parents, always, understand)
- The patient _____ penicillin for several days now (take)
- A big earthquake _____ San Francisco since 1906. (not hit)

Direction: Fill in the correct form of given verbs in Past Simple or Present Perfect Tense

- The weather _____ (be) awful in the past few days.
- We _____ (wash) the dishes. They're clean now.
- _____ (your course, start) yet?
- Emma _____ (pack) her suitcase last night.
- They _____ (close) the factory. – Really? When _____ (that happen) ?
- Shall we play tennis? We _____ (not play) since we were children.
- The airplane _____ (land) . The pilot is just getting out.
- Prices _____ (go) up. Everything is more expensive this year.
- I'm tired. We _____ (walk) 10 miles.
- The Queen _____ (arrive) in an RAF helicopter last night.

Past Continuous Tense

โครงสร้างประโยคบอกเล่า	Subject + was,were+ ving
โครงสร้างประโยคปฏิเสธ	Subject +was, were+ not+ Ving
โครงสร้างประโยคคำถาม	Was/Were+Subject+Ving....?

มีหลักการใช้ดังนี้

- ใช้เล่าเหตุการณ์ที่กำลังเกิดขึ้นในอดีต เช่น My family went to the park yesterday. I was eating some snacks. My mom was reading a newspaper. My dad and my brother were playing football.
- ใช้บอกเหตุการณ์ที่กำลังเกิดขึ้นและยังไม่จบกระบวนการ แต่มีอีกเหตุการณ์เข้ามาแทรกกลางต้นหมายความว่ามันมีสองเหตุการณ์ (สอง Tense) และต้องใช้ตามนี้ คือ

**** ให้นักเรียนท่องว่า พาสคอน (past con) เกินก่อน พาสซิม (past sim) เกิดหลัง

- I was having dinner when the phone rang. ฉันกำลังกินข้าวเย็น ตอนที่โทรศัพท์ดัง
- As we were walking to school, we saw a big elephant.ขณะที่พวกเรา กำลังเดินไปโรงเรียน พวกเราเห็นช้างตัวใหญ่

**ประโยคที่อยู่หลัง while, as (ขณะที่) ใช้ past continuous ประโยคที่อยู่หลัง when (เมื่อ, ตอนที่) ใช้ past simple

Direction: Fill in the correct form of given verbs in Past Simple Tense or Past Continuous Tense

- Tony _____ off the ladder while he _____ the ceiling. (fall, paint)
- Last night I _____ in bed when I suddenly _____ a scream. (read, hear)
- _____ TV when I _____ you? (you watch, phone)
- Ann _____ for me when I _____. (wait, arrive)
- Marry _____ up the kitchen when John _____ her to marry him. (clean, ask)
- The house _____ £ 150,000 in 2003. (cost)
- The fire _____ at six in the morning. (still burn)
- My brother _____ a new job a week ago (get).
- Columbus _____ America over 500 years ago (discover)
- She _____ interested in the book because she _____ it (be ,notunderstand)
- _____ at school yesterday? (you be)
- We _____ in a house near the sea last summer (live)
- She _____ the piano very well when she _____ young (can play, be)
- She _____ the office very early last night (leave).
- I _____ a friend while I _____ the shopping (meet, do)
- I _____ for my things when I _____ someone call my name (pay, hear)
- I _____ around and _____ Judy. (turn, see)
- She _____ a bright yellow dress when I _____ her last (wear, see)
- We _____ to have a cup of tea. (decide)
- While the waiter _____ up the pieces of glass he _____ his finger (pick, cut)

Past Perfect Tense

โครงสร้างประโยคบอกเล่า Subject + had + Past Participle(V3)

โครงสร้างประโยคปฏิเสธ Subject + had not + Past Participle(V3)

โครงสร้างประโยคคำถาม Had+ Subject + Past Participle(V3)....?

หลักการใช้ ใช้บอกเหตุการณ์ในอดีตที่สิ้นสุดไปแล้ว ก่อนจะมีอีกเหตุการณ์เข้ามาแทรกทีหลัง

หมายความว่าฉันมีสองเหตุการณ์ (คล้าย past continuous) และต้องใช้ตามนี้ คือ

เหตุการณ์ที่เกิดก่อน (ใช้ Past Perfect Tense) เหตุการณ์ที่เกิดทีหลัง (ใช้ Past Simple Tense) เช่น

I had eaten a pizza before I went to bed. ฉันได้กินพิซซ่า ก่อนที่ฉันเข้านอน (กินก่อน)

John called me after I had left. จอห์นโทรหาฉัน หลังจากที่ฉันได้ออกจากบ้านแล้ว (ฉันออกจากบ้านก่อน)

Direction: Fill in the correct verb forms of PAST SIMPLE or PAST PERFECT Tense

1. They _____ (go) home after they _____ (finish) their homework.
2. She just _____ (just go) out when I called at her house.
3. The sun had set before I _____ (be) ready to go.
4. When she came into the room she saw that her husband _____ (already drink) a lot of alcohol.
5. He _____ (learn) English before he left for England.
6. When my husband came home I _____ (already be) in bed for two hours.
7. My friend _____ (not see) me for many years when I met him last week.
8. After I _____ (hear) the news, I _____ (hurry) to see him.
9. He thanked me for what I _____ (do).
10. They drank small cups of tea after they _____ (finish) dinner.
11. He told me he _____ (catch) a young lion and _____ (shoot) two others.
12. When I _____ (get) there everyone _____ (already go).
13. When I saw him last he _____ (be) married for 6 years.
14. We heard that a fire _____ (break out) in the neighboring house.
15. After he _____ (read) the letter he _____ (burn) it.
16. He wanted to go to London because he _____ (never be) there before.
17. When Tony _____ (die) in 1901, his son _____ (sell) his house.
18. She told me that she _____ (never go) to Canada.
19. The results were better than I _____ (expect)
20. Mr. Smith retired last year after he _____ (be) with his company for over 30 years.

Future Continuous Tense

โครงสร้างประโยคบอกเล่า Subject + will/ be going to+ be + Ving

โครงสร้างประโยคปฏิเสธ Subject + will /be going to+ be + Ving

โครงสร้างประโยคคำถาม will/Be+ Subject + going to+be + Ving?

ใช้กล่าวถึงเหตุการณ์ที่กำลังเกิดขึ้นในอนาคต หมายความว่า ณ ช่วงเวลาหนึ่งในอนาคต ฉันกำลังทำอะไรบางอย่างอยู่

1.แบบมีเหตุการณ์เดียว ส่วนมากจะระบุเวลาในอนาคตด้วย เช่น

I will be reading books at 8 o'clock tomorrow. หมายความว่า พรุ่งนี้เวลา 8 นาฬิกา ฉันกำลังอ่านหนังสืออยู่

2 แบบมีสองเหตุการณ์ คือ เหตุการณ์ที่กำลังเกิดขึ้นใช้ Future Continuous อีกเหตุการณ์หนึ่งใช้ Present Simple

เช่น She will be waiting when you arrive.หมายความว่า เมื่อคุณมาถึง คุณก็จะเห็นหล่อนกำลังรอคอยอยู่

Direction: Write the correct form of the future progressive tense using "going".

- 1) Jess and Billy _____ (to act) in the play this fall.
- 2) It _____ (to rain) this afternoon.
- 3) Our family _____ (to move) to Alaska.
- 4) Todd _____ not _____ (to have) surgery to repair his knee.
- 5) What time do you think we _____ (to go) to the party?

Directions: Write the correct form of the future progressive tense using "will".

- 1) I _____ (to do) my homework tomorrow.
- 2) Well, I guess we _____ (to ride) the bus to work next week.
- 3) He _____ (to eat) roast beef for dinner.
- 4) I hope it _____ (to rain) at this time tomorrow.
- 5) Jane _____ not _____ (to quit) her job on Monday.
6. This time tomorrow, Maria _____ on a beach in Majorca. (sunbathe)
- 7 Look, I can give you a lift to the station - I _____ that way anyway. (drive)?
- 8 Don't phone me between 7 and 8. We _____ dinner then. (have)
9. Tomorrow afternoon we're going to play tennis from 3 o'clock until 4.30. So at 4 o'clock, we _____ tennis. (play)
10. What do you think they _____ at the moment? (do)

Present Perfect Continuous Tense

โครงสร้างประโยคบอกเล่า Subject + have , has + been +Ving

โครงสร้างประโยคปฏิเสธ Subject + have , has + not + been + Verb 1 + Ving

โครงสร้างประโยคคำถาม Have , Has + subject +been + Ving ?

หลักการใช้ Present Perfect Continuous Tense

1. ใช้กับการกระทำหรือเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในอดีต ต่อเนื่องมาจนถึงปัจจุบัน และจะดำเนินต่อไปอีกในอนาคต

- He has been speaking for 3 hours. เขาพูดมา 3 ชั่วโมงแล้วและยังจะพูดต่อไป

2. ใช้บรรยายการกระทำซึ่งเกิดขึ้นในอดีต และดำเนินติดต่อกันมาจนถึงปัจจุบันอย่างไม่ขาดตอน ซึ่งให้ความหมายของประโยคเช่นเดียวกับ Present Perfect Tense เพียงแต่ต่างกันว่า Present Continuous Tense ให้ความหมายที่ชัดเจนกว่า - They have lived here for years.

-They have been living here for four years.

Direction: Make the present perfect continuous in *positive, negative and question.*

1. (she / work here for five years) _____
2. (I / study all day) _____
3. (you / eat a lot recently) _____
4. (we / live in London for six months) _____
5. (he / play football so he's tired/?) _____
6. (they / learn English for two years) _____
7. (I / cook so I'm really hot) _____
8. (she / go to the cinema every week for years) _____
9. (it / rain, the pavement is wet) _____
10. (you / sleep for twelve hours/?) _____
11. (I / not / work today) _____
12. (you / not / eat well recently) _____
13. (we / not / exercise enough) _____
14. (she / not / study) _____
15. (they / not / live here for very long) _____
16. (it / snow/?) _____
17. (he / not / play football for five years) _____
18. (the cows / drink enough water/?) _____
19. (I / not / sleep – I was reading) _____
20. (they / watch TV much recently/?) _____

Adverbs

ใช้ขยายคำกริยารวมไปถึงขยายตัวเอง คือ **adverbs** และ **adjectives** ได้อีกด้วย โดยทั่วไปแล้ว adverbs จะอยู่หน้า verb แห่ หลัง verb ช่วย ลักษณะของ adverb ส่วนมากจะเป็น adjective ที่เติม ly เช่น happy- happily แต่มีบางตัวเปลี่ยนรูปเช่น good- well และ adverb บางตัวไม่สามารถเติม ly ได้จะเขียนคงรูป เช่น fast , hard และ late

ชนิดของ Adverbs มีดังนี้

1. Adverb of Time คำกริยามีเงื่อนไขใช้บอกเวลา เช่น I will playing tennis tomorrow.
2. Adverb of frequency คำกริยามีเงื่อนไขแสดงถึงความถี่ ความบ่อย เช่น I always go to school by bus.
3. Adverb of Place คำกริยามีเงื่อนไขแสดงสถานที่ เช่น The flowers are in the garden.
4. Adverb of Degree คำกริยามีเงื่อนไขใช้บ่งบอกถึงปริมาณความมาก น้อย ได้แก่ very, so, enough, too, only, quite etc. เช่น I am quite fat.
5. Adverb of manner คำกริยามีเงื่อนไขแสดงถึงลักษณะอาการของการกระทำ เช่น I understand it clearly.

Direction: Form adverbs from the following adjectives.

1. free _____	2. noisy _____
3. double _____	4. accidental _____
5. doubtful _____	6. dramatic _____
7. fast _____	8. good _____
9. Final _____	10. hard _____

Direction: Fill in the blank with the correct form of adjective or adverb.

1. Peter walks _____ (slow)
2. Marry is a _____ (pretty) girl.
3. He _____ (quickly) reads the cartoon book.
4. The class is _____ (terrible) loud today.
5. Suda is a _____ (good) teacher.
6. It's a _____ (wonderful) day today.
7. The girl sings the song _____ (good).
8. The dogs barks _____ (loud).
9. The driver drives the car _____ (careful).
10. It runs very _____ (fast).

Preposition of Place

คือคำบุพบทที่บอกความสัมพันธ์ระหว่างคนกับสถานที่ คนกับคน คนกับสิ่งของ สองของกับสิ่งของ และสิ่งของกับสถานที่ ตัวอย่างคำบุพบทที่บอกสถานที่

- At** ใช้บอกสถานที่ที่เป็นจุดเล็ก ๆ เช่น at the top of the board. at 11/11 Chaopraya Road.
- On** ใช้บอกตำแหน่งบนพื้นผิวต่าง ๆ และใช้กับถนนหรือซอยที่ไม่มีบ้านเลขที่ เช่น on the ceiling. on the shelf.
- In** ใช้บอกสถานที่ของสิ่งของหรือบุคคล อาจใช้กับชื่อเมือง ประเทศ ทวีป เช่น in the kitchen. In Australia. in London.
- Into** ใช้บอกตำแหน่งของสิ่งของ หรือ บุคคลจากสถานที่หนึ่งไปยังสถานที่หนึ่งมักใช้คู่กับ go หรือ come เช่น **My mother was cooking in the kitchen and then she went into the dining room.**
- To** ใช้บอกสถานที่ที่เป็นจุดหมายปลายทาง เช่น They go to the cinema.
- Under** ใช้บอกตำแหน่งของสิ่งของหรือบุคคลข้างใต้ในแนวดิ่ง เช่น We are sitting under the tree.
- Over** ใช้บอกถึงตำแหน่งของสิ่งของหรือบุคคลที่อยู่เหนือหรือสูงกว่าในแนวดิ่ง เช่น The birds are flying over the tree
- In front of** ใช้บอกถึงตำแหน่งของสิ่งของหรือบุคคลที่อยู่ด้านหน้า เช่น in front of the classroom.
- Behind** ใช้บอกถึงตำแหน่งของสิ่งของหรือบุคคลที่อยู่ด้านหลัง เช่น behind the tree

Direction: Underline the correct preposition in parentheses in the exercises below

1. Do you live (at, on) Bay Street (in, on) Newport?
2. I hung the picture (above, on) the fireplace.
3. She walked (in, into) the kitchen and put her packages (on, over) the table.
4. Is Jane (at, in) home? No, she is (on, at) the library.
5. Mary is sitting (in, on) the sofa (at, in) the living room.
6. Michigan is situated (in, between) Lake Michigan and Lake Huron.
7. While waiting for my train, I took a walk (around, across) the station.
8. A formation of twelve airplanes flew (over, on top of) our house.
9. The artist spends many hours (in, on) his studio (on, at) 50 Charles Street.
10. John found a note pinned (in, on) his door.
11. The Blake family lives (at, on) Third Street (in, on) Cleveland, Ohio.
12. Don't forget to put your return address (in, on) the envelope.
13. He sat (near, against) the camp fire.
14. Mr. Flanagan, who is (from, of) Ireland, is staying (at, to) his sister's home in Boston.
15. Someone has spilled ink (in, on) this rug and has burned a hole (in, on) that one.
16. The door was locked; so I shoved the letter (under, around) the door.
17. He piled the books (above, on top of) the table.
18. He arrived (in, at) Switzerland last week.
19. You are ahead of me. Your name is (above, at the top of) the list.
20. Your score on the examination is well (above, over) average.

Phrasal verbs

คือ การใช้คำกริยาที่ปกติแล้วมีความหมายอย่างหนึ่ง แต่ส่วนประกอบ เมื่อ verb+ preposition or particle มารวมกันเป็น Phrasal verbs แล้ว อาจจะทำให้เกิดความหมายใหม่ขึ้นมาซึ่งอาจจะไม่มีเค้าความหมายของคำกริยาเดิม ตัวอย่าง

break down = พัง, เสีย	break in = ขัดจังหวะ	break into = บุกruk
break one's heart = ทำให้ออกหัก	call up = โทรศัพท์ถึง	fill in = เต็มหรือกรอกลงใน
get along with = เข้ากันได้	get away = ออกไป หรือหนีไป	go away = ไปให้พ้น, ไปจาก.....
get off = ออกเดินทาง	get on = ขึ้นรถ หรือลงเรือ	get over = ฟื้นจาก
give up = ท้อแท้ หรือ ท้อถอย	keep an eye on = เฝ้าดู	kill time = ฆ่าเวลา
lay off = ให้ออกจากงาน หรือปลดพนักงาน	look after = ดูแล	look down = ดูถูก
look out = ระวัง	pay attention to = สนใจ	put on = สวมใส่
put off = เลื่อน หรือ ผลัดออกไป	run into = เข้าชน หรือพบโดยบังเอิญ	run out of = หมด
run over = ทับ	show off = โหย้วด	take care of = ดูแล
take over = ยึดกิจการแทน, รับผิดชอบแทน	take off = ถอด	up to date = ทันสมัย, ทันเหตุการณ์
take part in = เข้าร่วม	check out = ออกจาก	picked up = หยิบขึ้นมา
hold on = จับ หรือยึดไว้	switch off = ปิด	take off = ถอด

Direction: Complete the phrasal verbs with the correct particles.

up away away off off on in down for

- I don't know where my book is. I must look _____ it.
- Fill _____ the form, please.
- The music is too loud. Could you turn _____ the volume, please?
- Quick, get _____ the bus or you'll have to walk home.
- Turn _____ the lights when you go to bed.
- Do you mind if I switch _____ the TV? I'd like to watch the news.
- The dinner was ruined. I had to throw it _____ .
- When you enter the house, take _____ your shoes and put _____ your slippers.
- If you don't know this word, you can look it _____ in a dictionary.

Direction: Complete the phrasal verbs according to their meanings in brackets.

- Where can we _____ the sweater? (See if it fits)
- _____ your hats. (Remove)
- Why don't you _____? (Take a seat)
- Somebody has to _____ their parents when they are old. (Take care of)
- She wants to _____ the truth? (Discover)
- _____. (be quick)
- I will _____ the train now. (Enter)
- _____ the word in a dictionary. (Consult a dictionary)
- I want to _____ the form. (Complete)
- The firemen _____ the fire. (Extinguish)

Modal Verbs

ได้แก่คำที่เรานำไปใช้เป็นกริยาช่วยในประโยค ได้แก่

1. **must** แปลว่า ต้อง ใช้ในการแสดงถึงหน้าที่หรือความรับผิดชอบที่ไม่สามารถปฏิเสธได้ เช่น You must follow school rules.
2. **have to** แปลว่า ต้อง ใช้ในการแสดงถึงความจำเป็นต้องปฏิบัติตาม เช่น You have to be quiet in the library. คุณต้องเงียบในห้องสมุด

****ข้อควรจำ เราใช้ must / mustn't ใน present tense เท่านั้น have to ได้กับทุก ๆ tense**

3. **can / can't** แปลว่า สามารถ, ไม่สามารถ เราใช้ can ในการแสดงถึงความสามารถในปัจจุบัน

เช่น He can speak four languages. (he has the ability.)

4. **may, might**, แปลว่า อาจจะ ใช้ may / might ในการแสดงถึงความเป็นไปได้เพียงเล็กน้อย (คาดคะเน) เช่น It may / might happen again. (it's possible.)

และใช้ในการขออนุญาต ซึ่ง may ใช้เป็นทางการมากกว่า can เช่น May I come in? หรือ May I go now?

5. **should / shouldn't** แปลว่า ควร / ไม่ควร ใช้ should / shouldn't ในการให้คำแนะนำที่น่าเชื่อถือ เช่น You should be careful on the road.

Direction: Fill in either can, could, must, may, might or should in the blankets.

1. Are they ready? I'm not sure. They need some more minutes.
2. I come in? Yes, please.
3. I can't find Grace. She have gone out.
4. Bill isn't at work today. I suppose he be ill.
5. Peter drive but he hasn't got a car.
6. we invite her to our party? Yes, I think we
7. Frank hurt his leg, so he not walk very well.
8. It's later than I thought. I go now.
9. He play golf very well.
10. They have been working all day. They be hungry.
11. Where is Sandra? She be in her office.
12. I think we take out travel insurance.
13. The weather forecast is not good. It rain today.
14. Where will you spent your next holidays? I go to France.
15. I looked everywhere but I not find it.

Direction: Fill in either must, have to or has to in the blankets.

16. Victoria wake up at 4:00 in the morning everyday.
17. I strongly believe that they should ask permission.
18. While operating a motor vehicle, you drink and drive. (not)
19. Why a new year come for us to make changes in our lives?
20. Bill see everything at once because he can always visit again. (not)

Modal verb of Deduction

คือการใช้ modal verbs ในประโยคที่ผู้พูด 'ไม่ใ้ค้มีน้ใจ' ว่าสิ่งที่ตัวเองพูดนั้นจะเกิดขึ้นจริง ยกตัวอย่างเช่น ไม่แน่ใจว่าวันนี้เพื่อนอยู่ที่ไหน คุณอาจพูดได้ว่า

She must be at work. She might be having a meeting. She could be working on a project.

Modal of Deduction ประกอบด้วย

Modal	Present Modal of Deduction สำหรับการคาดเดาในปัจจุบัน	Present Modal of Deduction ใช้สำหรับการคาดเดาในอดีต
Must ใช้เมื่อเกือบแน่ใจว่าเป็นจริงหรือ ถูกต้อง	Must+ V1 She's been reading all day, so she must get good grade!	Must+have+V3 She was reading all day, so she must have got good grade!
May/Might/Could ใช้เมื่อเป็นไปได้ว่าเป็นจริง	Tony isn't at work today –he may/might be sick.	Tony wasn't at work yesterday –he may/might have been sick.
Can't/couldn't ใช้เมื่อเกือบแน่ใจว่าเป็นไปไม่ได้	That can't be Jane over there – she's at her parents' at the moment.	That can't have been Jane you saw – she was at her parents' at that time.

Direction: For each sentence, choose either *can't*, *might* or *must* to fill each space.

- Your mother _____ be a great cook. You are always so keen to get back home to eat!
- I don't know why I am so tired these days. I _____ be working too hard. Or maybe I am not sleeping too well.
- Do you know where Carl is? He _____ be out - his car keys are on the table.
- You seem to know everything about the theatre. You _____ go every week.
- To give the promotion to Harold was silly. He _____ work hard.
- Go and look in the kitchen for your gloves. They _____ be in there.
- Oh, the phone is ringing. Answer it. It _____ be Kate. She always rings at this time.
- Dan has been drinking that whiskey since early this afternoon. He _____ be totally drunk by now.
- That couple _____ think much of this film. They're leaving already - after only 20 minutes!
- That's the second new car they have bought this year. They _____ be very rich!

Direction: For each sentence, choose either *can't*, *must* or *might* to fill each space.

- I can't find my book. I think I _____ have left it in the classroom.
- I'm sorry you didn't get my letter. It _____ have got lost in the post.
- If I hadn't been so upset I _____ have spoken to him.
- What a dreadful party. We _____ have spoken to more than two people all night.
- I don't remember the end of the story. I _____ have been day dreaming.
- That _____ be Tom's car. It's much too expensive looking.
- Kelly looks ever so sad. Do you think she _____ be feeling homesick?
- You _____ have seen Bill in school today. He's been off sick all this week.
- Your parents are really late. Do you think they _____ have forgotten the invitation?
- Life _____ be easy for you with three children and no job.

Too, Enough, So and Such

Too แปลว่า มาก...เกินไป ใช้แสดงถึงบางสิ่งที่มีมากเกินไปที่ต้องการหรืออนุญาต

เขียนเป็นประโยคได้ว่า too + adjective/adverb (for sb/sth) + to-infinitive เช่น You are too young to drive

Enough แปลว่า เพียงพอ แสดงถึงบางสิ่งที่ไม่ มากเท่าที่ต้องการหรือจำเป็น

เขียนเป็นประโยคได้ว่า (not) ... enough ... (for sb/sth) + to-infinitive เช่น He isn't old enough to drive

** Enough จะวางไว้หลังคำคุณศัพท์ (adjective) หรือคำกริยาวิเศษณ์ (adverb) แต่ Enough จะวางไว้หน้าคำนาม (noun) เช่น

He isn't old enough to drive. I have(n't) got enough money to buy a new car.

Direction: Complete with too or enough and the adjective in brackets:

- 1) Tony is _____ to be a basketball player. He's only 1.65 m tall. (short)
- 2) I'd like to buy a new car and a good house, but I'm just not _____. (rich)
- 3) My school is not _____ from my house to go on foot. So, I walk to school every morning. (far)
- 4) Kelly is _____ to drive a car. She's only 14. (young)
- 5) That skirt you are wearing is _____. You need a bigger size. (tight)
- 6) Don't eat that chicken! It's _____. (salty)
- 7) This T-shirt isn't _____ for me. I need a bigger one. (big)
- 8) We didn't buy the sofa because it wasn't _____. (comfortable)
- 9) The students are _____ to study the irregular verbs list by heart. (lazy)
- 10) The music is _____ and I can't hear anything you say. (loud)

การใช้ so และ such

1. so+ adjective/adverb เราใช้ so นำหน้าคำคุณศัพท์ หรือคำกริยาวิเศษณ์ ให้ความหมายว่า "มาก"

Ex. I like Suda and Sunee. They are so nice.

2. such+noun OR such+ adjective+noun เราใช้ such นำหน้าคำนาม และหน้าคำนามนั้นจะมีคำคุณศัพท์หรือไม่ก็ได้

Ex. I like Suda and Sunee. They are such nice people..

เราใช้ so และ such เพื่อที่จะเน้น คำคุณศัพท์ หรือ กริยาวิเศษณ์ ในประโยคนั้นให้เด่นชัดยิ่งขึ้นกว่าเดิม

Ex. It is a beautiful day, isn't it? It is so warm. (=really warm)

It was a great holiday. We had such a good time.(=a really good time)

..... so that ให้ความหมายว่า "จนกระทั่ง" Ex. It was so cold that we stopped playing.

..... such that ให้ความหมายว่า "จนกระทั่ง" Ex. It was such a cold weather that we stopped playing.

Direction: Put either so, such or such a in the blanket.

1. She is _____ funny! She always makes me laugh.
2. Sarah and Ed are _____ crazy people! I never know what they are going to do next.
3. James has _____ much money that he could actually buy that Ferrari.
4. The movie was _____ good that I saw it five times.
5. Terry speaks English _____ fluently that I thought he was American.
6. Jerry had never seen _____ high mountains. He thought they were spectacular.
7. How could you say _____ horrible things to me?
8. He is _____ a jerk! He hasn't said one nice thing since he started working here.
9. That new song is _____ cool that it hit the top ten within a week of being released.
10. Martha is _____ a good cook that she is writing her own book of family recipes.

Connecting words

คือ คำหรือกลุ่มคำที่ใช้แสดงความสัมพันธ์ระหว่างคำ กลุ่มคำหรือประโยค ประกอบด้วย

- แสดงการเพิ่มข้อมูลที่คล้ายคลึงกันในเชิงบวก ได้แก่ and, both ...and, too, besides (this /that), moreover, what is more, in addition (to), also, as well as (this/that), furthermore, etc เช่น Tony is both kind and helpful.
- แสดงการเพิ่มข้อมูลที่คล้ายคลึงกันในเชิงลบ ได้แก่ neither (... nor), nor, neither, either, etc
เช่น Neither Sue nor I went to the club.
- แสดงความขัดแย้ง ได้แก่ but, however, on the other hand, yet, still, etc
ประเภทที่ตามด้วยนาม คือคำว่า in spite of, despite และประเภทที่ตามด้วยประโยค ได้แก่ although, whereas, even though, etc เช่น Even though **we hurried**, we still missed the bus. In spite of **heavy rain**, we cannot go anywhere.
- แสดงตัวอย่าง ได้แก่ such as, like, for example, for instance, especially, in particular, etc
เช่น The weather has been bad this week, and Friday in particular was very cold.
- แสดงเหตุผล ได้แก่ ตามด้วยประโยค as, because, since, for this reason, due to, so,ตามด้วยนาม because of as a result (of), etc เช่น She had to take a taxi **because her car had run out of petrol**.
- แสดงเงื่อนไข ได้แก่ if, whether, only if, in case of, unless, as/so long as, otherwise, or (else), on condition (that), etc
เช่น Joy said she could lend me 50 **as long as I paid it back**
- แสดงจุดประสงค์ ได้แก่ to, so that, so as (not) to, in order (not) to, in order that, in case, etc
เช่น David went to the bank to get a loan.
- แสดงผล ได้แก่ such/so ... that, so, consequently, as a result, therefore, for this reason, etc
เช่น She doesn't really like her job **so she is looking for a new one**.
- แสดงเวลา ได้แก่ when, whenever, as, as soon as, while, before, until/till, after, since, etc
เช่น They'll go out as soon as I get there.
- แสดงข้อยกเว้น ได้แก่ except (for), apart from, etc เช่น He paid all the bills except for the electricity.

Direction: Underline the correct connecting word in each sentence.

1. It was cold (and, because, although) I wanted to go home.
2. I didn't buy it (and, because, although) it was too expensive.
3. I'll call you (and, because, although) I will go to the party with you.
4. He called you (and, because, although) you were out.
5. I'll phone you (or, so, but) I'll go to your house.
6. He waited for her (and, because, although) she wasn't ready.
7. The party was boring (although, because, so) I went home.
8. She speaks good French (because, or, but) she likes it.
9. I enjoyed this summer (although, and, but) I learnt a lot of English.
10. (Although, But, And) it was raining, I went out.
11. I couldn't read (because, or, but) it was too dark.
12. The lesson finished early (although, because, so) we went for a walk.
13. She sings (and, but, because) plays the violin.
14. He plays tennis (and, but, because) badminton.
15. The food wasn't very good (and, but, because) he ate everything.

Both , Neither, Either

Both พุดถึง "ทั้งสองคน" หรือ "ทั้งสองอย่าง" ในประโยคบอกเล่า ดังนี้

A: Do you want the blue shirt or the red one? คุณอยากได้เสื้อที่น้ำเงินหรือสีแดง

B: I'll buy both. ฉันจะซื้อทั้งสองตัว

He's both tall and handsome. เขาทั้งหล่อและสูง

Neither พุดถึง "ไม่ทั้งสองคน" หรือ "ไม่ทั้งสองอย่าง" ในประโยคบอกเล่า

Neither John **nor** Fred likes doing the dishes. ทั้ง John และ Fred ไม่ชอบล้างจาน

Neither of my friends came to class today. ไม่มีเพื่อนของฉันมาเรียนวันนี้

Either พุดถึง "คนใดคนหนึ่ง" หรือ "อย่างใดอย่างหนึ่ง" และมักใช้คู่กันกับ or เช่น ดังนี้

Either you or John has to finish the report.

I don't like either of them.

ข้อสังเกต-เมื่อพุดถึงกรรมที่เป็นรูป pronoun ควรนำด้วย or

Direction: Complete the following sentences either both, neither or either.

- 1 _____ cars are very expensive.
- 2 _____ of us wanted to go to the restaurant.
- 3 Would _____ of you like to come out in the car?
- 4 She's _____ sociable and sensitive.
- 5 He plays _____ tennis nor squash.
- 6 I haven't seen _____ of those pots for ages.
- 7 _____ of my brothers work in the city.
- 8 _____ of them want to go bowling.
9. In this game, you _____ win _____ lose. It depends on you.
10. _____ Sue _____ Sara will help you with your homework. They are both busy at the moment.
11. This is my offer. You _____ take it _____ leave it.
12. Mary has got two sisters. _____ sisters are married. (nobody, anybody)
13. There are two novels on the shelf. I don't like _____ of them.
14. My friend and I didn't know the time because _____ of us had a watch.
15. It was a very good football match. _____ team played well.
16. Do you work _____ are you a student?
- 17 don't like Italian so I don't really want to go to _____ restaurant.
18. I love _____ of my sisters equally!
19. _____ me nor my brother like mushrooms.
20. I can't choose, so please can I have _____ of them?

May, Might , Will probably

May ใช้กับการพูดถึงการมีโอกาสของบางสิ่งบางอย่างที่อาจเป็นจริงหรืออาจจะเกิดขึ้น หรือใช้กับการขอร้องแบบสุภาพ

เช่น - We may take a day off next week. - He might call me tonight

Might ไม่ได้เป็นรูปอดีตของ May เราจะใช้ Might เมื่อเรามีโอกาสน้อยกว่า May

เช่น - I may go to visit my parents in this weekend. (มีโอกาส 50%)

- Jane might go with me. (มีโอกาส 0.1 - 49.9%)

Will 1. ใช้ Will เมื่อเราพูดถึงอนาคตที่ตั้งใจว่าจะทำ I will go to school early tomorrow.

2. การใช้ Will + Probably จะมีความหมายเดียวกับ May หรือ Might คือแสดงความไม่แน่ใจเท่า will

I will probably go to school. (ฉันอาจจะไปโรงเรียน)ยังสามารถใช้คำว่า 'perhaps', 'maybe', 'possibly' ได้

Direction: Circle the correct auxiliary modal verb in each sentence.

1. When I grow up, I (may, might) become an engineer.
2. There is a small chance the we (may, might) go to the beach this weekend.
3. There is a good chance that we (might, may) have to postpone the meeting.
4. Billy and I (may, might) cook dinner tonight.
5. The airplane (might, may) crash.
6. You never know, I (may, might) become president one day.
7. (May, Might) I have a piece of bread please?
8. It (might, may) snow tonight, but I doubt it.
9. If Jane studied harder, she (might, may) have gotten a better grade on the test.
10. I (might, may) not be coming to your party tonight. I told my mother that I would stay home and make cookies with her already.

Direction: Put will or won't complete the sentences

1. Don't get up, I _____ answer the phone.
2. If you eat too much you _____ put on weight.
4. Don't stay out too late, you _____ get up on time.
4. I don't think she _____ pass the exam, she isn't very good.
5. You may as well go home now, I _____ be back for hours.

Direction: Complete the sentences with will in positive, negative or interrogative and put "probably" in each sentence.

- 1.(you / go / to the party) _____
- 2.(James / open / the window) _____ ?
- 3.(your mother / not/ cook / a cake) _____ ?
- 4.(she / get / married to that man) _____
- 5.(you / help / me / with my homework) _____

Question in Past and Responses

การสร้างคำถามในรูปของอดีต มีวิธีการสร้างได้ 2 รูปแบบคือ

ตัว	Wh Question	Yes-No Question
	แบบกริยาแท้ Wh- + did+ Subject+V?	Did + Subject+ V1?
	แบบ Verb to be Wh- + was/were + Subject+ ส่วนขยาย?	Was/Were + Subject +ส่วนขยาย?

อย่างคำถาม

Did I pass the test?

Was I correct?

Were you both embarrassed?

What did you do on the weekend?

Why were you at school yesterday?

ตัวอย่างการตอบคำถาม

Yes, you did. No, you didn't.

Yes, you were. No, you weren't.

Yes, we were. No, we weren't

I **went** to a party with my friends. ตอบเป็นประโยคบอกเล่าใช้ V2

Because I **needed** to borrow his computer.

Direction: Make past simple 'wh' questions:

1. (where / you / go to school?) _____
2. (when / she / arrive?) _____
3. (why / he / eat so much?) _____
4. (where / you / be?) _____
5. (what / that noise / be?) _____

Direction: Make past simple 'Yes-No' questions and answer in short form.

6. (you / be / tired yesterday?) _____
Yes, _____
7. (the weather / be / good?) _____
No, _____
8. (Julie / watch a film on Saturday?) _____
Yes, _____
9. (Lucy / pass the exam?) _____
No, _____
10. (you / have fun at the party?) _____
Yes, _____

Direction: Complete each gap with a correct word or words in past simple tense

1. What kind of table _____? (buy)She _____ a wooden table.
2. When _____ the office? (leave)He _____ the office at 6 o'clock.
3. Where _____?(drive)They _____ to Scotland.
4. What _____ yesterday?(play) She _____ tennis.
5. Where _____?(fly) He _____ to Madrid.

ภาคผนวก ง

คำอธิบายจำแนกและค่าความยากง่ายของแบบทดสอบไวยากรณ์ตามกรอบมาตรฐาน CEFR

ตารางที่ 10 ค่าอำนาจจำแนกและค่าความยากง่ายของแบบทดสอบไวยากรณ์ตามกรอบมาตรฐาน
CEFR

ข้อสอบข้อที่	H	L	ค่า R	ค่า P
1	16	7	0.35	0.44
2	9	8	0.04	0.33
3	19	8	0.42	0.52
4	7	2	0.19	0.17
5	18	7	0.42	0.48
6	11	6	0.19	0.33
7	11	6	0.19	0.33
8	15	5	0.38	0.38
9	9	4	0.19	0.25
10	12	9	0.12	0.4
11	17	7	0.38	0.46
12	20	9	0.42	0.56
13	11	4	0.27	0.29
14	8	5	0.12	0.25
15	15	5	0.38	0.38
16	17	5	0.46	0.42
17	14	7	0.27	0.4
18	4	5	-0.04	0.17
19	19	9	0.38	0.54
20	12	6	0.23	0.35
21	6	4	0.08	0.19
22	10	3	0.27	0.25
23	14	8	0.23	0.42
24	10	9	0.04	0.37
25	9	3	0.23	0.23

ตารางที่ 10 (ต่อ)

ข้อสอบข้อที่	H	L	ค่า R	ค่า P
26	12	3	0.35	0.29
27	14	4	0.38	0.35
28	12	6	0.23	0.35
29	16	3	0.5	0.37
30	15	5	0.38	0.38
31	20	9	0.42	0.56
32	10	5	0.19	0.29
33	13	6	0.27	0.37
34	8	4	0.15	0.23
35	9	4	0.19	0.25
36	13	3	0.38	0.31
37	15	4	0.42	0.37
38	11	5	0.23	0.31
39	8	4	0.15	0.23
40	7	4	0.12	0.21
41	10	6	0.15	0.31
42	9	6	0.12	0.29
43	17	8	0.35	0.48
44	12	3	0.35	0.29
45	17	6	0.42	0.44
46	17	8	0.35	0.48
47	8	4	0.15	0.23
48	5	3	0.08	0.15
49	14	6	0.31	0.38
50	9	5	0.15	0.27

ตารางที่ 10 (ต่อ)

ข้อสอบข้อที่	H	L	ค่า R	ค่า P
51	15	7	0.31	0.42
52	13	2	0.42	0.29
53	8	4	0.15	0.23
54	10	5	0.19	0.29
55	9	5	0.15	0.27
56	11	3	0.31	0.27
57	9	6	0.12	0.29
58	12	4	0.31	0.31
59	6	6	0	0.23
60	10	7	0.12	0.33
61	14	9	0.19	0.44
62	16	8	0.31	0.46
63	13	7	0.23	0.38
64	10	6	0.15	0.31
65	15	7	0.31	0.42
66	13	3	0.38	0.31
67	13	7	0.23	0.38
68	12	5	0.27	0.33
69	7	5	0.08	0.23
70	11	6	0.19	0.33
71	12	6	0.23	0.35
72	13	8	0.19	0.4
73	8	3	0.19	0.21
74	5	2	0.12	0.13
75	8	2	0.23	0.19

ตารางที่ 10 (ต่อ)

ข้อสอบข้อที่	H	L	ค่า R	ค่า P
76	11	6	0.19	0.33
77	15	7	0.31	0.42
78	9	4	0.19	0.25
79	14	7	0.27	0.4
80	11	3	0.31	0.27
81	3	5	-0.08	0.15
82	9	6	0.12	0.29
83	6	3	0.12	0.17
84	8	3	0.19	0.21
85	5	5	0	0.19
86	7	6	0.04	0.25
87	7	4	0.12	0.21
88	7	7	0	0.27
89	11	6	0.19	0.33
90	10	3	0.27	0.25

ภาคผนวก จ

คะแนนก่อนเรียนเปรียบเทียบกับคะแนนหลังเรียนของนักเรียนกลุ่มทดลอง

ตารางที่ 11 คะแนนก่อนเรียนเปรียบเทียบกับคะแนนหลังเรียนของนักเรียนกลุ่มทดลอง

นักเรียนคนที่	ก่อนเรียน	หลังเรียน	ผลต่าง
1	15	22	7
2	9	20	11
3	14	20	6
4	11	21	10
5	19	28	9
6	14	33	19
7	23	23	0
8	16	21	5
9	15	23	8
10	16	31	15
11	11	21	10
12	14	20	6
13	20	30	10
14	19	21	2
15	10	21	11
16	25	34	9
17	14	22	8
18	11	19	8
19	13	19	6
20	14	18	4
21	23	30	7
22	14	18	4
23	16	22	6
24	14	18	4
25	13	19	6
26	8	18	10

ตารางที่ 11 (ต่อ)

นักเรียนคนที่	ก่อนเรียน	หลังเรียน	ผลต่าง
27	16	19	3
28	15	24	9
29	18	23	5
30	13	16	3
31	12	22	10
32	13	22	9
33	15	19	4
34	15	17	2

ภาคผนวก จ

คะแนนก่อนเรียนเปรียบเทียบกับคะแนนหลังเรียนของนักเรียนกลุ่มควบคุม

ตารางที่ 12 คะแนนก่อนเรียนเปรียบเทียบกับคะแนนหลังเรียนของนักเรียนกลุ่มควบคุม

นักเรียนคนที่	ก่อนเรียน	หลังเรียน	ผลต่าง
1	16	18	2
2	12	15	3
3	18	21	3
4	17	24	7
5	21	22	1
6	14	15	1
7	15	22	7
8	15	20	5
9	21	26	5
10	14	16	2
11	16	21	5
12	12	14	2
13	10	11	1
14	16	22	6
15	18	21	3
16	9	12	3
17	21	20	-1
18	10	18	8
19	9	13	4
20	18	19	1
21	19	27	8
22	20	21	1
23	16	22	6
24	16	15	-1
25	15	17	2

ตารางที่ 12 (ต่อ)

นักเรียนคนที่	ก่อนเรียน	หลังเรียน	ผลต่าง
26	10	14	4
27	20	24	4
28	11	15	4
29	15	15	0
30	6	12	6
31	17	21	4
32	18	20	2
33	17	17	0
34	16	22	6

ภาคผนวก ข

คะแนนก่อนเรียนเปรียบเทียบกับคะแนนหลังเรียนของนักเรียนกลุ่มทดลองเปรียบเทียบกับกลุ่ม
ควบคุม

ตารางที่ 13 คะแนนก่อนเรียนเปรียบเทียบกับคะแนนหลังเรียนของนักเรียนกลุ่มทดลองเปรียบเทียบกับกลุ่มควบคุม

ตารางแสดงคะแนนเปรียบเทียบของนักเรียนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม								
นักเรียน คนที่	คะแนนหลังเรียนของกลุ่มทดลอง				คะแนนหลังเรียนของกลุ่มควบคุม			
	รวมหลัง เรียน	ร้อยละ	Mean	Std. Deviation	รวมหลัง เรียน	ร้อยละ	Mean	Std. Deviation
1	22	48.89	0.49	0.51	18	40.00	0.40	0.50
2	20	44.44	0.44	0.50	15	33.33	0.33	0.48
3	20	44.44	0.44	0.50	21	46.67	0.47	0.50
4	21	46.67	0.47	0.50	24	53.33	0.53	0.50
5	28	62.22	0.62	0.49	22	48.89	0.49	0.51
6	33	73.33	0.73	0.45	15	33.33	0.33	0.48
7	23	51.11	0.51	0.51	22	48.89	0.49	0.51
8	21	46.67	0.47	0.50	20	44.44	0.44	0.50
9	23	51.11	0.51	0.51	26	57.78	0.58	0.50
10	31	68.89	0.69	0.47	16	35.56	0.36	0.48
11	21	46.67	0.47	0.50	21	46.67	0.47	0.50
12	20	44.44	0.44	0.50	14	31.11	0.31	0.47
13	30	66.67	0.67	0.48	11	24.44	0.24	0.43
14	21	46.67	0.47	0.50	22	48.89	0.49	0.51
15	21	46.67	0.47	0.50	21	46.67	0.47	0.50
16	34	75.56	0.76	0.43	12	26.67	0.27	0.45
17	22	48.89	0.50	0.51	20	44.44	0.44	0.50
18	19	42.22	0.42	0.50	18	40.00	0.40	0.50
19	19	42.22	0.42	0.50	13	28.89	0.29	0.46
20	18	40.00	0.40	0.50	19	42.22	0.42	0.50
21	30	66.67	0.67	0.48	27	60.00	0.60	0.50
22	18	40.00	0.40	0.50	21	46.67	0.47	0.50
23	22	48.89	0.49	0.51	22	48.89	0.49	0.51

ตารางที่ 13 (ต่อ)

ตารางแสดงคะแนนเปรียบเทียบของนักเรียนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม								
นักเรียน คนที่	คะแนนหลังเรียนของกลุ่มทดลอง				คะแนนหลังเรียนของกลุ่มควบคุม			
	รวมหลัง เรียน	ร้อยละ	Mean	Std. Deviation	รวมหลัง เรียน	ร้อยละ	Mean	Std. Deviation
24	18	40.00	0.40	0.50	15	33.33	0.33	0.48
25	19	42.22	0.42	0.50	17	37.78	0.38	0.49
26	18	40.00	0.40	0.50	14	31.11	0.31	0.47
27	19	42.22	0.42	0.50	24	53.33	0.53	0.50
28	24	53.33	0.53	0.50	15	33.33	0.33	0.48
29	23	51.11	0.51	0.51	15	33.33	0.33	0.48
30	16	35.56	0.36	0.48	12	26.67	0.27	0.45
31	22	48.89	0.49	0.51	21	46.67	0.47	0.50
32	22	48.89	0.49	0.51	20	44.44	0.44	0.50
33	19	42.22	0.42	0.50	17	37.78	0.38	0.49
34	17	37.78	0.38	0.49	21	46.67	0.47	0.50
เฉลี่ย	22.18	49.28	0.49	0.49	18.56	41.24	0.41	0.49

ภาคผนวก ข

ค่าความแตกต่างของร้อยละของคะแนนก่อนและหลังเรียนของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมแยก
ตามหัวข้อตามกรอบมาตรฐานCEFR

ตารางที่ 14 ค่าความแตกต่างของร้อยละของคะแนนก่อนและหลังเรียนของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมแยกตามหัวข้อตามกรอบมาตรฐาน CEFR

เรื่องตามกรอบ CEFR	กลุ่มทดลอง			กลุ่มควบคุม		
	ก่อนเรียน	หลังเรียน	ค่าต่าง	ก่อนเรียน	หลังเรียน	ค่าต่าง
	(%)	(%)		(%)	(%)	
1 Adverbs	26.47	61.76	35.29	35.29	41.18	5.88
2 Both, either, neither	42.86	54.29	11.43	40.00	48.57	8.57
3 So, such, too, enough	29.41	44.12	14.71	20.59	35.29	14.71
4 Comparatives	35.29	54.41	19.12	42.65	42.65	-*
5 Question tags	38.24	50.00	11.76	26.47	44.12	17.65
6 Conditionals, 2 nd and 3 rd	12.50	55.88	43.38	32.35	38.24	5.88
7 Connecting words	33.82	44.12	10.29	29.41	33.82	4.41
8 Embedded questions	19.61	44.12	24.51	34.31	43.14	8.82
9 Future continuous	30.39	37.25	6.86	23.53	26.47	2.94
10 Modals	22.06	36.76	14.71	33.82	36.76	2.94
11 Past continuous	41.18	35.29	- 5.88*	25.00	22.06	- 2.94
12 Past perfect	19.12	42.65	23.53	20.59	26.47	5.88
13 Past simple	22.94	50.59	27.65	48.82	55.29	6.47
14 Prepositions of place	23.53	52.94	29.41	32.35	44.12	11.76
15 Present perfect con	29.41	38.24	8.82	44.12	48.53	4.41
16 Present perfect/past simple	41.18	38.24	- 2.94*	14.71	38.24	23.53
17 Phrasal verbs, extended	21.32	50.00	28.68	31.62	43.38	11.76
18 Reported speech	26.47	61.76	35.29	32.35	58.82	26.47
19 Simple passive*	26.47	82.35	55.88	55.88	73.53	17.65
20 Will and going to	42.65	45.59	2.94	32.35	36.76	4.41
ค่าเฉลี่ย	29.25	49.02	19.77	32.81	41.87	9.06